

नेपालमा सर्वाधिक बिक्री हुने राष्ट्रिय दैनिक

ekantipur.com

कान्तिपुर

सातै प्रदेशबाट एकैसाथ प्रकाशित

वर्ष ३० अंक २९६

३ पुस २०७९ आइतवार पौष कृष्णपक्ष दशमी

नेपाल संवत् १९४३

राष्ट्रिय संस्करण

KANTIPUR, Nepali National Daily, Sunday, December 18, 2022

पृष्ठ १२+२

१० रूपैयाँ

राजस्वले चालु खर्च धान्नसमेत कठिन

● कृष्ण आचार्य (काठमाडौं)

देशको अर्थ नेतृत्व भद्रगोल हुँदा चालु आर्थिक वर्षमा पनि सरकारी खर्च र राजस्वको अवस्था नाजुक छ। सरकारले गत आर्थिक वर्षको तुलनामा ३१ प्रतिशत बढी राजस्व संकलन गर्ने लक्ष्य राखेको छ, तर गत वर्षको यही अवधिको तुलनामा २० प्रतिशत कम राजस्व संकलन भएको छ। यसरी सरकारी आम्दानीले चालु खर्च धान्न पनि कठिन हुने भएको छ।

अर्थमन्त्री जनार्दन शर्माद्वारा प्रस्तुत बजेटअनुसार आर्थिक वर्षको पाँच महिना (साउन-मंसिर) सम्म ४ खर्ब ६४ अर्ब १२ करोड रूपैयाँ राजस्व संकलनको लक्ष्य थियो। तर, लक्ष्यभन्दा १ खर्ब ९ अर्ब ५१ करोड रूपैयाँ कम अर्थात् जम्मा ३ खर्ब ५४ अर्ब ४१ करोड रूपैयाँ मात्रै राजस्व संकलन भएको छ।

गत आर्थिक वर्षको यही अवधिमा समेत ४ खर्ब ४३ अर्ब ७९ करोड रूपैयाँ राजस्व संकलन भएको थियो। यसरी चालु वर्षको लक्ष्यभन्दा २४ प्रतिशत र गत वर्षको यही अवधिको उपलब्धिभन्दा २० प्रतिशत कम राजस्व संकलन भएको हो।

आम्दानी र खर्चको तुलना पनि अत्यासलारगो अवस्थामा छ। सरकारले संकलन गरेको राजस्वले चालु खर्च (कर्मचारी, शिक्षक, सैनिक, प्रहरीको तलब तथा भत्ता खर्च) का लागि समेत नपुग्ने अवस्था आएको छ। महालेखा नियन्त्रकको कार्यालयको तथ्यांकअनुसार मंसिरसम्म ३ खर्ब ५४ अर्ब ४१ करोड रूपैयाँ राजस्व संकलन भएकामा त्यति नै बराबर अर्थात् ३ खर्ब ५४ अर्ब २५ करोड ६९ लाख रूपैयाँ चालु खर्च भइसकेको छ। पुँजीगत र वित्तीय व्यवस्थाका लागि बजेटबाट कुनै योगदान नहुने अवस्था छ।

'आयात र रेमिट्यान्स बढेका पछिल्ला दशकमा राजस्वले चालु खर्च नधान्ने यस्तो अवस्था आएको मलाई सम्झना छैन। तर यस वर्ष राजस्वले चालु खर्च नपुग्ने अवस्था आयो,' अर्थशास्त्री तथा सार्वजनिक खर्च पुनरावलोकन आयोगका अध्यक्ष डिल्लीराज खनाल भन्छन्, 'यसले मुलुकको सरकारी वित्तीय प्रणालीलाई दुर्घटनातर्फ लैजान्छ।'

खनालले भनेझैं यस वर्ष राजस्वसहित अन्य स्रोतबाट प्राप्त आम्दानीले सरकारी खर्च नपुगेपछि गत आर्थिक वर्षको मौज्जातबाट खर्च भएको छ। राष्ट्र बैंक स्रोतका अनुसार गत असारसम्म सरकारी बुकट्टीमा (संघ, प्रदेश र स्थानीय तहसहित) २ खर्ब २७ अर्ब रूपैयाँ मौज्जात थियो। यो रकम अहिले १ खर्ब ९० अर्ब रूपैयाँमा झरेको छ।

राजस्व कम उठ्ने र उठ्नेको राजस्वले पनि चालु खर्च नपुग्ने अवस्था आइरहेको पुँजीगत खर्चको अवस्था पनि कमजोर छ। चालु आर्थिक वर्षको पाँच महिनामा करिब १०

- मंसिरसम्म ४ खर्ब ६४ अर्ब १२ करोड रूपैयाँ राजस्व संकलनको लक्ष्य तर १ खर्ब ९ अर्ब रूपैयाँ कम अर्थात् जम्मा ३ खर्ब ५४ अर्ब राजस्व संकलन
- चालुवर्ष मात्र ३ खर्ब ५४ अर्ब रूपैयाँ नै खर्च, कहाँबाट गर्ने पुँजीगत खर्च र वित्तीय व्यवस्थापन ? अर्थशास्त्री भन्छन्, 'पछिल्ला दशकमा यस्तो अवस्था आएको सम्झना छैन'
- सार्वजनिक खर्च पुनरावलोकन आयोगका अध्यक्ष डिल्लीराज खनाल भन्छन्, 'आयात र रेमिट्यान्स बढेका पछिल्ला दशकमा राजस्वले चालु खर्च नधान्ने यस्तो अवस्थाको सम्झना मलाई छैन, यसले मुलुकको सरकारी वित्तीय प्रणालीलाई दुर्घटनातर्फ लैजान्छ'

प्रतिशत मात्रै पुँजीगत खर्च भएको छ। महालेखा नियन्त्रकको कार्यालयका अनुसार पाँच महिनामा ३३ अर्ब ९९ करोड रूपैयाँ मात्रै पुँजीगत खर्च भएको छ। जब कि वर्षभर खर्चनुपर्ने यस्तो बजेट ३ खर्ब ८० अर्ब ३८ करोड रूपैयाँ हो।

अर्थ मन्त्रालयका प्रवक्ता आनन्द काफ्ले भने हालसम्म भएको पुँजीगत खर्च गत वर्षको तुलनामा प्रतिशत र अंक दुवै हिसाबले बढी भएको तथ्यांक अर्थ सार्छन्। तर के ? 'गत आर्थिक वर्षको यही अवधिमा विनियोजनको तुलनामा ७.५१ प्रतिशत मात्रै पुँजीगत खर्च भएको थियो,' उनी भन्छन्।

डेढ वर्षअघि ३० असार ०७८ मा अर्थमन्त्रीको जिम्मेवारी सम्हालेपछि शर्माले प्रायः नछुटाउने वाक्य थियो- 'हरेक महिना १० प्रतिशत पुँजीगत खर्च र लक्ष्यभन्दा २ सय प्रतिशत बढी राजस्व संकलन'। दुर्भाग्य, यति धेरै महत्वाकांक्षी घोषणा गरेका शर्माले पहिलो बजेट कार्यान्वयन असफल जस्तै भएको थियो। गत वर्ष कुल विनियोजनको तुलनामा पुँजीगत खर्च ५७ प्रतिशत मात्रै भयो। राजस्व संकलन

पनि लक्ष्यको तुलनामा ९० प्रतिशत मात्रै हासिल भएको थियो।

अर्थ मन्त्रालयले आफ्नो कार्यक्षमताभन्दा विभिन्न सरकारी निकायका नीतिगत निर्णयलाई कारक ठानेको छ। 'गत वैशाखबाट १० वटा वस्तुको आयातमा लगाइएको बन्देज, सेयरबाट प्राप्त हुने पुँजीगत लाभकरको विषय, घरजग्गाको कारोबारको कमीहरूले गर्दा राजस्व संकलन कम भएको हो,' अर्थ मन्त्रालयका प्रवक्ता काफ्ले भन्छन्, 'समग्रमा अहिले अर्थतन्त्रमा मागको कमी छ। यी विषय नीतिगत कारणसँग अन्तरसम्बन्धित छन्।'

अर्थशास्त्रीहरूले भने अर्थ मन्त्रालयको नेतृत्व, राजस्व प्रशासनको कार्यक्षमता, नीतिकता र नीति तथा कार्यान्वयनबीचको तालमेलको अभावलाई नै यो अवस्थाको कारक मान्छन्। अर्थमन्त्रीका रूपमा शर्मा आएपछि राजस्व सचिव, राजस्व महाशाखादेखि भन्सार प्रमुखमा क्षमतावानलाई पाखा लगाएर आफ्नालाई अर्थ सार्ने प्रवृत्ति बढेकाले त्यसको मूल्य राज्यले चुकाउनुपर्ने अवस्था आएको उनीहरूको भनाइ छ। **बाँकी पृष्ठ १२**

प्रधानमन्त्रीमा दाहालको दाबीले दबाबमा देउवा

दोस्रो चरणमा सरकारको नेतृत्व गर्न पाइएला भन्नेमा देउवा र दाहाल दुवैलाई विश्वास छैन

● कुलचन्द्र ग्योपाके (काठमाडौं)

कांग्रेस सभापति एवं प्रधानमन्त्री शेरबहादुर देउवाले आफूले नेतृत्वमा सरकार गठनका लागि बहुमत जुटाउन र पार्टीबाट दलको नेता बन्न कसरत गरिरहेका बेला माओवादी अध्यक्ष पुष्पकमल दाहालले प्रधानमन्त्रीमा दाबी गरेका छन्। शनिवार देउवालाई बालुवाटारमा भेटेका दाहालले समग्र शक्ति बाँडफाँटको विषय प्रवेश गराउँदै सरकारको नेतृत्वमा आफ्नो दाबी प्रस्तुत गरेका हुन्।

माओवादीमा चुनौती दिने अर्को नेता अर्ध नवबेकाले संसदीय दलको नेता चुननुअघि नै दाहालले प्रधानमन्त्रीका लागि दाबी गरेका हुन्। कांग्रेसका दोस्रो तहका नेताहरूमार्फत सन्देश पठाउँदै आएका दाहालले देउवासँग भने पहिलोपटक मुख खोलेका हुन्। देउवाले दाहालको प्रस्तावमा प्रस्ट जवाफ दिएका छैनन्। 'संसदीय दलको नेता दुगो लागेपछि छलफल गरौला भन्ने जवाफ प्रधानमन्त्रीको छ,' बालुवाटार स्रोतले भयो।

भेटपछि प्रधानमन्त्री देउवाले बालुवाटारमा आफूलाई नेतासँग छलफल गर्दै दाहालले प्रधानमन्त्री खोजिरहेको जानकारी गराएका थिए। दोस्रो चरणमा प्रधानमन्त्री छान्न तयार भएका देउवा सुरुमै दाहालले दाबी गरेपछि दबाबमा परेका छन्। कांग्रेस प्रवक्ता प्रकाशशरण महतले भने दाहालको प्रस्तावलाई अन्यथा नमानिएको बताए। 'प्रचण्डजीले आफ्ना लागि प्रधानमन्त्री चाहियो भन्नुभएको छ, अब कसरी अर्ध बढ्ने भन्नेबारेमा दलको नेता दुगो लागेपछि हामी छलफल गर्छौं,' उनले भने, 'प्रचण्डले

माओवादीसहित नयाँ गठबन्धन बनाउने कसरतमा एमाले पृष्ठ ३

प्रधानमन्त्री हुने प्रस्ताव गर्दैमा गठबन्धन टुट्ने वा विकल्प खोज्ने भन्ने कुरा सोचिएको छैन। आ-आफ्ना कुरा राख्नुलाई अन्यथा लिनुहुन्न। यस्तै प्रस्ताव पहिला पनि थियो होला, अहिले पनि राख्नुभयो। अब छलफल हुन्छ।'

माओवादीका वरिष्ठ उपाध्यक्ष नारायणकाजी श्रेष्ठले दाहालले 'पावर सेयरिङ' कसरी गर्ने भन्ने विषयमा मात्रै छलफल गरेको दाबी गरे। 'निर्वाचनबाट तपाईंहरूले बढी लाभ पाउनुभयो, हामीलाई भएन, गठबन्धन कसरी अर्ध बढाउने ? पावर सेयरिङको समग्रतामा कसरी सोच्नुभएको छ भनेर अध्यक्षले कुरा राख्नुभएको हो,' उनले

कान्तिपुरसँग भने, 'प्रधानमन्त्री चाहियो भनेर उच्चारण गर्नुभएको छैन।' माओवादी महासचिव देव गुरुङले दाहालको प्रस्ताव स्वाभाविक भएको बताए। 'शान्तिप्रक्रिया र परिवर्तनका मुद्दाको नेतृत्व गरेको हैसियतले प्रचण्डले सरकारको नेतृत्व गर्न कुरा स्वाभाविक हो, उचित कुरा पनि हो,' उनले भने।

पाँच वर्षको कार्यकाल आधा-आधा बाँडेर सरकारको नेतृत्व गर्ने विषयमा समझदारी बने पनि को पहिला प्रधानमन्त्री हुने भन्नेमा देउवा र दाहालबीच रस्यकमी छ। यसले सत्ता गठबन्धनको भविष्यलाई समेत अन्योलमा धकेल्ने कतिपय नेताको बुझाइ छ। 'यसपटक प्रचण्डले पनि प्रधानमन्त्री छाड्ने सम्भावना देखिँदैन, छलफलमा उहाँको दबो अडान रहने संकेत देखिन्छ, देउवाले पार्टीभित्र र बाहिरसमेत तयारी अर्ध बढाइसक्नुभएको छ,' कांग्रेसका एक पदाधिकारीले भने, 'साढे दुई वर्षपछि दोस्रो चरणमा सरकारको नेतृत्व गर्न पाइएला भन्ने रतिभर विश्वास उहाँहरूलाई छैन। त्यसैले सुरुमै प्रधानमन्त्री हुने दुवै नेताको चाहना छ।'

सरकारका प्रवक्तासमेत रहेका सञ्चारमन्त्री ज्ञानेन्द्रबहादुर काकिले प्रधानमन्त्रीको विषयले गठबन्धनमा असर नपर्ने बताए। 'चुनावअघि पनि गठबन्धन टुट्छ कि भन्ने आशंका थिए, चुनावले गठबन्धनलाई अनुमोदन गर्‍यो,' काकिले भने, 'अहिले पनि प्रधानमन्त्रीको विषयलाई लिएर यस्ता आशंका उठ्न थालेका छन्। यसलाई चिरेर गठबन्धनकै नेतृत्वमा सरकार बनाउनुपर्छ। प्रधानमन्त्रीको विषयले गठबन्धन टुट्ने-फुट्ने हुन्न।' **बाँकी पृष्ठ १२**

मेसीलाई अन्तिम अवसर

● अर्जेन्टिना ३६ वर्षपछि विश्वकप जित्ने सुरमा ● फ्रान्सको दाउ उपाधि रक्षा

● राजु शिखि (दोहा)

कतारमा पहिलोपल्ट विश्वकप सुरु हुने बेला दुई खेलाडी खुबै चर्चामा थिए- लियोनल मेसी र क्रिस्टियानो रोनाल्डो। विश्व फुटबलले पाएका सर्वकालीन महान खेलाडीमध्येका यी दुई विश्वकप जित्ने अन्तिम प्रयासमा थिए। पोर्चुगलको हारसँगै रोनाल्डोको सम्भावना क्वाटरफाइनलमै सकियो। मेसी अर्जेन्टिनालाई फाइनलमा पुऱ्याउँदै विश्वकपको उपाधिसहित करिअर सार्थक पार्ने अभियानको संघारमा छन्। उनको टिमले उपाधि होडमा आइतवार डिफेन्डिङ च्याम्पियन फ्रान्सविरुद्ध लुसेल रंगशालामा फाइनल खेल्दै छ।

अर्जेन्टिनाका प्रशिक्षक लियोनल स्क्ालोनी मेसीले फाइनलमा पनि उत्कृष्ट प्रदर्शन गर्नेमा विश्वस्त छन्। मेसी उत्कृष्ट खेलाडी हुन्। उनले कतारमा उत्कृष्ट प्रदर्शन गरिरहेका छन्, फाइनलमा पनि पक्कै राम्रो गर्नेछन्। उनीजस्ता उत्कृष्ट खेलाडीको करिअरलाई विश्वकपको उपाधिले थप सुन्दर बनाउँछ, उनले शनिवार दोहामा आयोजित पत्रकार सम्मेलनमा भने, 'हामीसँग राम्रो टिम छ। युवा खेलाडीहरू छन्। सबैले राम्रो

क्रोएसियालाई 'नचाहेको' तेस्रो स्थान पृष्ठ १३

खेलिरहेका छन्। फाइनल जित्ने कोसिस गर्नेछौं।' उनले प्रतिस्पर्धीवारे बोले, 'फ्रान्स निकै राम्रो टिम हो। राम्रो खेलिरहेको छ। हाम्रो कोसिस फ्रान्सलाई हराएर टुफी हात पार्न हुनेछ।' विश्वकप सार्थक फुटबल खेलाडीको अर्ध बालीन डी'अर कीर्तिमानी सातपल्ट जितेका मेसी नै अर्जेन्टिनी टिमको ३६ वर्षपछि विश्वकप जित्ने अभियानका मुख्य हतियार हुन्। गत वर्ष अर्जेन्टिनाले कोपा अमेरिका जित्दाका कप्तान

मेसीले पनि यो फाइनल नै विश्वकपमा आफ्नो अन्तिम खेल हुने बताइसकेका छन्। उनकै उत्कृष्ट प्रदर्शनमा अर्जेन्टिना सन् २०१४ मा फाइनल पुगेको थियो तर अतिरिक्त समयमा जर्मनीबाट १-० ले पराजित भएको थियो। त्यसैले दोस्रोपल्ट फाइनल खेल्दा मेसी विश्व विजेता बन्न चाहन्छन्। उनले उपाधि जित्न नसकेको प्रतियोगिता विश्वकप मात्रै हो। विश्वकपको २२ औं संस्करण सुरु हुँदा उपाधिको मुख्य दावेदार

अर्जेन्टिना थिएन। ब्राजिल, फ्रान्स, इंग्ल्यान्ड र स्पेनलाई बलियो मानिएको थियो। पहिलो खेलमै साउदी अरेबियाविरुद्ध २-१ ले पराजित भएपछि अर्जेन्टिनाका लागि प्रत्येक खेल फाइनल बन्थो। कप्तान मेसीले भने पनि, 'खेल जित्नेपनि वाध्यता याहा पाएर मैदानमा जानु सजिलो थिएन। किनकि हाऱ्यो भने प्रतियोगिताबाटै बाहिरिन्थ्यो। दोस्रो खेलदेखि हामी यस्तै परिस्थितिबाट आएका छौं। यसले मानसिक रूपमा धेरै बलियो बनाएको छ र टिमले त्यस्तो परिस्थितिमा कसरी अगाडि बढ्ने भन्ने जान्नेको छ। हामीले पाँच फाइनल खेल्थौं र अब अर्को एउटा फाइनल खेल्दै छौं।'

कतारमा अर्जेन्टिनी समर्थकको चहलचल बढी नै छ। जता पनि आकाशो नीलो र सेतो धर्स रङको जर्सी देखिन्छ। करिब ४० हजार अर्जेन्टिनी समर्थक कतार आएको अनुमान छ। यसले पनि टिमलाई थप ऊर्जा दिएको छ। मैदानमा गतिलो खेल प्रदर्शन गरिरहेको फ्रान्सले दशकको उपस्थिति भने साँझै थोरै छ। गोल गरेको खुसीयाली मनाउने दशक केही सय वा हजारमात्रै रंगशालामा देखिन्छन्। **बाँकी पृष्ठ १२**

तार

जसमा आगो लाग्दैन

RATHI

FRLS CABLE

मुसाले पनि नकाट्ने

सुरक्षकको प्रमाणपत्र
RATHI GOLD WIRE & CABLES
Twisted
FRLS-H
MULTI-STRAND CABLES
For Fire Resistant Low Smoke With 0 Halogen Free

अभै पनि बालीघरे बोझ

आयआर्जनको दरिलो विकल्प नपाउँदा शिक्षा, स्वास्थ्यमा पछि परेका दलित समुदाय अभै पनि बालीघरे प्रथा धान्दै

■ मधु शाही (काठमाडौं)

आगोको रापसँग खेल्नु ललितपुर गोदावरी-१० का साधुराम विश्वकर्माको दैनिकी हो। विष्टवराज (नियमित ग्राहक) को काममा थोरै पनि हिलासुस्ती नगरी उनी विहानैदेखि जुटिहाल्छन्। बुधवार उनको आरनमा पुग्दा फलामका औजार बनाउन उनलाई भ्याइनभ्याई थियो। 'विष्टवराजको काममा हिला गर्नु हुँदैन भनेर बाउबाजेदेखि सिक्दै आएको छु।' पुख्र्राली हातेपंखा चलाउँदै फलाम तताइरहेका साधुराम भन्छन्, 'काम छिट्टै सक्रु समयमै बुझाउँछु।'

उमेलै सात दशक पार गरेका उनी विष्टको सेवामा जति समर्पित छन्, उति परिश्रमको मूल्य पाउँदैनन्। वर्षभरि काम गरेबापत उनले पैसा होइन, एकपाथी अन्नबालीमा चित्त बुझाउनुपर्छ। त्यो पनि विष्ट वराजले मनपरि हिसावले दिन्छन्। बाउबाजेको पालामा जे जति अन्न दिइन्थ्यो, अहिलेसम्म त्यही चलन रहेको उनले सुनाए। भन्छन्, 'उहिले पनि एकपाथी धान दिन्थे अहिले त बरु घट्टै गएको छ।'

दलित समुदायले परम्परादेखि विष्टवराज बनाएर सेवा गरेबापत अन्नबाली दिइने चलनलाई बालीघरे प्रथा भनिन्छ। परम्पराको नाममा निरन्तरता पाइरहेको बालीघरे प्रथा आधुनिक समयसम्म आइपुग्दा निर्मूल हुन सकेको छैन। दलित समुदायभित्रका विश्वकर्माहरूले परम्परागत कामका रूपमा हाँसिया, कोदालो, कुटी, खरुवालगायत फलामका औजार बनाउँछन् भने परिवारहरूले लुगा सिलाउने गर्छन्।

साधुरामको तीन पुस्ता बालीघरेमै भर परिरहेको छ। महँगिले आकाश छुन लागे पनि श्रमको मूल्य बढ्न सकेको छैन। उनका ३० वर्ष छोरा पनि आरन चलाउँछन्। गाउँमा बेरोजगार हुनुभन्दा बाबुले गर्दै आएको काममा लाग्दा खाली बस्नु नपर्ने उनको भनाइ छ। तर मेहनतअनुसारको मूल्य नपाउँदा उनको जाँगर मडै गएको छ। 'दुःख

धेरै गर्नुपर्छ' उनी भन्छन्, 'अन्नको सट्टा पैसा माग्दा धेरैले आनकानी गर्छन्। कसैले त त्यही अन्न पनि दिँदैनन्।' वर्षभरि काम गरेर एक घरबाट १५ सय पनि नआउने उनले गुनासो गरे। साधुरामका पुख्र्राली विष्टवराज ३० देखि ३५ जना छन्। 'सवैले वर्षमा अन्नको सट्टा १५ सय रूपैयाँ दिए भने पनि ५० हजार हुने रहेछ,' साधुरामकी पत्नी कालु भन्छिन्, 'अन्न लिएर वर्षभरि खान पुग्दैन, नुनतेल जुटाउन पनि गाह्रो पर्छ।'

उनीहरूको आयआर्जनको स्रोत नै परम्परागत सीप हो। आरन चलाएर परिवार पाल्नुपर्ने बालीघरे प्रथा हट्न नसकेको वडा सदस्य सुजाता विकले बताइन्। गोदावरी-१० कै ४५ वर्षीया सुनिता परिवारको परिवार पनि यही प्रथामा धानिएको छ। उनी विष्टका लुगाफाटा सिलाउने गर्छिन्। ६ महिना, वर्ष दिन कुरेर अन्न थापन जानुपर्छ। 'त्यही अन्नबाली पनि राम्रो परे त हन्यो नि,' सुनिता भन्छिन्, 'कुहिएका मकै दिएर पठाउँछन्। मन रुवाई घर फर्किन्छ।'

उनकै छिमेकी मदन परिवारले पुख्र्रदेखि सिलाइ गर्दै आए। पढाइ छैन, विदेश जान लगानी चाहिँदछ। गाउँमै बसेर जीविकोपार्जन गर्न प्रशस्त जमिन छैन। 'बालीघरे काम नगरे अरु उपाय छैन, काम गर्दा पनि सम्मानजनक व्यवहार नपाउँदा भन्ने दुःख लाग्छ,' उनले भने, 'पैसा दिँदैनन्, अन्न लिन जाँदा हेपर दिन्छन्।'

बाबुको राप्तीसोनारी-९ खेरी गाउँका घनश्याम विकको परिवारले पुख्र्राली आरन चलाउँदै आएको छ। बालीघरे कामले गुजारा नभएपछि ३२ वर्षीय घनश्याम रोजगारीका लागि काठमाडौं आए। घर बनाउने काम गर्दागर्दै महँगिले उनी आर्ति, फेरि फर्किएर गाउँमै आरन चलाउन थाले। महँगो बढे पनि उनका विष्टवराजले दिने अन्नबालीको मात्रा बढेको छैन। पछिल्लो समय उनले परिश्रमको मूल्य पैसामा दिन अनुरोध पनि गरे। तर, धेरै अन्नबालीमै चित्त बुझाउन भन्ने जवाफ दिने गरेका छन्। 'कसैले त पैसा दिइहाल्छन्, केही

चाहिँ परम्परा हो अन्न नै लैजाऊ भन्छन्,' घनश्यामले भने।

पाल्पाको रैनादेवी छहरा-६ खड्कबहादुर विकले चार जना छोराछोरी बालीघरे गर्दागर्दै हुर्काए। उनले अहिले पनि तीन पुस्ता पुरानो आरन चलाइरहेका छन्। 'विष्टको सोखमा हास्रो ज्याला अडिएको छ। मन खुसी भए दिइहाल्छन् नभए रिस्ते पठाउँछन्,' उनले भने, 'भोके बस्नुभन्दा थोरैमा चित्त बुझाउनुपर्ने बाध्यता छ।'

बालीघरे प्रथाले दलित समुदायको श्रम र सीपको शोषण गरेको भन्दै विगतमा दलित आन्दोलन पनि भए। १९९७ सालमा दलित अधिकारकर्मी भगत सर्वजित विश्वकर्माको

सीपको आर्थिक रूपान्तरणले दलितको पुँजीमाथि अधिकार हुन्छ भनेर समाज अनुदा

नेतृत्वमा बालीघरे प्रथाविरोधी आन्दोलन भएको इतिहास छ। परम्परागत बालीघरे प्रथाले उत्पीडित भएका दलित समुदायमाथि श्रम शोषण भएको र आर्थिक विकासमा दमन भएको भन्दै आन्दोलन चर्किएको थियो। विश्वकर्माले आरनको टुँडो भाँचेर, परिवारले लुगा सिलाउने कल बन्द गरेर, सार्की समुदायले छालाको काम बन्द गरेर विरोध गर्ने घोषणा गरेका थिए।

कुनै स्थानीय तहले बालीघरे प्रथा अन्त्य गर्न आधुनिक सीप सिकाउने तालिमको पनि व्यवस्था गरे। अर्घाखाँचीको मालारानी-५ वडामा गएको आर्थिक वर्ष १० जनालाई सुधारिएको आरन व्यवस्थापनसम्बन्धी तालिम दिइएको थियो। दलित समुदायले खुसीले सहभागी भए तर, त्यसको नजितामा भने परिवर्तन नआएको वडासदस्य विष्णु

सुनार बताउँछन्। बालीघरे काम सीप र क्षमतासँगै विभेदकारी सोचसँग जोडिएकोले अन्त्य गर्न कठिन भएको उनको बुझाइ छ। 'तालिम पाएर राम्रै काम गरे पनि विष्टहरूले परम्परा हो भन्दै अन्नबाली नै दिन्छन्,' उनले भनिन्, 'परम्परा तोड्न चुनौती छ।'

चार वर्षअघि बागलुङको काठेखोला गाउँपालिकाले बालीघरे प्रथा अन्त्य गर्ने अभियान थालेको थियो। तत्कालीन वडा सदस्य सुन्तली विकको अध्यक्षतामा 'बालीघरे प्रथाविरुद्ध साभ्का अभियान' चलेको हो। घरदैलोमा पुगेर दलित समुदायलाई आर्थिक व्यवसाय गर्न सुझाव दिइएको थियो। अभियानपछि गाउँपालिकामा ७० प्रतिशत दलितले बालीघरे प्रथालाई रूपान्तरण गरेर आर्थिक व्यवसाय अपनाउन थालेको काठेखोला-३ का वडाध्यक्ष कुलबहादुर विकले बताए। उनका अनुसार बालीघरेसँगै हलिया प्रथा गाउँमा अर्कै कायम छ। यसलाई हटाउने थप योजना बनाउन लागिएको उनले बताए। 'दलितले नै पैसा विना काम नगर्ने भन्ने सिकाएपछि प्रथा हट्न थालेको छ,' उनले भने, 'विस्तारै पूरै हटाउँछौं।'

नेपालगन्जमा २०६२/६३ तिर अधिकारकर्मी ५८ वर्ष रेशम परिवारको नेतृत्वमा बालीघरे र खत्री प्रथाविरुद्ध अभियान थालिएको थियो। विभिन्न संघसंस्थाको सहयोगमा दुई वर्षसम्म लगातार प्रथा विरोधी अभियानका गतिविधि गरिएको रेशमको भनाइ छ। एउटा पाइन्ट सिलाएको वर्षभरि एक पाथी धान दिन्थे। पछि लुगा सिलाएको ज्याला उचित रकममा लिन थालेपछि दलित समुदायको आर्थिक अवस्थामा सुधार आएको वर्षभरि अनुभव छ। उनी भन्छन्, 'परिवार समुदायमा बालीघरे प्रथा निकै कम भइसकेको छ, यद्यपि सुदूरपश्चिमतिर बाँकी छ।'

अनुसन्धानकर्ता सीताकुमारी विश्वकर्माले 'बालीघरे प्रथा र दलित समुदायमा पारेको प्रभाव' विषयमा शोध गरेकी छन्। सामाजिक

समावेशीकरण अनुसन्धान कोषको लागि प्रस्तुत गरिएको प्रतिवेदनमा बागलुङ जिल्लाका तीन बस्तीका दलित समुदायको पेसागत अवस्था पारे नमुना अध्ययन गरिएको छ। जसमा ५८ घर दलित समुदायको घरधुरीमध्ये ४७ प्रतिशत दलित समुदाय बालीघरे पेसामा आवद्ध भएको तथ्यांक छ। ७७ प्रतिशत फलामको काम गर्छन् भने २३ प्रतिशत कपडा सिलाउने तथा बाजा बजाउने गर्छन्। बालीघरे प्रथा अपनाउँदै आएका मध्ये ८०.७० प्रतिशतले आर्थिक आय राम्रो नभएको बताएका छन्। प्रतिवेदनमा दलितहरूले बालीघरे पेसा गरेबापत वार्षिक प्रतिघर ४ देखि १० पाथी मकै, १ देखि ५ माना फापर पाउने गरेका छन्। जसअनुसार बालीघरे पेसा अपनाउने दलितको औसत परिवार संख्या ५ जना छन्। उनीहरूलाई ३ महिनासम्म पनि खान नपुग्ने अवस्था अनुसन्धानले देखाएको छ।

बालीघरे प्रथा हटाउन विभिन्न समयमा दलित समुदायले आफ्नै शैलीले विरोध गरिआए पनि राज्यस्तरबाट केही भएको छैन। अधिकारकर्मी जेवी विश्वकर्माका अनुसार दलित समुदायलाई पृथ्वीनारायण शाहको पालोदेखि नै श्रमको आधारमा दास प्रथा कायम गर्न परम्परा बसेको थियो। सीपको आर्थिक रूपान्तरण गराउँदा दलितको पुँजीमाथि अधिकार हुन्छ, भन्ने मान्यता थियो। पुँजीले अधिकार र प्रश्न गर्ने हिममत जुटाउछ। जसले गर्दा दासत्व कम हुँदै जाने डरले शासकले दलितको श्रमको नियन्त्रण गर्न खोजिएको उनको मत छ।

'अहिलेसम्म पनि जीवित कृषयमा हुनुको कारण दमित दास मनोभावको संकेत हो,' उनी भन्छन्। संविधानले सबै प्रकारका विभेद र शोषण हटाउनुपर्छ, भनिरहेँदा बालीघरे दास प्रथा पनि एउटा मुल मुद्दा पर्छ। तर, यसको मुख्य जिम्मेवारी जनप्रतिनिधिको हुने विश्वकर्माको बुझाइ छ। आधुनिक सीपको विकास गर्ने, आयआर्जनको वैकल्पिक बाटो देखाउने र जागृत गराउन सके बालीघरे प्रथाको अन्त्य हुने उनको भनाइ छ।

गाउँमा काम छैन, भोको पेटले मान्दैन

'सरकारले सञ्चालन गर्ने विकासे योजनाहरूमा रोजगारी दिने विकास चाहिएको छ, रोजगारी दिने विकास भए कसैले गाउँ छोड्नु पर्दैन'

■ विद्या राई (मुगु)

हुम्ला जोड्ने सडकमा काम पाएपछि छायानाथ रारा नगरपालिका लुमका रामसरा कामीका दैनिकी फेरिए। उनका श्रीमानले मजदुरी गर्न भारत जानुपरेन। सडक निर्माणमा मजदुरी गरेर उनले पनि श्रीमानकै सरह ज्याला पाए। मनस्य कमाइ हुन्थ्यो। छोराछोरीले नियमित विद्यालय जान पाए। नून, तेल, चामल र लुगाफाटो किन्न ऋणपान गर्नुपरेन। सपरिवार सँगै बस्न पाउँदा खुसियाली थियो। उनलाई लाग्यो, 'श्रीमानले कमाइ गर्न इन्डिया जानुपर्ने दुःख काटिए।' ग्रामीण पहुँच कार्यक्रम (तेस्रो चरण च्याप) अन्तर्गत २०७५ मंसिरदेखि ०७९ जेठसम्म मुगु-हुम्ला लिंकरोड निर्माणका क्रममा आसपास गाउँका बासिन्दा रामसराजस्तै पुर्कलित थिए।

सडक निर्माणमा ४ हजार ४ सयभन्दा बढी स्थानीयवासीले काम पाएपछि मुगुको छायानाथ रारा नगर र हुम्लाको चंखेली गाउँपालिकाका बासिन्दाले मौसमी कामका लागि भारत जानुपरेन। ६७ फिलोमिटर सडकको निर्माण कार्य जब सम्पन्न भयो, खानकै जोहो गर्न भारत जानुपर्ने निर्यात फेरि दोहोरियो। गत असोजमा आएको बाढीपहिरोले घर बगेपछि १३ परिवार विचल्लीमा परेका छन्। उनीहरू छिमेकीको गोठ, पालमा ओत लागेका छन्। रामसराका श्रीमान कमाउनलाई फेरि केही महिनाअघि भारत गएका छन्। 'बस्ने बास छैन, खाने गाँस छैन, गाउँमा काम छैन, बड्डा (श्रीमान) इन्डिया गइए। नगएर के गर्नु, भोको पेटले मान्दैन,' उनले भनिन्।

आप्रवासनका लागि अन्तर्राष्ट्रिय संगठनको २०१९ को 'नेपालको आप्रवासन प्रोफाइल' मा जनगणना-२०६८ मा अनुपस्थित ३७.२ प्रतिशत नेपाली भारतमा छन्। कर्णाली प्रदेशका बासिन्दाहरूका लागि भारत रोजगारीको मुख्य गन्तव्य रहेँदै आएको छ। उनीहरू खेतीको सिजनमा गाउँ फर्कन्छन्। खेती भित्र्याएपछि, भारत जान्छन्। जलवायु परिवर्तन, वातावरणीय हास, प्राकृतिक र मानव निर्मित प्रकोपहरूले खेतीयोग्य जमिन र उत्पादनमा अति पुऱ्याएपछि जीविकोपार्जनका लागि वैदेशिक रोजगारीमा निर्भर हुनुपरेको छ।

सडक निर्माणले गर्दा लुमकै अर्का स्थानीय ७० वर्षीय धनपति खड्कालाई पनि वृद्धेसकालमा छोराबुहारीको सहा

मुगुको छायानाथ रारा-१३ लुमका देवसिंह खड्कासहितका गाउँले स्थानीयस्तरमा रोजगारी नहुने परेको मर्का सुनाउँदै (बायाँ) र वडा १४ को बाबामा महिला।

मिलेको थियो। हिउँदमा सधैं भारत जाने छोराबुहारीले सडक निर्माणमा काम पाएका थिए। केही समय गर्जो टार्न भारत जानुपरेन। सडक बनिसेपछि रोजगारी पनि सकियो। दसैँ/तिहार मनाएर तीन वर्षअघिकै कमाउन भारत गए। 'रोडले गर्दा सुविस्ता आएको थियो, छोराबुहारी साथै रहने भए भन्ने लागेको थियो। रोजको रोजगारी सकिएपछि इन्डिया गइए।' खड्काले भने। मुगु सदरमुकाम गमगढीदेखि तीन घण्टा पैदल दूरीमा पुगिने लुम गाउँमा डेढ सय परिवार छन्। रामसरा र धनपतिको परिवारमा जस्तै कमाउन भारत नगएका कुनै घर छैनन्।

भौगोलिक विकटता भएको यो ठाउँ राज्यको नजरमा समेत

विकासमा पछाडि परेको छ। खेतीपातीबाट उच्चनी पर्याप्त नहुँदा बाल्यकालबाटै ६ महिना परदेसिनुपर्ने जानेका उनीहरूले सडक निर्माण परियोजनाबाट विकास निर्माण भए गाउँमै रोजगारी पाइने थाहा पाए। सडक परियोजनामा स्टोर क्रिपरको काम गरेका रंगा गाउँका २६ वर्षीय रूपकर्म थापाले भने, 'रोडमा काम पाउनेजेल गाउँमै बसेकाहरू भटाभट इन्डिया गइसके।' १ सय ५६ परिवार बसोबास गर्ने रंगा गाउँका सबैजसो भारत गइसकेका छन्। 'सरकारले सञ्चालन गर्ने विकासे योजनाहरूमा रोजगारी दिने विकास चाहिएको छ, रोजगारी दिने विकास भए कसैले गाउँ छोड्नु पर्दैन,' उनले भने।

गरिवी, विपन्नताले गर्दा शैक्षिकस्तर उच्च नसकेको र यसले जनजीवन फेर्न अवरोध भइरहेको स्थानीय प्रकाश माथिका शिक्षक रतनबहादुर राउतले बताए। १ देखि १० कक्षासम्म पढाइ हुने उक्त विद्यालयमा चार सयभन्दा बढी विद्यार्थी छन्। तर कक्षा चढ्नेको संख्या सधैं कम हुन्छ। गरिवीकै कारण माथिल्लो कक्षमा विद्यार्थीको संख्या घट्टै जाने गरेको राउत बताउँछन्। 'विद्यार्थीले न पढाइमा ध्यान दिन पाउँछन्, न उच्च शिक्षा पढ्न। अनि वावुआमाले भैं ६ महिना खेतीपाती गर्ने ६ महिना भारत जाने, जीविका चलाउन मात्रै हुन्छ। शैक्षिकस्तर नउक्नेपछि विकटता रहिरहने रहेछ,' उनले भने।

मुगुका गाउँहरूमा मुस्किलले १० कक्षासम्म पढेका विद्यार्थी पाइन्छन्। यसपछि माथिल्ला तहमा पढ्न सदरमुकाम वा जिल्ला बाहिर जानुपर्छ। अधिकांश रेशमको सन्तानको उच्च शिक्षाका लागि लगानी गर्ने हैसियत पुग्दैन। बरु उल्टै कमाउन अभिभावकलाई सघाउनुपर्ने हुन्छ। आईएलओ नेपालले गतवर्ष प्रकाशन गरेको 'नेपालको बालश्रम स्थिति' ले समेत कर्णाली प्रदेशको सरकारी र ग्रामीण दुवै क्षेत्रमा बालश्रम दर उच्च (२४.६ प्रतिशत) रहेको देखाएको छ। १४ देखि १७ वर्षका बालबालिकाहरूको अनुभव विश्वलेपणले घरायसी कामकाज, भाइबहिनीको हेरचाह तथा आयआर्जनमा अभिभावकहरूलाई सघाउनुपर्ने हुँदा पढ्दापढ्दै विद्यालय छाड्छन्।

छायानाथ रारा-१३ का वडाध्यक्ष वीरबहादुर खड्काका अनुसार गमगढीदेखि लुम हिँडेर पुग्न तीन घण्टा लाग्छ। विकास योजना पर्याप्त नभएपछि जीवनस्तर उकासन धौधौ परिरहेको उनले बताए। 'सदरमुकामको नजिक भएर के गर्ने, नगरको काखमा छौं, पछाडि छौं। शिक्षा राम्रो छैन, राम्रो शिक्षा पाउन आर्थिक चाहिँदछ, यहाँका मानिससँग आर्थिक छैन,' उनले भने, 'यो रोड निर्माण हुन्जेल स्कूल जाने बढेका थिए, विकाससँगै रोजगारी पो चाहिने रहेछ भन्ने त बुभिक्यो।' सरकारले वडास्तरमा जनसंख्या र भूगोलका आधारमा वजेट र योजना उपलब्ध गराउनुपर्ने उनले बताए।

मुगुका चार स्थानीय तहमध्ये छायानाथ रारा एक मात्रै नगरपालिका हो। सदरमुकाम गमगढी यही नगरमा पर्छ। २०६८ सालको जनगणनाअनुसार यस नगरको जनसंख्या २० हजार ७८ छ। नगरपालिकाको ४८ हजार ६९ हेक्टर क्षेत्रफलमध्ये ४ हजार ४ सय ३ हेक्टरमात्रै खेतीयोग्य जमिन छ। अधिकांश नगरवासीहरू कृषिमा निर्भर भए पनि जमिन भिरालो भएकाले मलिलो माटो बर्सिँन बाँदै जाँदा खेतीपाती पर्याप्त हुँदैन।

उच्चनीले मुस्किलले बढीमा ६ महिनामात्रै खान पुग्छ। जसले गर्दा स्थानीयले जीविकोपार्जनमा कठिनाइ खेप्दै आएका छन्। बढ्दो जनसंख्यालाई खाद्य असुरक्षा हुँदा बालबालिका तथा महिलामा कुपोषण हुँदा नसकेको छायानाथ रारा नगरपालिका मुगुको बहुदेशीय पोषण पार्श्वचक्रमा उल्लेख छ।

तिरवार : विद्या कान्तिपुर

नयाँ गठबन्धनको कसरतमा एमाले

● माओवादी र एकीकृत समाजवादिसँग संवाद ● सहकार्यका लागि पाँचदलीय गठबन्धनबाट बाहिरिनुपर्ने सर्त ● शक्ति बाँडफाँटमा उदार बन्ने रणनीति

● बबिता शर्मा (काठमाडौं)

शक्ति बाँडफाँटले कांग्रेस र माओवादी केन्द्रबीच विवाद बढेर सत्ता गठबन्धनमा तितकता पैदा हुने आकलनसहित एमालेले वैकल्पिक गठबन्धन निर्माणको गृहकार्य गरिरहेको छ। सत्ता गठबन्धन भत्काएर आउने दलहरूसँग शक्ति बाँडफाँटमा उदार रहने रणनीतिक साथ एमालेले अनौपचारिक तहबाट कसरत थालेको हो।

स्रोतका अनुसार एमाले अध्यक्ष केपी शर्मा ओलीले निकट नेताहरूलाई माओवादी र एकीकृत समाजवादिसँग संवाद अघि बढाएका छन्। तर ती दललाई सहकार्यका लागि पहिला सत्ता गठबन्धनबाट बाहिरिनुपर्ने सर्त अनौपचारिक रूपमा राखिएको छ। 'सम्बन्ध सुधारका लागि भेटघाट भइरहेका छन्। पहिला त माओवादी अहिलेको गठबन्धनबाट बाहिरिनुपर्छ,' एमालेका एक पदाधिकारीले भने, 'त्यसपछि बल्ल सरकार गठन र शक्ति बाँडफाँटको विषयले प्रवेश पाउने हो।'

फरक-फरक स्तरसहित वैकल्पिक गठबन्धन र शक्ति बाँडफाँटका सम्भावित विकल्पमाथि एमाले र माओवादीभित्र छुट्टाछुट्टै जोडघटाउ चलिरहेको छ। माओवादी अध्यक्ष पुष्पकमल दाहालले शक्ति बाँडफाँटमा कांग्रेसले सम्मानजनक व्यवहार नगरे विकल्प सोचन सकिने बताइसकेका छन्। कांग्रेस वा एमाले जोसँग सहकार्य गरेर भए पनि पहिलो कार्यकाल आफैँ प्रधानमन्त्री बन्ने दाहालको चाहना छ।

सत्ता गठबन्धन कायम रहेसम्म केन्द्र र प्रदेश दुवैतिर आफ्नो नेतृत्वमा सरकार बन्न नसक्ने भएकाले एमालेको जोड

गठबन्धन भत्काउनेमै छ। गठबन्धन भत्काए कांग्रेसलाई बहुमत नपुग्ने सक्छ। प्रतिनिधिसभा र प्रदेशसभा निर्वाचनमा एमाले नेतृत्वमा जसपा र राप्रपासहितको तालमेल थियो। प्रतिनिधिसभामा एमालेको ७८, राप्रपाको १४ र जसपाको १२ सिट छ। बहुमत १ सय २८ पुऱ्याउन थप २४ सिट चाहिन्छ। माओवादी थपिए १ सय ३६ सिट हुन्छ। एकीकृत समाजवादको १० सिट पनि जोडिँदा बहुमत पुग्छ।

माओवादी गठबन्धनबाट बाहिरिएर ऊसहित एमाले, राप्रपा, जसपालगायत दल मिलेर सरकार बनाउन पहल हुने ओलीनिकट एक स्थायी कमिटी सदस्यले बताए। 'पहिला पहल कसले गर्ने भन्ने छ। माओवादी हामीसँग संवादमा आए सकारात्मक ङगले अघि बढ्छे। तर यस्तो संवाद सुरुमा दोस्रो तहबाट हुनुपर्छ। यसका लागि केही प्रयास भइरहेका छन्,' उनले भने।

ओलीले माओवादीका महासचिव देव गुरुङलाई सत्ता गठबन्धन भत्काए सहकार्य गर्न सकिने सन्देश पठाइसकेका छन्। गुरुङले मंगलबार ओली निवास बालकोट पुगेर भन्दा दुई घण्टा छलफल गरेका थिए। 'गठबन्धन भत्काए सहकार्य गर्न तयार छौं भनेर उहाँले सार्वजनिक रूपमा नै भन्दै आउनुभएको छ,' गुरुङले भने। उनै माओवादीभित्र वाम शक्तिहरूबीचको एकतामा जोड दिँदै आएका नेतामध्येका एक हुन्।

एमाले उपाध्यक्ष विष्णु पौडेलले केही दिन अगाडि बुमलटार पुगेर माओवादी अध्यक्ष दाहालसँग सहकार्यका सम्भावित

विकल्पमाथि छलफल गरेका थिए। उपाध्यक्ष पौडेलले एकीकृत समाजवादका अध्यक्ष माधवकुमार नेपालसँग पनि भेट गरिसकेका छन्। स्रोतका अनुसार पौडेल ओली-दाहाल र ओली-नेपालबीच सम्बन्ध सुधारको पक्षमा छन्।

एमाले उपाध्यक्ष सुवास नेम्बाङ र उपमहासचिव पृथ्वी सुब्बा गुरुङलाई नेताले विगतका 'तीता अनुभव' भुलेर वाम शक्तिहरूबीच सहकार्य गर्नुपर्नेमा जोड दिइरहेका छन्। उपाध्यक्ष नेम्बाङले सम्पूर्ण प्रक्रियामा भाग लिने र सबै दलसँग छलफल गरेर अगाडि बढ्ने बताउँदै आएका छन्।

'अहिलेको म्यान्डेटअनुसार सबै मिलेर अघि बढ्नुपर्नेछ। त्यसको मतलब सरकार नै बनाउनुपर्छ भन्ने छैन। तर लोकतन्त्रको

वैकल्पिक समीकरण	एमाले	७८
	माओवादी	३२
	राप्रपा	१४
	जसपा	१२
	एकीकृत समाजवादी	१०
	जम्मा	१३६

मूल्यमान्यता अनुरूप अघि बढ्नुपर्छ,' उनले भने, 'त्यसका लागि हामी माओवादीसँग मात्रै होइन, सबै दलसँग संवाद गर्दै छौं, सम्पर्कमा छौं।'

उपमहासचिव गुरुङले केही दिनअघि एकीकृत समाजवादी पार्टीका अध्यक्ष नेपालसँग भेट गरेका थिए। 'अध्यक्षको अनुमतिमा केही भेटघाट भएका हुन्। वाम सरकार बनाउने क्रममा माधव कमरेड पनि नकारात्मक हुनुहुन्न,' उनले भने। गुरुङले माओवादी केन्द्रका दोस्रो तहका नेता र जसपाका नेताहरूसँग पनि भेटघाट गरेका थिए। स्थायी कमिटी सदस्य रघुवीर महासेठले माओवादी अध्यक्ष दाहाल, एकीकृत समाजवादीका अध्यक्ष नेपाल र सम्मानित नेता फलनाथ खनाललाई भेटेका थिए। 'कुनै समय आफूले मानिआएका नेताहरू हुनुहुन्छ। त्यसकारण भेटेर चुनाव जितेकामा शुभकामना आदानप्रदान भयो। अरू खास कुराकानी भएन,' महासेठले भने।

एमालेले एक/दुई दिनमा देखिने गरी संवाद सुरु गर्न सक्ने उनको भनाइ छ। 'राष्ट्रपतिबाट आहवान भएपछि सबैतिरबाट नयाँ सरकार गठनको चलखेल सुरु होला,' उनले भने,

'तर, प्रचण्डजीहरू अहिले पनि गठबन्धन सरकारलाई नै अगाडि बढाउने सोचमा हुनुहुन्छ।'

एमालेका पोलिटब्युरो सदस्य महेस बस्नेतलाई नेताले पनि माओवादी अध्यक्ष दाहालसँग भेट गरिसकेका छन्। एमाले महासचिव शंकर पोखरेललाई केही नेता मुलुकलाई स्थायित्व दिने गरी कांग्रेससँग सहकार्य गर्नुपर्ने पक्षमा छन्। उनले राजनीति दुई पार्टीमा धुवीकरण नहुँदासम्म देशमा राजनीतिक स्थायित्व कायम नहुने मत राखे आएका छन्।

केन्द्रमा अघोषित गृहकार्यमा लागेको एमाले प्रदेश सरकार गठनमा भने सक्रिय देखिएको छ। प्रदेश १, मधेश र लुम्बिनी प्रदेशमा ठूलो दलको हैसियतमा एमालेले सरकार गठनको कसरत जारी राखेको छ। संघीय सरकारसँगै प्रदेश सरकारमा पनि दलहरूबीच भागबन्डा हुने भएकाले अहिले प्रदेशमा कसको नेतृत्वमा सरकार बन्छ भन्ने निश्चित भइसकेको छैन। प्रदेश १, मधेश र लुम्बिनी प्रदेशमा एमाले पहिलो दल छ। प्रदेश १ को १३ सिटमा बहुमतका लागि ४७ सिट आवश्यक पर्छ, जहाँ एकै ४० सिट जितेर एमाले पहिलो दल छ। राप्रपा र जसपासँग सहकार्य गरे एमाले नेतृत्वको सरकार सम्भव हुनेछ।

मधेशमा बहुमतका लागि ५४ सिट चाहिन्छ। प्रदेशको एक सय सात सिटमा एमाले २३ सिट जितेर ठूलो दल बनेको छ। एमालेले जनमत, जसपा, नागरिक उन्मुक्ति, नेपाल संघीय समाजवादीसहित दलको समर्थन जुटाए आफ्नै नेतृत्वमा सरकार गठन गर्न सक्छ। लुम्बिनीमा २९ सिट जितेर एमाले पहिलो दल भएको छ। ८७ सदस्यीय प्रदेशसभामा बहुमतका लागि ४४ सिट आवश्यक पर्छ।

Glamorous मात्र होइन Caring पनि

Luxury Interior Emulsion with a silky sheen that keeps your home bacteria and virus free.

Approved by Indian Medical Association

Reduces Pollution

Anti Bacteria

*Conditions apply. For more information visit : www.bergernepal.com

SILK BreatheEasy
LUXURY INTERIOR EMULSION

Since 1760

Paint your imagination

EFFECTIVE AGAINST HARMFUL VIRUSES

Protects from Harmful Virus

NIC ASIA
एन आई सी एशिया बैंक लि.

Notice for Talent Acquisition

Are you a **Pride, Glory, and Identity Warrior?**
 YES

Do you **believe impossible is Myth?**
 YES

Do you think **अठोटको अगाडी हर लक्ष्य सम्भव छ ?**
 YES

Chartered Accountant: Junior Officer/Officer
Required No.: Few
Location: Inside and Outside Kathmandu Valley

Job Profile

The aspirant is expected to possess excellent competitive, market, and product intelligence and be able to chalk out strategies and roadmaps to ensure their effective implementation. Hence, it is imperative that Chartered Accountant means, lives, and stands the extraordinary NIC ASIAN DNA and Ethos in all functions, behaviors and decorum. Riding on unmatched strategy and Instrumental Structure and, backed by Incredible Empowerment and Robust Enablement with which NIC ASIA Bank differentiates itself from competition, the Chartered Accountant aspirant is expected to act as the Carrier and Champion of the Bank's Vision, Mission and overall 10x Drive thus truly illustrating that "Impossible is a myth अठोटको अगाडी हर लक्ष्य सम्भव छ".

Minimum Eligibility

Chartered Accountant aspirant should have completed final course of Chartered Accountancy from ICAN/ICAI and age should not exceed 40 years as on the date of application.

Key Consideration

At NIC ASIA Bank, speed and scale are at paramount spotlight. We aspire to be both the first mover as well as the fast mover. Hence, Chartered Accountant aspirant is expected to possess tremendous hunger for transformation, passion for excellence and ritualistic agility, iron determination and a great learner's mind. For development of other virtues, we shall incubate you impeccably.

Scan to Apply

or visit the link below
www.nicasiabank.com/current-vacancies

Application Submission Deadline: 1st January 2023

राजधानीको वसन्तपुर दरवार क्षेत्रमा फूल बेच्ने सडक व्यापारी।

तस्वीर : दीपक केसी / कान्तिपुर

३ कांग्रेस नेतालाई कारबाही सिफारिस

ज्योति श्रेष्ठ (काभ्रे)

हालै सम्पन्न आम निर्वाचनमा पार्टीका उम्मेदवार हराउन भूमिका खेलेको आरोप लगाउँदै नेपाली कांग्रेस काभ्रेले दुई केन्द्रीय सदस्य र क्षेत्रीय सभापतिलाई कारवाही माग गरी केन्द्रीय अनुशासन समितिलाई सिफारिस गरेको छ।

पार्टीका कुनै पनि जिम्मेवारीमा नरहने गरी केन्द्रीय सदस्य मधुप्रसाद आचार्य, गणेश लामा र प्रतिनिधिसभा क्षेत्र नं २ का सभापति महेश खरेललाई कारवाही गर्ने कांग्रेस काभ्रेले माग गरेको हो। निर्वाचनमा पार्टीका तर्फबाट प्रतिनिधिसभा क्षेत्र नं-२ मा उम्मेदवार रहेका पूर्वकेन्द्रीय सदस्य शिवप्रसाद हुमागाईंलाई अन्तर्गत गरी असहयोग गरेको, केन्द्रीय सदस्यद्वय मधुप्रसाद आचार्य र गणेश लामा निर्वाचन प्रचार अभियानमा मत माग

मधुप्रसाद आचार्य

गणेश लामा

महेश खरेल

नहिँदको, विपक्षी उम्मेदवारलाई मत मागेको भन्दै कारवाही गरी केन्द्रमा सिफारिस गरेको जिल्ला सभापति तीर्थ लामाले जानकारी दिए।

निर्वाचन अभियानमा सहभागी नभएको र आफू प्रदेशभरको जिम्मेवारीमा रहेको भन्दै व्यस्त कार्यतालिका सुनाएर गठबन्धन उम्मेदवारलाई मत नमागेको केन्द्रीय सदस्य आचार्यमाथि आरोप छ। वडा सभापति र वडाध्यक्षको बैठक नै बोलाएर गोकुल बाँस्कोटालाई मतदान

गर्न दबाव दिएको र अन्य किसिमका प्रलोभन बाँडेको उनीमाथि परेको उजुरीमा उल्लेख छ। उम्मेदवारलाई भेट नदिएको, निकटका सबै कार्यकर्तालाई सके सूर्यमा नसके घण्टीमा मतदान गर्न आह्वान गरेको उनीमाथि आरोप छ। यस्तै, केन्द्रीय सदस्य लामामाथि निर्वाचन अभियानमा उपस्थित नभएको, आफू निकटका साथीलाई सूर्य चिह्नमा मतदान गर्न र नसके हलोमा मत मान्न लगाएको आरोप छ। सार्वजनिक रूपमा 'थो पटक सूर्यमा मतदान गरी चन्द्र लामालाई जिताउनु अर्को पटक उसले

मलाई सहयोग गर्छ' भन्दै पार्टी सभापति तीर्थ लामालाई हराउने अभियान सञ्चालन गरेको उजुरीमा उल्लेख छ। प्रतिनिधिसभा क्षेत्र नं २ का सभापति महेश खरेलले क्षेत्रीय सभापतिको जिम्मेवारीमा रहेर निर्वाचन परिचालनको कुनै पनि जिम्मेवारी नलिएको, क्षेत्रीय सभापतिको तर्फबाट मतदाताको संगठन वडा, नगर र प्रदेश कार्यसमिति परिचालन नगरेको, आफू निकटका कांग्रेस वडा सभापति र वडा अध्यक्षका उम्मेदवार, नेता पंक्तिलाई बोलाई गोकुल बाँस्कोटालाई भोट हाल दबाव दिने र पैसासमेत बाँडेको भन्दै उजुरी परेको छ।

वनेपा नगरपालिकाबाट प्रदेशसभा सदस्य उम्मेदवारलाई भन्दा प्रतिनिधिसभा सदस्य उम्मेदवारलाई तीन हजारभन्दा बढी मत कम आउनुको कारणवारे स्पष्ट पार्ने प्रदेश सांसद कञ्चनचन्द्र बोदे र वनेपा नगर समितिलाई कांग्रेस काभ्रेले निर्देशन दिने निर्णय गरेको छ।

वनेपा नगरपालिकाबाट प्रदेशसभा सदस्य उम्मेदवारलाई भन्दा प्रतिनिधिसभा सदस्य उम्मेदवारलाई तीन हजारभन्दा बढी मत कम आउनुको कारणवारे स्पष्ट पार्ने प्रदेश सांसद कञ्चनचन्द्र बोदे र वनेपा नगर समितिलाई कांग्रेस काभ्रेले निर्देशन दिने निर्णय गरेको छ।

वनेपा नगरपालिकाबाट प्रदेशसभा सदस्य उम्मेदवारलाई भन्दा प्रतिनिधिसभा सदस्य उम्मेदवारलाई तीन हजारभन्दा बढी मत कम आउनुको कारणवारे स्पष्ट पार्ने प्रदेश सांसद कञ्चनचन्द्र बोदे र वनेपा नगर समितिलाई कांग्रेस काभ्रेले निर्देशन दिने निर्णय गरेको छ।

वाग्मतीमा २० दिनभित्र नयाँ सरकार

गठबन्धनमा रहेका कांग्रेस, माओवादी र एकीकृत समाजवादी मिल्दा सरकार गठन गर्न सहज बहुमत

सुवास बिडारी (मकवानपुर)

वाग्मती प्रदेशमा नयाँ सरकार गठनका लागि औपचारिक रूपमा बाटो खुलेको छ। निर्वाचन आयोगले शनिवार वाग्मती प्रदेशसभाका लागि निर्वाचित सदस्यको विवरण प्रदेश प्रमुख यादवचन्द्र शर्मालाई पेश गरेसँगै सरकार निर्माणको बाटो खुलेको हो।

निर्वाचन आयोगका सचिव गोकर्णमणि दवाडीले प्रदेश प्रमुख कार्यालय हेटौँडा-१० मा पुगेर प्रदेश प्रमुख शर्मालाई प्रदेशसभाका लागि निर्वाचित सदस्यहरूको विवरणसहितको प्रतिवेदन पेश गरेका हुन्। प्रदेशसभा सचिवालयले नयाँ अधिवेशन बोलाउनका लागि प्रदेश प्रमुखबाट पत्राचार भएसँगै सदन सञ्चालनको प्रक्रियासमेत अगाडि बढ्ने जनाएको छ। प्रदेशसभा सचिवालयका अनुसार प्रतिवेदन बुझाएको मितिले २० दिनभित्र प्रदेशसभाको नयाँ अधिवेशन बोलाइसक्नुपर्ने व्यवस्था छ।

'हामीले प्रदेशसभाको बैठक बस्नका लागि सबै तयारी पूरा गरिसकेका छौं। केही दिनभित्र शपथग्रहण गर्ने गरी हामी तयारी अवस्थामा छौं।' प्रदेशसभा सचिवालयका सचिव कृष्णहरि खड्काले प्रदेश प्रमुखको कार्यालयसँग समन्वय गरेर अगाडि बढ्ने बताए। निर्वाचित प्रदेशसभा सदस्यमध्येबाट ज्येष्ठ सदस्यको शपथग्रहण प्रदेश प्रमुखबाट हुने व्यवस्था छ। त्यसपछि ज्येष्ठ सदस्यबाट अन्य सांसदलाई शपथ गराइनेछ। 'ज्येष्ठ सदस्यको अध्यक्षताले प्रदेशसभाको पहिलो बैठक बस्नेछ। त्यसपछि सभामुख चयन प्रक्रिया अगाडि बढ्नेछ। 'सभामुख छनोटपछि उपसभामुख छनोट प्रक्रिया भने सदनकै कार्यव्यवस्था परामर्श समितिले तय गर्नेछ', उनले प्रदेशसभाको पहिलो बैठकअघि सर्वदलीय बैठक राखेर आवश्यक परामर्श र छलफल गरिने बताए।

प्रदेशसभा सचिवालयले नयाँ सरकार गठन अगाडि नै शपथग्रहणलगायत सम्पूर्ण विषय टुंग्याइसके गरी तयारी गरेको छ। 'नयाँ अधिवेशन आह्वान हुनुअगाडि नै सरकार गठन हुने देखिन्छ। त्यसकारण हामी केही दिनभित्रै शपथग्रहणलगायत विषय टुंग्याउँछौं।' प्रदेशसभा सचिवालयका एक कर्मचारीका अनुसार शपथग्रहण सकिएसँगै

प्रदेश प्रमुख यादवचन्द्र शर्मालाई निर्वाचन आयोगको प्रतिवेदन बुझाउँदै सचिव गोकर्णमणि दवाडी।

प्रदेशसभाको नयाँ अधिवेशन र सरकार गठनका लागि प्रदेश प्रमुखले आह्वान गर्ने बताइएको छ। निर्वाचन आयोगको प्रतिवेदन प्राप्त भएपछि चात्तानुनी व्यवस्थाअनुसार छिट्टै अगाडि बढ्ने प्रतिवेदन प्रदेश प्रमुख शर्माले व्यक्त गरेका थिए।

हालकै अवस्थामा वाग्मती प्रदेशमा सत्तारूढ गठबन्धनको सरकार बन्ने निश्चित छ। हाल गठबन्धनमा रहेका कांग्रेस, माओवादी केन्द्र र एकीकृत समाजवादी मिल्दा सरकार गठन गर्न सहज बहुमत पुग्ने अवस्था प्रदेशमा रहेको छ। सरकारको नेतृत्व कुन पार्टीले गर्ने विषयमा अझै सहमति भएको छैन। जसका कारण दलहरू प्रतियोगिता गर्ने प्रक्रिया अगाडि बढ्नेछ। 'सभामुख छनोटपछि उपसभामुख छनोट प्रक्रिया भने सदनकै कार्यव्यवस्था परामर्श समितिले तय गर्नेछ', उनले प्रदेशसभाको पहिलो बैठकअघि सर्वदलीय बैठक राखेर आवश्यक परामर्श र छलफल गरिने बताए।

प्रदेशसभा सचिवालयले नयाँ सरकार गठन अगाडि नै शपथग्रहणलगायत सम्पूर्ण विषय टुंग्याइसके गरी तयारी गरेको छ। 'नयाँ अधिवेशन आह्वान हुनुअगाडि नै सरकार गठन हुने देखिन्छ। त्यसकारण हामी केही दिनभित्रै शपथग्रहणलगायत विषय टुंग्याउँछौं।' प्रदेशसभा सचिवालयका एक कर्मचारीका अनुसार शपथग्रहण सकिएसँगै

निर्वाचित भएका छन् भने प्रदेशसभामा ७ वटा दलको प्रतिनिधित्व रहेको छ। प्रदेशसभामा १ सय १० जना निर्वाचित सदस्यमध्ये पुरुष ७० जना (६३ दशमलव ६३ प्रतिशत) र महिला ४० जना (३६ दशमलव ३७ प्रतिशत) निर्वाचित भएका छन्।

प्रतिवेदनअनुसार प्रदेशसभा सदस्य निर्वाचनमा पहिलो हुने निर्वाचित हुने निर्वाचन प्रणालीतर्फ ३५ र समानुपातिक निर्वाचन प्रणालीतर्फ ४० राजनीतिक दल निर्वाचनमा सहभागी भएकोमध्ये प्रत्यक्षतर्फ पुरुष ५ सय ८८ र महिला ८० गरी कुल ६ सय ६८ जनाको अन्तिम उम्मेदवारी कायम भएको थियो। समानुपातिकतर्फ कुल ७ सय ५४ जना उम्मेदवारको अन्तिम बन्दसूची कायम गरिएको थियो।

प्रदेशमा महिला १७ लाख ३३ हजार ३ सय ७८, पुरुष १७ लाख ३८ हजार ८७ र अन्य २७ गरी कुल ३४ लाख ७१ हजार ४ सय ९२ मतदाता कायम रहेका थिए। प्रत्यक्षतर्फ २१ लाख ४ हजार ५ सय ७८ (६० दशमलव ६२ प्रतिशत) मतदान भएकामा ७६ हजार ९ सय ३८ (३ दशमलव ६६ प्रतिशत) मत बदर भएको थियो। समानुपातिकतर्फ २० लाख ९९ हजार १ सय ७ (६० दशमलव ४७ प्रतिशत) मतदान भएकामा १ लाख २५ हजार ६ सय ३३ (५ दशमलव ९९ प्रतिशत) मत बदर भएको थियो।

आवश्यकता

यस अस्पतालको लागि निम्न कर्मचारीहरू आवश्यकता भएको हुनाले योग्यता पुगेका इच्छुक नेपाली नागरिकहरूबाट सूचना प्रकाशित मितिले ७ दिनभित्र अस्पताल प्रशासन शाखामा आइपुग्ने गरी दरखास्त आह्वान गरिएको सूचित गरिन्छ।

सि.नं.	पद	तह	योग्यता	संख्या
१.	मेडिकल ल्याब टेक्नोलोजिस्ट	७	मान्यता प्राप्त शैक्षिक संस्थाबाट BMLT उत्तीर्ण गरी नेपाल स्वास्थ्य व्यवसायी परिषदमा दर्ता भएको हुनु पर्ने।	केही
२.	डेन्टल हाइजेनिस्ट	५	मान्यता प्राप्त शैक्षिक संस्थाबाट कनिष्ठा Diploma in Dental Hygiene उत्तीर्ण भई नेपाल स्वास्थ्य व्यवसायी परिषदमा दर्ता भएको।	केही
३.	एक्सरे टेक्निसियन	५	मान्यता प्राप्त शैक्षिक संस्थाबाट रेडियोग्राफर प्रमाणपत्र तह उत्तीर्ण भई नेपाल स्वास्थ्य व्यवसायी परिषदमा दर्ता भएको।	केही
४.	रिसोप्लिस्ट	४	मान्यता प्राप्त शैक्षिक संस्थाबाट +2 पास गरेको।	केही

सहिद मेमोरियल अस्पताल कलंकी - १४, काठमाडौं
फोन नं: ०१-५२१५५३४, ०१-५२१८५२९, ५२५९३१९५३४

'मेट्रो रेल नल्याई सुखै छैन'

१५ वर्षपछि उपत्यकाको जनसंख्या ६० लाख पुग्ने भएकाले अन्तर्राष्ट्रिय अध्ययनअनुसार पनि मेट्रो अपरिहार्य : मेयर महर्जन

ललितपुर (कास)- ललितपुर महानगरपालिका प्रमुख चिरीबाबु महर्जनले काठमाडौं उपत्यकामा अब मेट्रो रेल सञ्चालनका लागि आवश्यक तयारी सुरु गर्नुपर्ने बताएका छन्। मोटरसाइकल ल्याएर उपत्यकामा ट्राफिक जाम बढाउनुको सट्टा मेट्रो रेल सञ्चालन अवको आवश्यकता रहेको उनले बताए।

शनिवार ललितपुर महानगरपालिकाको १०४ औं स्थापना दिवसका अवसरमा महर्जनले 'मेट्रो रेल धेरै महँगो छ भनेर पछि हट्नु पनि भएन,' उनले भने। अन्तर्राष्ट्रिय अध्ययनअनुसार पनि ३० लाख जनसंख्या भएको ठाउँका लागि मेट्रो अपरिहार्य रहेको भन्दै उनले यसमा हिलाइ गर्न नहुने बताए। सरकारको

अनुहार हेरेर कहिल्यै सम्भव नहुने भन्दै उनले काठमाडौं र ललितपुर महानगरपालिका लगायत उपत्यकाका १८ वटै पालिकाको भूमिका यसमा हुनुपर्नेमा जोड दिए। मेट्रो रेल सञ्चालनका लागि विशेषगरी काठमाडौं महानगरपालिकाले प्रमुख भूमिका रहनुपर्ने उनको भनाइ थियो। 'काठमाडौं उपत्यकामा अब मेट्रोको विकल्प छैँदै छैन। मेट्रो चलाउनुपर्छ। आज निर्णय गर्न सबैभन्दा अघि १० देखि उपत्यकामा मेट्रोको विकल्प नरहेको भनाइ राखेका हुन्। 'मेट्रो रेल धेरै महँगो छ भनेर पछि हट्नु पनि भएन,' उनले भने। अन्तर्राष्ट्रिय अध्ययनअनुसार पनि ३० लाख जनसंख्या भएको ठाउँका लागि मेट्रो अपरिहार्य रहेको भन्दै उनले यसमा हिलाइ गर्न नहुने बताए। सरकारको

न्यायालयबाटै राष्ट्रपति बनाउने षड्यन्त्र : विजुक्छे

भक्तपुर (कास)- नेपाल मजदुर किसान पार्टीका अध्यक्ष नारायणमान विजुक्छेले भारतले न्यायालयभित्रैबाट राष्ट्रपति बनाउने षड्यन्त्र गरिरहेको आरोप लगाएका छन्। खिलराज रेग्मीलाई मन्त्रिपरिषदको अध्यक्ष बनाएजसरी नै भारतले राष्ट्रपति पनि न्यायालयभित्रैबाट बनाउने प्रयास गरिरहेको उनको भनाइ थियो।

भक्तपुर नगरपालिकाको ७३ औं स्थापना दिवसका अवसरमा परेर शनिवार आयोजित कार्यक्रममा उनले भारतको छायामा मुलुकको कार्यपालिका, न्यायपालिकासमेत जकडिएकाले त्यसविरुद्ध देशभक्त शक्तिहरूले संघर्ष गर्नुपर्ने बताए। प्रधानमन्त्री बनाउने र निर्वाचनमा जित्नुका लागि कामसमेत हालसम्म भारतकै निर्णयअनुसार हुने गरेको जिकिर गर्दै उनले भने, 'हामीलाई रासायनिक मलको कारखाना हुनुपर्छ भनेर बारम्बार भनिरहेका छन्, भारतले मलाई भनेर कारखाना बनाउन भनेपछि मन्त्रीहरू थर्कमान हुन्छन्।' खिलराज रेग्मीलाई लक्षित गर्दै उनले न्याय प्रशासनका व्यक्तिलाई प्रधानमन्त्री बनाएजस्तै अर्हिले राष्ट्रपति बनाउने कुरा धेरै जटिल विषय भएको बताए। 'यहाँ अन्तर्राष्ट्रिय छायामा परेको हुनाले देशलाई अझ सक्दामा पुऱ्याउने सम्भावना छ,' उनले भने। भारतले नेपालको जलस्रोत उपयोगको चावी आफ्नो हातमा लिएर उद्योगहरूलाई निजीकरण गरी आफ्नो इस्तेमालमा चलाएको उनको आरोप थियो।

Vacancy Announcement

Applications are invited from qualified Engineers for the Post of Project Manager, Mechanical Engineer/Sub-Engineer "CIVIL".
Company Name: Maryada Construction and Suppliers
Interested candidates can send their CV to Email: Prameshworkhp@gmail.com
Whatsapp/Viber: 9845912381

Position	No	Minimum Qualification
Project Manager	2	Masters degree in relevant field with at least 10 years of work experiences in Construction Projects. Must have 5 years of work experience in MEP work. Adequate knowledge in Piling work and at least double basement. Sound knowledge of Structural and Geotechnical Engineering. Knowledge in Construction Planning Scheduling, and Monitoring of Construction project.
Mechanical Engineer	1	Master's in mechanical engineering. Minimum 10 years of work Experience in Mechanical, Electrical and Plumbing Work. Must be able to prepare Plans, detailed design and Cost estimate of HVAC, Firefighting, Electrical and Plumbing Work.
Engineer/Sub-Engineer (CIVIL)	5	Must have Experience in Building Construction, Supervision and Bill Preparation for at least 3 years. Good understanding of Construction Drawing and the incumbent must be proficient in AutoCAD and related software. Monitor the progress of each day and compile report accordingly. Must know how to survey sites and use Total Station.
Accountant	2	Master's degree in accounting. The incumbent must be analyzed, compiling, reconciliation financial data Create periodic reports such as balance sheets, profit & loss statement etc. Must perform audits and resolve discrepancies. The incumbent must have adequate knowledge of Accounting Software like Excel, Dynamic etc.
Storekeeper	2	Must have knowledge of inventory management and proficiency in use of ERP software's to maintain the stock of all the construction materials

वर्गीकृत डिस्प्ले

Asian College for Advance Studies
(Affiliated to Purbanchal University)
Running Bachelor Programs:
1. BPH
2. B Pharmacy
3. PBNS / BNS
4. B.Sc. Nursing
Satadobato, Lalitpur
Phone: 01-5540183/5530656

भाडामा

काठमाडौंको मुटु टेकुस्थित अम्बे गृपद्वारा सन्चालित अम्बे कम्प्लेक्समा, कार्यालय सञ्चालनको लागि सुविधासम्पन्न फर्न्याटहरू खाली भएकोले आवश्यक पर्ने महानुभावहरूले सम्पर्क गर्नुहोला।

सम्पर्क नं.: ९८४३२८२६००

सटर चाहियो

काठमाडौंको चोक चोकमा म:म पसलको लागि सटर चाहियो।
स्थानहरू: चाबहिल, गोंगबु, माछापौखरी र कलंकी क्षेत्रमा

सम्पर्क नं.: ८८४१५५२८९४

भर्ना

विचमा पढाई छोडेकाहरूको लागि +2 मा भर्ना
City Education Foundation
Koteshwor, Kathmandu
Call: 9841206019
Email: cityeducation@gmail.com

वर्गीकृत डिस्प्ले अब मल्टिकलरमा पनि छाप्न सकिने
श्याम स्वेत: रु. ३०००/-*
स्पट कलर: रु. ३५००/-*
मल्टि कलर: रु. ५०००/-*
सम्पर्क नं. ५१३५०००, ५१३५००४, Ext. १६४८
Email: mktdisplay@kmg.com.np
* उपरोक्त दररेटहरूमा मूल्य अभिवृद्धि कर समावेश गरिएको छैन।

‘प्रतिबद्धता आए सरकारमा जान्छौं’

प्रतिनिधिसभा निर्वाचनमा सप्तरी-२ मा जसपा अध्यक्ष उपेन्द्र यादवलाई हराएका जनमत पार्टीका अध्यक्ष **चन्द्रकान्त (सीके) राउत** संघीय सरकारमा सहभागी हुन तयार देखिन्छन्। मधेस प्रदेशसभामा पार्टीलाई १३ सिटसहित निर्णायक बनाएका उनले मुख्यमन्त्रीको दाबी पनि गरिरहेका छन्। जापान र बेलायतका प्रतिष्ठित विश्वविद्यालयमा पढेका र अमेरिकाको प्रतिष्ठित ‘रेथन बीबीएन टेक्नोलोजिज’ मा कार्यरत रहेकै अवस्थामा पृथकतावादी ‘आइडियोलोजी’ बोकेर राजनीतिमा आएका राउत अहिले त्यो बाटो छाडिसकेको बताउँछन्। दशकौंदेखि यादव र उच्च जातिका मानिसको हातमा रहेको मधेसको राजनीतिमा सप्तरी र सिरहामा मात्र बसोबास गर्ने राजधोब समुदायका राउत एकाएक उदाएका छन्। उनको तत्कालको ध्यान भने सरकारमा सहभागी भएर मधेसको कृषि, शिक्षा र स्वास्थ्य क्षेत्रमा योगदान गर्नेमा देखिन्छ। राउतसँग बुधवार कान्तिपुरकर्मी तुफान न्यौपाने र सन्तोष सिंहले गरेको अन्तर्वार्ता :

सबै दलका केन्द्रीय नेता काठमाडौंमा भेटिन्छन्, तपाईंलाई खोज्नचाहिँ जलकपुर आउनुपर्ने। स्थायी रूपमै जनकपुरमा किन बसिरहनुभएको छ ?

सधैं काठमाडौंकेन्द्रित राजनीति हुँदै आएको छ। हामीले परिवर्तन चाहेका छौं। आफ्ना प्रतिनिधि खोज्न जनताले सधैं काठमाडौं धाउनुपर्ने बाध्यता किन ? म त्यसलाई तोड्न पहिलेदेखि नै जनताको बीचमा बस्दै आएको छु। सुरुमा सप्तरीको राजविराजमा बसें, त्यसपछि जनकपुरमा बस्दै आएको छु। यसले दिने सन्देश ठूलो छ। आगामी दिनमा सदन चलिरहेका बेला त संसदमा उपस्थित हुनेपथो। बाँकी समय आफ्नै निर्वाचन क्षेत्र र अन्य भागका जनताको बीचमा बिताउनेछु। जनताका समस्या बुझ्ने र त्यसलाई निवारण गर्ने प्रयास गर्नेछु।

अहिलेसम्म मधेसमा निर्वाचन जित्न पैसा, पारिवारिक विरासत वा ‘जातीय जनसांख्यिक लाभ’ निर्णायक देखिन्छथे। तपाईंलाई यी कुनै पनि ‘फ्याक्टर’ को अनुकूलता नभएजस्तो देखिन्छ। तैपनि केको बलमा जित्नुभयो ?

मधेसका जनताले यस पटक निर्वाचनमाफर्त ठूलो राजनीतिक सन्देश दिएका छन्। ‘जनता पैसामा विरहन्छु, पारिवारिक विरासत भएका ठूलाबडा नेतालाई मात्रै जिताउँछु, कुनै खास जाति र समुदायका नेतालाई नै जिताउँछु’ भन्ने अहिलेसम्मको भाष्यलाई जनताले तोडेका छन्। उनीहरूले आफ्ना लागि संघर्ष गर्नेलाई जिताएका छन्। सप्तरीबाट मेरो जितको सन्दर्भ भने एक दशकसम्म मैले जनताको बीचमा रहेर गरेको संघर्षसँग जोडिन्छ। यसबीचमा म काठमाडौंसमेत नगर्दै जनताको घरदैलोमा केन्द्रित भएको थिएँ। हरेक परिवारसँग व्यक्तिगत तहको भावनात्मक सम्बन्ध स्थापित भएको थियो। त्यो नै जितको आधार हो।

तपाईंका बारेमा धेरै जानकारी सार्वजनिक रूपमा उपलब्ध छैनन्। तपाईंको व्यक्तित्व मिथकजस्तो छ। तपाईंले पार्टीको एजेन्डाबाट भन्दा पनि यही मिथकीय व्यक्तित्वका बलमा पो चुनाव जित्नुभएको हो कि ?

सधैं जनताका बीचमा बसेर उनीहरूको समस्या सुन्दै आयौं। त्यस क्रममा जनताकै बीचबाट पटक-पटक अकारण पक्राउ परियो। जनताले तत्काल कुनै प्रतिक्रिया नजनाए पनि हेरिरेहेका थिए, यो मान्छेमाथि अन्याय भइरहेको छ भन्ने महसूस गरिरहेका थिए। यो मान्छे सबै कुरा छोडेर यहाँ हाम्रा लागि योगदान गर्न आएको छ तर यसलाई कुनै काम गर्न र बोल्नसमेत दिइएको छैन। त्यसमा पक्कै केही कारण होला भन्ने उनीहरूलाई लागेको थियो। जितको कारण त्यही हो।

हिजो जुन शक्तिहरूको आडमा पृथकतावादी आन्दोलन चलाउनुभयो, आज जित्न शक्तिको इसारामा मूलधारमा आउनुभएको हो भन्ने आरोप छ नि ?

त्यो बेग्लै परिस्थिति थियो। अहिले नयाँ संविधान जारी भयो। संघीयता र गणतन्त्र संस्थागत भयो। अधिकार स्थानीय तहसम्म पुग्यो। वर्दीलएको परिस्थितिमा संविधानको दायराभित्र रहेर पनि

जनताको परिवर्तनका आकांक्षालाई पूरा गर्न सक्छौं भन्ने विश्वासका साथ बाटो फेरेका हो। हामीले २०७४ को निर्वाचनमा भाग लिँदा नै बाटो परिवर्तनको कुरा निकाल्न भइसकेको थियो तर त्यसपछि पनि हामीलाई काम गर्न दिइएन। म नजरबन्दमा थिएँ। कार्यकर्तालाई सामाजिक गतिविधि गर्न दिइँदैनथ्यो। २०७४ को निर्वाचनमा जनताले हामीलाई ‘तपाईंहरू पनि पार्टी दर्ता गरेर चुनाव चिह्न लिएर आउनुहोस्’ भने। त्यसैले हामीले पुनर्विचार गरेका हो। संविधानको सर्वस्वीकार्यता बढेपछि, हामी पनि पार्टी निर्माणको प्रक्रियामा लागेका हो।

जुनसुकै अदालतमा विचाराधीन मुद्दा पनि फिर्ता लिनु सक्ने गरी सरकारले ल्याएको अध्यादेशको समर्थन गर्नुभएको छ, जनमत पार्टीका कति नेता-कार्यकर्ताको मुद्दा फिर्ता लिनुपर्ने छ ?

हाम्रो कोही पनि नेता-कार्यकर्ता थुना वा हिरासतमा छैनन्। तैपनि हामी यो अध्यादेशको समर्थन गर्छौं। कुनै पर्चा फेला परेका आधारमा मात्र राज्यले जन्मकैदको माग गरेर मुद्दा लगाएको छ। ‘फ्रि सीके राउत’ लेखेको प्लेकार्ड बोकेकै आधारमा राज्यविद्रोहको मुद्दा लगाएको छ। हाम्रा कार्यकर्तामाथि लगाएको कुनै पनि अभियोगमा ढुंगा हानेको वा दंगाफसाद गरेको भन्न सकेको छैन। पर्चा फेला पर्थे, नारा लगायो वा प्लेकार्ड बोकेयो

भन्ने आधारमा मात्र जन्मकैदको मुद्दा लगाउन मिल्छ ? निर्दोषमाथि मुद्दा लगाउन सक्ने राज्यले त्यस्ता मुद्दा फिर्ता गर्न सक्ने कानून पनि बनाउनुपर्ने नि। तर, त्यस्तो कानूनको दुरुपयोग नहोस् भन्नेमा चाहिँ विचार गर्नुपर्छ। त्यो अध्यादेश ल्याउनेबित्तिकै अरू अपराधी पनि एकै पटक छुट्टिहाल्ने होइनन्। अध्यादेशलाई गरेको समर्थन र तपाईंका पछिल्ला राजनीतिक भेटघाटले सरकारमा जान चाहेको जस्तो देखिन्छ। सरकारमा सहभागी हुने हो ?

कुनै पनि पार्टीको स्पष्ट बहुमत छैन। त्यही भएर उहाँहरू (कांग्रेस र माओवादीका नेताहरू) ले समर्थन गर्न र सरकारमा सहभागी हुन आग्रह गर्नुभएको छ। ‘सकारात्मक छौं’ भनेका छौं। हाम्रा मुद्दा सम्बोधन गर्ने प्रतिबद्धता आएमा सहभागी हुन्छौं। सरकारमा सहभागी हुन कस्ता मुद्दाको सम्बोधन खोज्नुभएको हो ?

किसान आन्दोलनमा उठेका माग-मुद्दा सम्बोधन हुनुपर्ने। नागरिकता विधेयक ल्याउने ठोस प्रतिबद्धता गर्नुपर्ने। हामीले जनतासँग शिक्षा र स्वास्थ्य क्षेत्रमा सुधार गर्न बाचा गरेका छौं, त्यसका लागि उपयुक्त वातावरण बनाइदिनुपर्ने। किसानको विजुली यथासम्भव निःशुल्क गरिनुपर्ने। समयमै सुलभ दरमा

“

संविधानको दायराभित्र रहेर पनि जनताको परिवर्तनका आकांक्षालाई पूरा गर्न सक्छौं भन्ने विश्वासका साथ बाटो फेरेका हो

पर्चा फेला पर्थे, नारा लगायो वा प्लेकार्ड बोकेयो भन्ने आधारमा मात्र जन्मकैदको मुद्दा लगाउन मिल्छ ?

मधेस प्रदेशमा हामीसँग निर्णायक संख्या छ, हामीले नेतृत्व दाबी गरेका छौं

मल पाउनुपर्ने। किसान काँडेको व्यवस्था हुनुपर्ने। बालीनालीमा क्षतिपूर्ति पाउनुपर्ने। स्वतः बाली विमाको व्यवस्था हुनुपर्ने। बालीको समर्थन मूल्य तोकिनुपर्ने। यसको अर्थ नयाँ सरकारमा कृषि मन्त्रालय नै दाबी गर्नुभएको हो ?

अरूलाई जापनपत्र दिएर माग गर्नुभन्दा आफैँ सरकारमा गएर कार्यान्वयनको नेतृत्व गर्नु उपयुक्त होइन र ? मधेस प्रदेश सरकारको नेतृत्व दाबी गर्नुभएको हो ? मधेस प्रदेशमा हामीसँग निर्णायक संख्या छ। हामीले नेतृत्व दाबी गरेका छौं। अरूलाई पटक-पटक अवसर मिलिसकेको छ। जनमत पार्टीलाई एक पटक अवसर दिएर, उसले कस्तो काम गर्छ भन्ने हेर्नु भनेका छौं। गणतन्त्र, संघीयता, धर्मनिरपेक्षता र समानुपातिक समावेशितालाई यो संविधानका मुख्य आधारस्तम्भ भनिन्छ। यसप्रति तपाईंको इष्टिकोण के छ ?

हामीले संविधानका आधारभूत कुरालाई स्वीकार गरेका छौं। धर्मनिरपेक्षता मान्नुहुन्छ ? संविधानको व्यवस्था हो। त्यसैले मान्नुपर्छ। संविधानको व्यवस्था भएका कारणले मात्रै कि धर्मनिरपेक्षतामा तपाईंहरूको विश्वास भएकाले ?

जनताले जे भन्छन्, त्यो हुन्छ। हामी जनताको आदेशअनुसार चल्छौं।

संघीयता ? एकदम मान्छौं। रक्षा गर्छौं। पैरवी गर्छौं।

गणतन्त्र ? गणतन्त्रको पनि प्रतिरक्षा गर्न हामी तयार छौं।

समानुपातिक समावेशिता ? विकृत स्वरूपमा अभ्यास भएको छ। त्यसैले रिजर्भसन’ छ, तर यो अवधारणाको समर्थन गर्छौं। समानुपातिक समावेशिताको कुन विषयमा तपाईंहरूको रिजर्भसन हो ?

संविधानले ६ वाट कस्टर छुट्टयाएको छ, त्यो नै वास्तवमा ‘अर्वाइटर’ छ। त्यो न पहिचानको आधारमा छ, न वर्गीय आधारमा। त्यसैले विकृत निम्त्याएको देखिन्छ। एउटा उदाहरण हेरौं- अहिलेको चुनावले प्रतिनिधिसभामा खसआर्यको सहभागिता किन यति धेरै दियो ? खसआर्यको ‘ओभर रिप्रेजिटेसन’ हुनेबित्तिकै त्यो जनसंख्याको आधारमा समानुपातिक समावेशी प्रतिनिधित्व भयो त ? व्यवस्थापिकामै त्यसको उल्लंघन भइसक्यो।

तपाईंले धर्मनिरपेक्षताबारे स्पष्ट जवाफ दिनुभएन नि ? जनताको के माग हुन्छ, जनताले के चाहन्छन् भन्ने हेर्नुपर्छ। त्यसको अर्थ अब यो विषयलाई फेरि जनताबाट परीक्षण गर्ने ?

हाम्रो पार्टीको नाम नै जनमत हो। जनताको मतबाट चल्ने भएकाले त्यसमा ठूलो विवादको आवश्यकता छैन। जनताले जे आदेश दिन्छन्, त्यहीअनुसार अगाडि जाने हो।

केही व्यक्तिगत प्रश्न- तपाईंको घाँटीमा पछिल्लो समय नयाँ माला देखिन थालेको छ, यो के हो ?

(लामो हाँसो...) ओशो संन्यास लिएको हुनाले त्यही माला लगाउने गरेको छु।

तपाईंको ‘थेर स्टडिल’ अन्य नेताको भन्दा फरक छ। तपाईंको व्यक्तित्व सोझ मात्रै हो ?

(लामो हाँसो...) यो विद्रोहको संकेत हो। म ‘एनोदर ब्रिक इन द बाल’ होइन, ‘कम्फर्मिस्ट’ होइन। समाजले जे-जे नियम बनाइदिन्छ, त्यहीअनुसार चल्ने मानिस म होइन भनेको हुँ।

तपाईंको घाँटीमा प्रायः रातो गलबन्दी देखिन्छ, त्यो के हो ?

बलिदानी र क्रान्तिको प्रतीक हो। यो देश बनाउन धेरैको रगत बगेको छ। अहिले त्यो जिम्मेवारी मैले बोकेको छु।

ओशोको माला र तपाईंले व्याख्या गर्नुभएअनुसारको थेरस्टाइलको सम्बन्ध त कुन सकिन्छ तर त्यो माला र रातो गलबन्दी एउटै घाँटीमा कसरी मिलेर बस्न सक्छन् ?

मिल्छन्। मैले कहिल्यै पनि हिंसाको राजनीति गरिनं तर कतिले के भन्छन् भने- ‘अब आध्यात्मिक भएपछि, त हिंसा गर्दैनौं होला नि ?’ आध्यात्मिक हुँदा हिंसा नहुने भन्ने पनि नहुँदो रहेछ। कृष्ण भगवान् त अध्यात्मको श्रेष्ठ भक्त हुन्, तैपनि महाभारतको युद्ध लडेकै हो। त्यसैले आध्यात्मिक हुनेबित्तिकै हिंसा हुँदैन भन्न मिल्दैन। त्यो अलग-अलग छोटोको कुरा हो।

Experience the excitement

Up to **30% cashback**

Best valuation in exchange

Feel the excitement on the big screen with amazing deals.

<p>QA85Q60BAKXXL (85") MRP : NPR 756990/- Offer Price : NPR 632390/- Free Soundbar: HW-A450/XL</p>	<p>UA85BU8000RXHE (85") MRP : NPR 550990/- Offer Price : NPR 473990/- Free Soundbar: HW-T420/XL</p>	<p>QA75Q60BARXHE (75") MRP : NPR 452990/- Offer Price : NPR 384890/- Free Soundbar: HW-A450/XL</p>	<p>UA75BU8000RXHE (75") MRP : NPR 388990/- Offer Price : NPR 329890/- Free Soundbar: HW-T400/XL</p>
<p>UA65AU7700RXHE (65") MRP : NPR 201990/- Offer Price : NPR 159390/-</p>	<p>UA43T5500ARXHE (43") MRP : NPR 8990/- Offer Price : NPR 68090/-</p>	<p>UA55AU7700RXHE (55") MRP : NPR 139990/- Offer Price : NPR 109890/-</p>	<p>UA32T4500ARXHE (32") MRP : NPR 62990/- Offer Price : NPR 44110/-</p>
<p>UA43AU7700RXHE (43") MRP : NPR 101990/- Offer Price : NPR 82390/-</p>	<p>UA43T5400ARXHE (43") MRP : NPR 7890/- Offer Price : NPR 60390/-</p>	<p>UA32T4400ARXHE (32") MRP : NPR 65990/- Offer Price : NPR 39490/-</p>	

To buy online

Samsung Smart Plazas
Durbarmarg: 4230382/4230378 | New Baneshwor: 5904712 | Chuchepati: 4493388 | Bhaktapur: 6619102
Pulchowk: 5556686 | Khusib: 5919855 | Kumari: 5408676, 5453742 | Pokhara: 061-528187/582734 |
Narayanghat: 056-598491 | Gaighat: 9852830733 | Dharan: 9842587481, 9856026120 | Birtamode: 023-543301,
023-543628
Big Digital
Publitadask: 4224380 | Gwarko: 9820133330

16 years warranty on TV panel

Free installation

WhatsApp 16600172777

Samsung Customer Care Center
NTC user : 166001-72667
Ncell user : 98015-72667

Authorized Distributor of Samsung TV for Nepal
Him Electronics Pvt. Ltd.

Authorized Reseller
TRIVENI

*Terms and conditions apply. Offer applicable till 31st December, 2022 or stock lasts. For details please visit your nearest Samsung authorized dealer or official Samsung Facebook page for details. Cash back may vary for each model. *Source – Omdia, January-22. These results are not an endorsement by Samsung. Any reliance on these results is at the third-party's own risk. *One year warranty on TV and one more year warranty is given on panels only. – For the best exchange value, please visit Arko Store website https://www.arkostore.com. All the exchange service is facilitated by Samsung SmartPlazas under HIM Electronics. #Get free soundbar on purchase of Samsung QLED and Premium UHD TVs- QLED T1W55"-HW-T400/XL, 65" – HW-T420/XL, 75" & 85"-HW-A450/XL or 32" HD TV UA32T4400) Premium Crystal UHD TVs (75"-HW-T400/XL, 65"-HW-T420/XL) & The Frame TV 75"-HW-A450/XL or 32" HD TV UA32T4400. EMI service available from Samsung Smart Plazas & Discount vouchers for selected restaurants available on purchase of Samsung TVs only. Offers are provided by Him Electronics and Triveni Byapar at their sole discretion and claims if any shall lie solely against Him Electronics and Triveni Byapar. The offers may be revised or withdrawn without any prior notice. Image simulated for representational purpose. Actual may vary.

कारागारका बालबालिकाको आधारभूत अधिकार सुनिश्चित गर

आमासँगै कारागारभित्र रहेका ससाना बालबालिकाले न्यूनतम सुविधा र हेरचाह पाइरहेका छैनन् । कैदीहरूसँगै उनीहरूको दैनिकी बित्ने गरेको छ । कारागारभित्र पोसिलो खानेकुराका साथै पढ्ने, खेल्ने वातावरण पनि तिनले पाएका छैनन् । कारागार व्यवस्थापनमा सरकारी तवरबाट भइरहेको बेवास्ताका कारण ती बालबालिका आमासँगै 'कैदी' हुनुपरिरहेको छ । गडै नगरेको गलतीको सजाय पाइरहनुपरेको छ । यस्तो वास्तविकता बदल्न सरकारले ध्यान दिनुपर्छ ।

कारागार ऐन-२०१९ ले आमाले कतै केही उपाय नलागेमा आफूसँगै छोराछोरी राख्न पाउने अधिकार दिएको छ । यसैमा टेकेर आमाहरूले कारागारमा छोराछोरी हुर्काइरहेका छन् । ऐनले ६ दशकअघि नै ससाना बालबालिकाको हेरचाहमा आमाको भूमिकालाई बृम्भेर आफैसँगै कारागारमा राख्न त दियो, तर यतिका वर्षसम्म पनि सरकारले सो अधिकारको पूर्ण पालनाका लागि कारागारभित्र-वाहिर केकस्तो पूर्वाधार चाहिन्छ भन्नेमा चासो दिएको छैन । कुनै पनि कारागारमा छोराछोरीसहितका आमा बस्ने अलग्गै स्थान छैन । बालबालिका अरू कैदीसँगै असहज र असामान्य वातावरणमा हुर्किरहेका छन् । शौचालय, शयनकक्ष, खानपिन सँगै हुन्छ । यस्तो परिस्थितिमाभन्ने छोराछोरी हुर्काउनुपर्दा दोहोरो सजाय पाइरहेको महसुस आमाहरूलाई हुने गर्छ ।

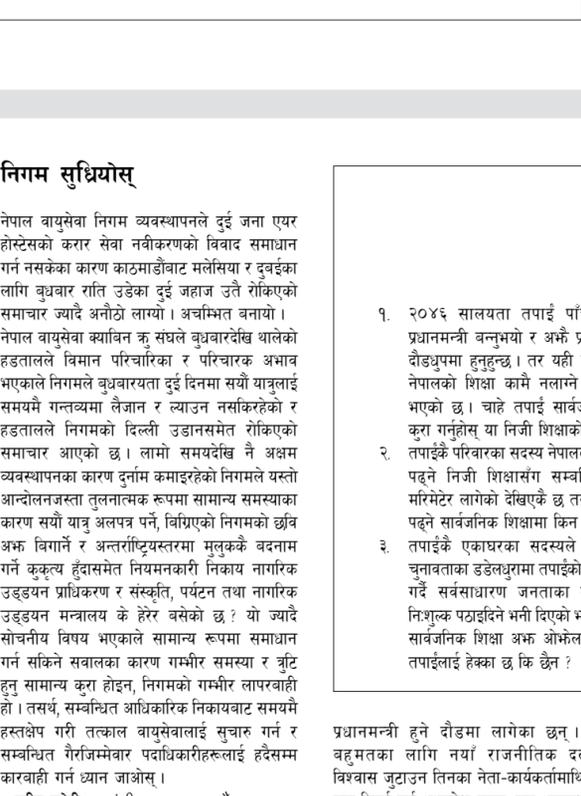
अर्को, बालबालिकाको भविष्यमै यसले असर पारिरहेको छ । कैदीहरूसँगै कारागारको अग्लो पखालमा हुर्कंदा तिनको बानीब्यहोरा, आचरण र मनोविज्ञानमा प्रतिकूल असर पर्छ, जसका कारण कारागारबाट निस्किसकेपछि पनि तिनलाई समाजमा पुनःस्थापना गर्न मुस्किल भइरहेको छ । देशभरिका कारागारमा सरकार का कारागार प्रशासनको कमजोरीको सजाय भोगिरहेका बालबालिकाको संख्या निकै छ, तिनको संरक्षणका लागि सरकारले पूर्वाधार विकासका कामहरू गर्नु आवश्यक छ ।

बाल अधिकार र मानव अधिकार हनन हुन नदिन कसुर सजाय पाएका १८ वर्षभन्दा मुनिका बालबालिकालाई अन्तर्राष्ट्रिय-राष्ट्रिय कानुनमा सुधारगृहमा राख्नैपर्ने प्रावधान छ । सोही अनुरूप नेपालमा पनि सरकारले नै यस्ता गृहहरूको व्यवस्थापन गरिरहेको छ । तिनको सुविधाको पक्षमा प्रश्न उठे पनि कमसेकम कानुनले नै यसको आवश्यकता महसुस गरेको छ, तर कसुर सजाय नपाएका र आमासँगै जेलमा हुर्किरहेका बालबालिकाको हकमा भने यस्तै विकास केन्द्रको परिकल्पना कानुनी रूपमा गरिएको छैन । फलतः यस्ता बालबालिकाको सुविधा धेरै हदसम्म कारागार प्रशासनको स्वविवेकमा निर्भर छ । बालबालिकाको सुविधाका लागि काम गर्नुपर्ने कुनै कानुनी वाय्दता छैन, न त सरकारले नै नियमित रूपमा यस्ता बालबालिकाका लागि आवश्यक बजेटको विनियोजन नै गरेको छ ।

आमासँगै कारागारमा हुर्किरहेका बालबालिकाका लागि कारागार प्रशासनले रासन र भत्ता थोरै थपिदिने गरेको छ । सुत्केरी अवस्थामा रहेका आमाहरूको हालत फत्तै नाजुक छ । शिशु र अमा दुवैले पौष्टिक खानेकुरा र स्याहार पाउँदैनन् । कतिपय कारागार प्रशासनहरूले गैरसरकारी संस्थासँग समन्वय गरेर सहयोग जुटाउने गरेको देखिन्छ । तर, यो न पर्याप्त छ न भरपर्दो नै । सरकारले नै कारागारभित्रका बालबालिकाका लागि छुट्टै खाने, बस्ने, पढ्ने वातावरण मिलाइदिनुपर्छ । सुत्केरी अवस्थामा रहेकाहरूको उचित स्याल गर्नुपर्छ । रासन र भत्ता थपिदिएर मात्र राज्यको दायित्व पूरा हुन्न । कारागारभित्र बालबालिकाको आधारभूत आवश्यकतालाई पूरा गर्न नियमित बजेट व्यवस्थादेखि बालविकास केन्द्र वा तिनलाई खाने, बस्ने, पढ्ने र खेलकूद सुविधाकेन्द्रत प्रााधार निर्माणसम्ममा सरकारले यथोचित प्रबन्ध मिलाउनुपर्छ ।

पछिल्ला दशकमा बालबालिका र मानव अधिकारका क्षेत्रमा अन्तर्राष्ट्रियस्तरमा निकै महत्त्वपूर्ण सुधार भएका छन्, जसमध्ये आमासँगै कारागारमा थुनिएका छोराछोरीको आवश्यकताको पहिचान र तिनको सुविधा पनि एक हो । यसको सुनिश्चित गर्ने विभिन्न महासन्धिमा नेपालले पक्षराष्ट्रका रूपमा हस्ताक्षर गरेको छ । पौष्टिक आहार, शिक्षा, स्वास्थ्य लगायत बालबालिकाको सर्वांगीण विकासका लागि कारागारलाई चाहिने पूर्वाधार बनाउने र सुविधाका लागि आवश्यक नियमित बजेट छुट्याउनेने प्रतिबद्धता गरेको छ । तर, सो अनुरूप काम भएको छैन । यस्ता सबै प्रतिबद्धता अन्तर्राष्ट्रिय मञ्चमा आफू बालबालिका तथा मानव अधिकारको हिमायती भएको देखाउनका लागि मात्र गरेकोजस्तो देखिन्छ ।

अतः बाल अधिकार र मानव अधिकार रक्षाका लागि सरकारले कारागारभित्र आमासँगै थुनिएका बालबालिकाको सुविधाका लागि आवश्यक व्यवस्थाहरू मिलाउन जर्स्टी छ । त्यसका लागि यस्ता बालबालिकालाई मातृवात्सल्यबाट टाढा नपुऱ्याई कारागार-वातावरणको उकुसमुकुसबाट कसरी बाहिर निकाल्न सकिन्छ र उनीहरूको सहज हुर्काई सुनिश्चित हुन्छ, यसबारे सरकारले उचित गृहकार्य गर्नुपर्छ । बालबालिकाको भविष्यलाई पनि आमासँगै कारागारमा कैद गर्नु हुन्न ।

शेरबहादुर देउवा पुनः विवादमा तानिएका छन् । पटकपटक सरकारप्रमुख भइसकेर पनि फेरि उनी

दृष्टिकोण

आइतबार, ३ पुस, २०७९ (Sunday, December 18, 2022)

नेपाली कांग्रेसको गत महाधिवेशनमा सर्वाधिक मत पाएर महामन्त्रीमा विजयी भएका गगन थापा के त्यसै गरी संसदीय दलको नेतृत्वमा पुग्न सक्तान् ? यो कति सम्भव छ ? धेरैका मनमा यो प्रश्न खलिरहेको हुनुपर्छ । निश्चय पनि महामन्त्रीभन्दा यो प्रतिस्पर्धा बढी पंचिलो छ । यो नेतृत्वमा पुग्न भनेको प्रधानमन्त्री बन्ने ढोका खुल्नु पनि हो । संसद्मा अहिले कांग्रेस सबैभन्दा ठूलो दल भएकाले त्यो सम्भावना पनि उतिकै छ । प्रत्यक्ष र समानुपातिक गरी प्रतिनिधिसभामा कांग्रेसका ८९ सांसद छन्, कांग्रेसको विधान अनुसार यिनै सांसदहरूले कांग्रेस संसदीय दलको नेता चुन्छन् । चुनिनका लागि पचास प्रतिशतभन्दा बढी मत ल्याउनुपर्छ, अर्थात् कम्तीमा ४५ जना सांसदको समर्थन चाहिन्छ । कांग्रेसमा देउवा पक्ष र देउवाइतर भनेर अहिले जुन समीकरण छ, त्यसलाई मात्र आधार मान्ने हो भने त चुनाव नै गर्नु पर्दैन, परिणाममा शेरबहादुर देउवाकै निरन्तरता निश्चित छ । गगनलाई ४० प्रतिशत पुऱ्याउन पनि हम्मे पर्छ ।

पार्टी नेतृत्वको चुनाव भनेको केवल पक्ष-विपक्षमा संख्याको जोडघटाउजस्तो अर्कगणितीय खेल र बहुमतको प्राविधिकतामा मात्र सीमित होइन । धेरै कुरा यसमा जोडिन्छन् । गुटगत समर्थन र विरोधभन्दा प्रतिस्पर्धामा उभिएका व्यक्तिको दृष्टिकोण, क्षमता र चरित्र निर्णायक हुन्छन् । पार्टीमा यथास्थितको निरन्तरता वा परिवर्तनको बाटो निर्धारण गर्ने अवसर पनि हो यो । नयाँ नेतृत्वले पार्टीमा जीवन र गति दिन्छ, मतदाता र समर्थकमा उत्साह भन्छ । योग्य र सबल नेतृत्व पाउन सके छिमेकी र शक्तिराष्ट्रहरूको चलखेललाई पनि न्यूनीकरण गर्न सकिन्छ । कांग्रेस लगायत नेपालका राजनीतिक दलका नेतृत्व चयनमा यिनको कति भूमिका होला, प्रश्न गर्न सकिएला, तर स्वस्थ पार्टी प्रणालीको विकासका लागि यी अनिवार्य तत्व हुन् । अहिले समयको जुन मोडमा कांग्रेस संसदीय दलको नेतृत्व चयन हुँदै छ, त्यसमा पार्टी मात्र होइन, आउने पाँच वर्ष सरकार, संसद् र मुलुककै भविष्य गम्भीर रूपमा जोडिएको छ । त्यसैले पनि कांग्रेसको संसदीय नेतृत्वप्रति मुलुकको ध्यान केन्द्रित भएको हो । एमाले र माओवादीमा अहिले नेतृत्व परिवर्तनको अपेक्षा गर्न पनि सकिन्न, ओली र प्रचण्डको अनुमोदनवाहेक ।

कांग्रेसका सांसदहरूले स्वतन्त्र भाएर गुणवोधको मूल्याङ्कनसहित विवेक प्रयोग गर्ने हो भने परिणाम उल्टिनुपर्ने हो र गगन विजयी हुनेमा शंका गर्नुपर्ने थिएन । देउवाललाई फेरि पनि नेता चुन्न चित्तभङ्गने कारण के छ र ? पटकपटक अवसर पाउंदा पनि उनको सफलताको कथा भाग्यवादाट माथि उठ्न सकेको छैन । पहिलो पटक २०५१ सालमा संसदीय दलको नेता चुनिनादेखि नै उनी भाग्यमानी बन्दै आएका छन् । उनलाई कृष्णप्रसाद भट्टराईको शुभेच्छा त छँदै थियो, गिरिजाप्रसाद कोइरालाले पनि आपत्ति गरेनन्, उनी निर्विरोध चुनिए । सम्भावित प्रतिस्पर्धीहरूमध्ये रामचन्द्र पौडेल सभामुख पाउने भो भनेर रमाए, शैलजा आचार्य पनि गिरिजाको प्राथमिकतामा परिनन् । संसदीय दलको नेता चुनिएको दस महिना नबित्दै देउवाले मनमोहन अधिकारी नेतृत्वको अल्पमतको सरकारलाई अविश्वासको प्रस्तावबाट विस्थापित गर्दै कांग्रेस-राप्रपा-नेसपा गठबन्धनमा प्रधानमन्त्री बन्ने अवसर पाए । त्यतिखेर उनी नयाँ पुस्ताका युवा प्रधानमन्त्री भएकामा सबै खुसी पनि थिए । प्रधानमन्त्री भएपछि सत्ताको आडमा पार्टीभित्र उनको गुट पनि बन्दै गयो ।

प्रधानमन्त्री हुंदा देउवाको भाग्यवादको जरा अरू बढुनुवाहेक मुलुक, लोकतन्त्र र नेपाली कांग्रेसले उल्लेख्य केही पाएनन् । बरु लोकतन्त्रप्रति निष्ठावान् नागरिकले शिर निहुऱ्याउनुपर्ने हुन थाल्यो । संसद्मा बदनामित पजेरो संस्कृति र निर्वाचन क्षेत्र विकासका नाउंमा सांसदको खल्ती भर्ने गलत प्रथा र जम्बो मन्त्रिमाण्डलको परम्परा उनैले भित्र्याए । दोस्रो पटक प्रधानमन्त्री हुंदा सबैधानिक प्रणालीलाई नै दरवारमा बुझाए, आफूले प्रस्ताव गरेको प्रतिनिधिसभाको चुनाव नै गर्न सकेनन् । उल्टै राजा ज्ञानेन्द्रले समेत नालायक भनेर बरखास्त गरे । तेस्रो पटक उनै राजा ज्ञानेन्द्रले निगाहपूर्वक फेरि प्रधानमन्त्रीको कुर्सीमा बसासे, देउवाले 'गोरखाली राजाबाट त्याग पाएँ' भन्दै जयजयकार गरे । तर १० महिनामै फेरि बरखान्तरगीमा परे । उनको चौथो कार्यकालमा कांग्रेसले संसदीय चुनावमा समंनाक हार बेहोर्नुप्यो, तर नेतृत्वमा रहिरहे । भाग्यवादी राजनीतिका पात्र देउवा कम्युनिस्ट सत्ता विग्रहका कारण पाँचौ पटक प्रधानमन्त्री हुन पुगे । तर उनको यो कार्यकाल उनका पूर्ववर्ती ओलीको भन्दा कुनै किंसमबाट पनि राम्रो मान्न सकिने ठाउँ छैन । कम्युनिस्ट विभाजनको यत्रो ठूलो राजनीतिक अवसरमा पनि चुनावमा कांग्रेसले अपेक्षित मत नपाउनु उनकै अयोग्यता र अक्षमता हो ।

अहिले कांग्रेस संसद्मा सबैभन्दा ठूलो पार्टी भएको छ, गत चुनावका तुलनामा यो उपराल्धि भन्न सकिएला । तर यसको अन्त्यमा पसेर विवेचना गर्ने हो भने देउवाको सफलता भनेर भजन गाउनुपर्ने ठाउँ छैन । गठबन्धनका कारण प्रत्यक्षतर्फ कांग्रेसले तुलनात्मक लाभ पाएको छ, सिट पनि बढेको छ । तर समानुपातिकतर्फ पहिलेभन्दा ८ सिट कम पाएको तथ्य पनि छ । पहिलेभन्दा चार लाख अन्छाउन हजार लोकर्पिय मत नै घट्यो, जबकि यो चुनावमा पहिलेभन्दा दस लाख मत बढी खसेको छ । पार्टीको जनाधार जान्ने मुख्य सूत्र चुनावमा उसले प्राप्त गर्ने लोकर्पिय मत हो, अस्तो नदीमा पानीको बहाव कम भयो भने विद्युत् उत्पादन घट्छ । यो प्रकृति र विज्ञान दुवैले पुरिँत गर्ने सूत्र हो । लोकर्पिय मतमा स्वल्पन भनेको अर्को चुनावसम्मै पार्टीको काम र छविमा सुधार नहुने हो भने,

निजी प्रतिष्ठा, अहंकार र आफू नै अपरिहार्य हुँ भन्ने मानसिकताबाट आफै मुक्त हुन सके देउवाको राजनीतिक विश्राम उदाहरणीय हुनेछ । २०५१ सालमा उनी जसरी निर्विरोध संसदीय दलको नेता चुनिएका थिए, त्यही परम्परा उनले अहिले पछ्याउनुपर्ने होइन ?

हार निश्चितजस्तै हो । कसले सुधार छै त कांग्रेसको छवि ? कसले आशा जगाउन सक्छ सरकारको काम र जनमुखी परिणाम दिन ? नेपालकै इतिहासमा ठूलो क्रान्तिकारी परिवर्तनको पारिवारिक विरासत बोकेका पनि छन् कांग्रेस सांसद्मा – शशांक कोइराला र प्रकाशमान सिंह । शशांक वीपी कोइरालाका पुत्र हुन् भने प्रकाशमान गणेशमान सिंहका । दुवै पार्टीभित्रको लोकप्रिय मतवाट महामन्त्री र उपसभापतिमा निर्वाचित पनि भएका थिए । चुनाव अभियानका बेला र चुनावपछि पनि उनीहरूले समेत प्रधानमन्त्री बन्ने निरीह धोको व्यक्त गरे । तर देउवाकै निगाह एवं मेजमानीमा रमाउनु र आश्रय लिनुवाहेक उनीहरूको राजनीतिक व्यक्तित्व नै बन्न सकेन । राजनीतिक शोच र दृष्टि भन्नेको आमाले काखमा राखेर शिशुलाई दुध पिलाएजस्तो होइन; त्यो ऐनमौकामा व्यक्तिको आँट, काम र गतिमा पनि जनताले पत्त्याउने गरी देख्नुपर्छ । अहिले कांग्रेस सांसदमध्ये केही युवा देखिएका छन्– गगन, विश्वप्रकाश, प्रदीप पौडेल जसमाथि भावी नेतृत्वको आशा र भरोसा गर्न ठाउँ देखिएको छ । अरू पनि नयाँ अनुहार र युवा छन् जसले आफूलाई निरन्तरको परीक्षावाट आशालाग्दो नेतृत्वमा प्रवेश गर्न सक्छन् । तर यस पटक कांग्रेस शुभेच्छुक, समर्थकको लोकप्रिय मतमा गगन नै देउवाको विकल्पमा अग्रपंक्तमा छन् ।

जहाँसम्म गगनको सम्भावनाको कुरा छ, उनलाई पनि संसदीय दलको नेतृत्वमा चुनिन त्यति सहज भने छैन । आदर्श र सिद्धान्तका कुरा आफ्नो ठाउँमा महत्त्वपूर्ण छन्, तर नेपालको राजनीतिको धरातल याँत टिकट दिनुपर्छ, कसलाई दिनु हुँदैन भन्नेसम्ममा लागे भन्ने सुनिएको छ । छिमेकी मात्र होइन, शक्तिराष्ट्र र अन्तर्राष्ट्रिय समुदायको पनि नेपालको राजनीतिमा के भइरह्यो, यो कता जाँदै छ भनेर चासो हुन्छ । उनीहरूले आफ्नो राष्ट्रिय हित र प्राथमिकतालाई सुरक्षित गर्न चाहन्छन् । राजनीतिमा यो स्वाभाविक कुरा हो । त्यसलाई ठीक ठाउँ र सन्तुलनमा राख्ने, त्यसको अवाञ्छित प्रभावबाट जोगिने र जोगाउने काम नेतृत्वको हो । अधिक्तो संसदीय कालमा नेपालको परराष्ट्र सम्बन्ध, खास गरी छिमेकी भारत र चीनासित अत्यन्तै असन्तुलित र असंयमितसमेत रह्यो । त्यसको प्रभावबाट नेपाल अहिले पनि मुक्त छैन ।

यतिखेर कांग्रेसमा वीपी कोइरालाजतिकै राष्ट्रिय र अन्तर्राष्ट्रिय दुवै नीतिमा जोडिन्छ बोकन तयार तर सबल र सक्षम नेतृत्वको खाँचो छ । गगनमा मेलै त्यो सम्भावनाको ठाउँ देखेको छ । जुन किसिमबाट उनी पार्टीमा, संसद्मा, सरकारमा र सार्वजनिक प्रस्तावमा देखिन्छन्, तिनमा त्यो प्रतिभा र क्षमता देख्न सकिन्छ । गगनप्रति मेरो कुनै व्यक्तिगत अनुराग भएर मेलै यो भनेको पनि होइन । पुरानो चिन्तान र सम्पर्कको कुरा गर्न हो भने, देउवा र रामचन्द्र पौडेलजति कांग्रेस नेतामध्ये अरू कसैसँगै छैन

निगम सुधियोस्

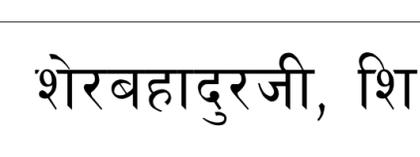
नेपाल बायुसेवा निगम व्यवस्थापनले दुई जना एयर होटेसको करार सेवा नवीकरणको विवाद समाधान गर्न नसकेका कारण काठमाडौँबाट मलेसिया र दुबईका लागि बुधबार राति उडेका दुई जहाज उत्रै गेोकिएको समाचार ज्यादै अनौठो लाग्यो । अचम्भित बनायो । नेपाल बायुसेवा क्याबिन क्रू सघले बुधवारदेखि थालेको हडतालले विमान परिचारिका र परिचारक अभाव भएकाले निगमले बुधवारयता दुई दिनमा सयौँ यात्रुलाई समयमै नाल्च्यमा लैजान र त्याउन नसकिरहेको र हडतालले निगमको दिल्ली उडानसमेत रोकिएको समाचार आएको छ । लामो समयदेखि नै अक्षम व्यवस्थापनका कारण दुर्नाम कमाइरहेको निगमले यस्तो आन्दोलनजस्ता तुलनात्मक रूपमा सामान्य संस्थाका कारण सयौँ यात्रु अलपत्र पर्ने, बिग्रिएको निगमको छवि अझ विगाने र अन्तर्राष्ट्रियस्तरमा मुलुककै बदनाम गर्ने कक्रूत्य हुँदासमेत नियमनकारी निकाय नागरिक उड्डयन प्राधिकरण र संस्कृति, पर्यटन तथा नागरिक उड्डयन मन्त्रालय के हेरेर बसेको छ ? यो ज्यादै सोचनीय विषय भएकाले सामान्य रूपमा समाधान गर्न सकिने सवालका कारण गम्भीर समस्या र बृिट हुनु सामान्य कुरा होइन, निगमको गम्भीर लापरवाही हो । तसर्थ, सर्म्बन्धित आधिकारिक निकायबाट समयमै हस्तक्षेप गरी तत्काल बायुसेवालार्इ सुचारु गर्न र सर्म्बन्धित गैरजम्मैवार पदाधिकारीहरूलाई हदैसम्म कारवाही गर्न ध्यान जाओस् ।

– **प्रदीप सुवेदी**, *कलकतीस्थान, काठमाडौँ*

देउवावरिपरि राजनीति

शेरबहादुर देउवा पुनः विवादमा तानिएका छन् । पटकपटक सरकारप्रमुख भइसकेर पनि फेरि उनी

सम्पादकलाई चिठी

- १ २ २०४६ सालयता तपाईं पाँच-पाँच पटक प्रधानमन्त्री बननुभयो र अर्को प्रधानमन्त्री बन्ने दौडडुपमा हुनुहुन्छ । तर यही तीन दशकयता नेपालको शिक्षा कामै नलाम्ने गरी धराशायी भएको छ । चाहे तपाईं सार्वजनिक शिक्षाको कुरा गर्नुहोस् या निजी शिक्षाको ।
- २ ३ तपाईंकै परिवारका सदस्य नेपालका अति धनाढ्य पढ्ने निजी शिक्षासँग सम्बन्धित संस्थामा मरिमेटर लागेको देखिएकै छ तर सर्वसाधारणले पढ्ने सार्वजनिक शिक्षामा किन जोड दिइएन ?
- ३ ४ तपाईंकै एकाधरका सदस्यले भखेर सम्पन्न चुनावताका डडेलधुरामा तपाईंको पक्षमा बकालत गर्दै सर्वसाधारण जनताका लागि खाडीमा नि:शुल्क पठाइदिने भनी दिएको भाषणले नेपालको सार्वजनिक शिक्षा अझ ओकेलमा पारेको कुरा तपाईंलाई हेक्का छ कि छैन ?
- ४ ५ त्यस्तै अर्का पूर्वप्रधानमन्त्रीले रौतहटमा दिएको भाषण पनि हुइहु उस्तै छ । अझ अर्का पूर्वप्रधानमन्त्रीले त पीएचडीको धज्जी नै उडाएका छन् । यसबाट नेपालका सरकारप्रमुखहरू शिक्षामा प्रथमिकता दिइदैन भन्ने प्रष्ट हुन्छ कि हुन्न ?
- ५ ६ अहिले पनि अरू दलसँग मिलेर सरकार बनाउने अनि शिक्षालाई अर्कै पार्टीको पोन्टामा हालिदिने र सरकारप्रमुखका नाताले त्यसतर्फ के भैरहेछ भन्ने सूचनासमेत नराख्नु तपाईंको व्यक्तित्व र सरकारप्रमुखका नाताले ठूलो कमजोरी हो भन्ने कुरा स्विकार गर्न सक्नुहुन्छ ? सक्नुभन भने तपाईंबाट शिक्षामा आशा गर्ने ठाउँ देखिन्न ।
- ६ ७ पटकपटक तपाईंकै पार्टीको शिक्षामन्त्री पनि नबनेका होइदैन तर हातलागी शून्य । २०७४ सालमा तपाईंकै पार्टीबाट शिक्षामन्त्री हुनेले त शिक्षा पति २०२८ को नवौँ संशोधनमार्फत

समेट्नु पनि सकिन्थ्यो । निर्वाचनको मुखैमा जसपा एमालेतिर लागेको भ्रोकमा देउवा नयाँ दलहरूतिर लागेको हुनुपर्छ । संघीयता खारेजी र राजतन्त्र पुनःस्थापनाको मुद्दा बोकेको राप्रपारसँग सहकार्य गर्न देउवा अप्रसर छैनन् । त्यसै गरी पहिलो पटक संसद्मा आएको राष्ट्रिय स्वतन्त्र पार्टीप्रति पनि देउवा सकारात्मक छैनन् । देउवा मात्र होइन सबै पुराना राजनीतिक दलहरू नै यो पार्टीप्रति विश्वस्त छैनन् । यद्यपि राप्रपा र राक्षपासम्म पुग्ने नपुगी देउवाले सजिलै

बहुमत पुऱ्याउन सक्ने देखिन्छ । तर, असहज बाटो हिँड्न खोजिरहेका छन् । यसले राजनीतिक माहोल असहज बनाएको छ ।

– **सुजन देवकोटा**, *पाटुङटार-४, गोरखा*

न्याय प्रणालीको सुधार

न्यायिक संहिताका सिमाना नाघेर चोलेन्द्रशमशेर जबराले मच्चाएको न्यायिक विचलनले विराम पाएको

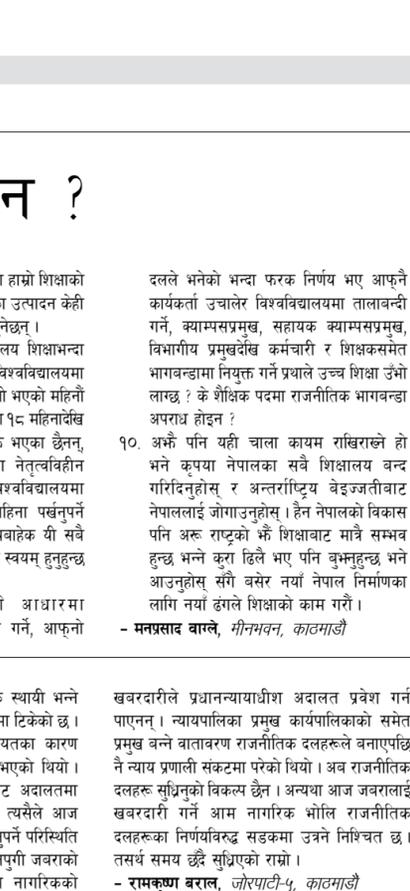

होला । निजी लाभ त मैले देउवासँगै जति पनि पाउँथं होला । त्यसमाथि म एक दशकभन्दा लामो समयदेखि कुनै पनि राजनीतिक दल र नेतासँग राजनीतिक सम्पर्कमा छैन, विरलै जाने एकाध सार्वजनिक कार्यक्रममा हुने देखादिखबाहेक ।

संसदीय दलको नेतृत्वमा गगनले गर्नुपर्ने पार्टी सभापति एवं बहालबाला प्रधानमन्त्रीसमेत रहेका देउवाको प्रत्यक्ष सामना त देखिने कुरा हो । तर देखिने र नदेखिने गरी उनले आफ्नै खेमा र समवर्तीहरूसँग सामना गर्नुपर्ने चुनौती र सकस पनि उतिकै छन् । देउवाविरुद्ध जति छन्, ती सबै मत आफ्नो पक्षमा पार्न उनले निकै ठूलो कसरत गर्नुपर्नेछ । त्यसैले कांग्रेसमा नेतृत्वको यो प्रतिस्पर्धा बहुकोणीय प्रकृतिको हुनेछ । संशेषमा भन्नुपर्दा, उनका कारण देउवालाई सत्ताबाट हटनुपर्ना भन्ने पीडा छ, कोइरालाहरूलाई पारिवारिक विरासत गुम्ने भय छ, उनका समकालीनहरूलाई कनिष्ठले उछिन्ने भयो भन्ने चिन्ता छ । कांग्रेसमा मात्र होइन, यसको प्रभाव आफूमाथि पनि पर्ला भन्ने अरू दलका नेताहरूलाई पनि पिरलो छ । कांग्रेसमा अहिले यो खेल गगनविरुद्ध भित्राभित्रै मुसको आगोजस्तै फँलाउने प्रयत्न भैरहेको आभास पाइन्छ ।

यो स्वाभाविक हो, सनातनी पार्टीमा नयाँ नेतृत्व उदयको सम्भावना देखिएका बेला । देउवाले चुनाव जित्ने पनि उनी अस्ताउन लागेका घाम हुन् र यो उनको अन्तिम प्रयास हो, ज्योतिषीको भविष्यवाणी पनि अन्तिम नै होला । आशाको पालो बधिेर बसेकालाई उनी अब चुनौती होइनन् । तर गगन नेतृत्वमा आए भने उनले अर्को दस वर्ष पार्टी हाँकेन सम्भावना रहन्छ । उनी युवा मात्र छैनन्, उत्साही र उजाशील पनि छन् । खुला राजनीतिमा प्रभावशाली औजार मानिने लोकर्पियता पनि आर्जन गरेका छन् । उनकै शुभेच्छुकमा पनि उनी आएपछि आफूले मौके पाइदिने हो कि भन्ने चिन्ताको मनोविज्ञान बुझ्न कठिन हुँदैन । त्यसैले गगनविरुद्ध अहिले भित्री टिप्पणी सुनिन्छ– उनले दस भोट पनि ल्याउँदैनन्, देउवा अब बलियो हुन्छन् । उनी विभिन्न तहका पार्टी कार्यकर्ताको पहुँचमै छैनन्, फोन नै उठाउँदैनन् । उनी पार्टीको कार्यक्रममा भन्दा गैरसरकारी संस्थाले पाँचतारे होटलमा आयोजना गर्ने कार्यक्रममा बढी पुच्छन् । उनी क्षेत्री गठबन्धनमा लागेका छन् । समानुपातिकतर्फ पार्टीको भोट घट्नुमा महामन्त्रीको हैसियतले के उनी जिम्मेवार छैनन् ?

देउवाको टक्कर शेखरले मात्रै दिन सक्छन् भन्ने एउटा विकृत मत निर्माण गर्ने प्रयत्न भइरहेको देखिन्छ । म भनिँदैन, गगनविरुद्ध सुनिने गुनासाहरू सत्य छैनन्, गलत छन् । त्यसमाथि पार्टीवाहिरको व्यक्तिले कसैलाई क्लिन चिट दिने वा आरोप लगाउने होइन, सापेक्षिक अभिमतसम्म राख्ने हो । गगनका हजार कमजोरी होलान्, तर कांग्रेसमा देउवालार्इ टक्कर दिने उनको हैसियतको अर्को नेतृत्व कोही देखिएको छैन । बाटामा मुटाँ कुनैको ताँती भने ठूलै होला । नेतृत्वमा चुनिएर गगनले केकति गर्न सक्छन्, त्यो परीक्षामै छ, तर देउवाको निरन्तरतामा राजनीति अरू खराब हुने निःसन्देह निश्चित नै छ । उदाउंदो नेतृत्वमा शंकाको घेरा बढाएर विचमान गलत नेतृत्वको निरन्तरता पुष्टि हुन सक्ैन । अहिले कांग्रेस संसदीय दलमा स्वस्थ प्रतिस्पर्धाको वातावरण बनाउनु आवश्यक छ । राम्रो त, देउवाले स्वैच्छिक विश्राम लिएर बरु आफ्नै पक्षबाट आफूले चाहेको अर्को कुनै सांसदलाई संसदीय दलको नेतृत्वका लागि उम्मेदवार बनाए पनि हुने हो । त्यो अन्यथा पनि मानिँदैन । पार्टी राजनीतिमा यस्तो प्रचलन पनि छ । निजी प्रतिष्ठा, अहंकार र आफू नै अपरिहार्य हुँ भन्ने मानसिकताबाट आफैँ मुक्त हुन सके देउवाको राजनीतिक विश्राम उदाहरणीय हुनेछ । के देउवाबाट त्यो अपेक्षा गर्न सकिन्छ ? २०५१ सालमा उनी जसरी निर्विरोध संसदीय दलको नेता चुनिएका थिए, त्यही परम्परा उनले अहिले पछ्याउनुपर्ने होइन ?

खबरदारीले प्रधानन्यायाधीश अदालत प्रवेश गर्न पाएनन् । न्यायपालिका प्रमुख कार्यपालिकाको समेत प्रमुख बन्ने वातावरण राजनीतिक दलहरूले बनाएपछि, नै न्याय प्रणाली संकटमा परेको थियो । अब राजनीतिक दलहरू सुधिरुको विकस्य छैन । अन्यथा आज जबरालाई खबरदारी गर्ने आम नागरिक भोला विरवालीक दलहरूका निर्णयविरुद्ध सडकमा उत्रने निश्चित छ । तसर्थ समय छँदै सुप्रिएको राम्रो ।

– **रामकृष्ण बराल**, *जोएपाटी-५, काठमाडौँ*

महिला हिंसाविरुद्ध कानून कार्यान्वयनको खाँचो

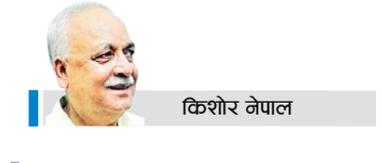
वर्षा ञ्जा

यस वर्ष मनाइएको लैंगिक हिंसाविरुद्धको १६ दिने अभियानको राष्ट्रिय नारा ‘सम्य समाजको पहिचान : लैंगिक हिंसाविरुद्धको अभियान’ थियो। नेपाल सरकार तथा सम्वन्धित निकायहरू महिलाविरुद्ध हुने हिंसा अन्त्यका लागि नीतिगत रूपमा प्रतिबद्ध नै छन्। त्यसअनुरूपका नियम-कानुन पनि बनाइएका छन्। नेपालको संविधानले वर्गीय, जातीय, क्षेत्रीय, भाषिक, धार्मिक, लैंगिक विभेद र सबै प्रकारका जातीय छुवाछुतको अन्त्य गरी आर्थिक समानता, सम्वीड र समाजिक न्याय सुनिश्चित गर्न समानुपातिक समावेशी र सहभागितामूलक सिद्धान्तका आधारमा समतामूलक समाज निर्माणको संकल्प गरेको छ। केही वर्षयता सरकारी स्तरबाट लैंगिक हिंसा न्यूनीकरणका लागि राष्ट्रिय कार्ययोजना तयार गरी स्थानीय तहदेखि राष्ट्रिय स्तरसम्म विभिन्न कार्यक्रमसमेत सञ्चालन हुँदै आएका छन्। शिक्षा, स्वास्थ्य, रोजगारी, नीति निर्माण तथा नेतृत्व तह आदिमा महिलाको पहुँच बढेको पनि छ। तर महिहाप्रति हिंसात्मक व्यवहार विद्यमान रहेकाले उनीहरूको सामाजिक अवस्थामा परिवर्तन आउन नसकेको देखिन्छ।

राष्ट्रिय जनगणना-२०७८ अनुसार नेपालको कूल जनसंख्याको आधाभन्दा बढी (५१.०४ प्रतिशत) महिला छन्। नेपालमा सन् २०२० मा मानव विकास सूचकांकमा ०६०२ अंकसहित १४२ औं स्थानमा छ। विश्व आर्थिक मन्ड्वजार तयार पारिएको ग्लोबल लैंगिक समानता अन्तर्गत प्रतिवेदन-२०२० मा नेपाल ०.६८३ अंकसहित १०६ औं स्थानमा छ, जुन दक्षिण एसियामा बंगलादेशपछिको दोस्रो स्थान हो। केन्द्रीय तथ्यांक विभागको सन् २०२१ को तथ्यांक अनुसार नेपालमा महिला साक्षरता ५७.४ प्रतिशत छ। राष्ट्रिय मानव विकास प्रतिवेदन-२०२० अनुसार महिलाको श्रमशक्ति अर्थिक, सामाजिक र सांस्कृतिक संरचनाले समाजमा हिंसा बढेको छ। हिंसा भनेको कुनै पनि व्यक्तिलाई दिइने यातना, पीडा, दुख र अमानवीय व्यवहार हो जुन शारीरिक वा मानसिक दुवै किसिमको हुन सक्छ, र मानिसमा रहेका अर्थाव्यवसाय, सामाजिक लिंगभेद आदिका कारण हिंसाले प्रोत्साहन पाउँछ। हिंसा घर्भीत्र वा वाहिर दुवै ठाउँमा हुन सक्छ। परम्परागत दृष्टिकोणबाट केवल बलात्कार र यौन दुर्व्यवहारलाई महिलाविरुद्ध हुने हिंसाका रूपमा लिइन्छ तर हिंसाभित्र धेरै कुरा पर्दछन्। बालविवाह, बहुविवाह, जवर्जस्ती विवाह, जवर्जस्ती करणी, चेेलीबेटी बेचबिखन, गर्भपात, अनमेल विवाह, दाइजो प्रथा, छाउपडो प्रथा यी सबै महिलाविरुद्ध हुने हिंसाका कारक तत्व हुन्। हिमाल-पहाडदेखि तराई-मधेशसम्म उच्च घरानियादेखि सुकुम्बासी फुपडीसम्म, राजनतेदेखि मतदातासम्म जहाँसुकै, जोसुकैबाट र जहिले पनि हिंसा हुन सक्ने जाँचिसम्म महिलाहरू हरपल बाँचिरहेका हुन्छन्।

नेपालले लिंगमा आधारित महिला हिंसाविरुद्ध संवैधानिक प्रतिबद्धता जनाएको छ। नेपाल पक्ष भएका मानव अधिकार सम्बन्धी अन्तर्राष्ट्रिय सन्धि-महासन्धि‍को कार्यान्वयनका सन्दर्भमा नेपालमा लैंगिक समानता र महिलाविरुद्ध हुने घर्भीत्रका सबै प्रकारका हिंसा नियन्त्रण गर्नका लागि छुट्टै ऐनका रूपमा २०६६ वैशाख १४ देखि धेरैलु हिंसा (कसुर र सजाय) ऐन-२०६६ लागू गरिएको छ। त्यसै गरी धेरैलु हिंसा (कसुर र सजाय) नियमावलीसमेत कार्यान्वयनमा छ। पछिल्लो समयमा लैंगिक हिंसा न्यूनीकरणका लागि राष्ट्रिय र अन्तर्राष्ट्रिय प्रयास भएका छन्। नेपालका सन्दर्भमा लैंगिक समानता कायम गर्ने केही नेपाल ऐन संशोधन गर्न बनेको ऐन-

उत्थान र पतनको बाटामा माओवाद

किशोर नेपाल

सारमा सर्वाधिक आधिकारिक मानिने सन्दर्भ-रम्य ‘इन्साइक्लोपिडिया ब्रिटानिका’ को पछिल्लो संस्करणमा माओवादी जनयुद्धका प्रमुख ‘सेनापति’ कामरेड पुष्पकमल दाहाल ‘प्रचण्ड’ को तस्वीर मार्क्स, एंगेल्स, लेनिन, माओ त्सेतुङ, हो ची मिन्र्, स्टालिन, ट्रट्स्की लगायतका दार्शनिक र क्रान्तिकारी व्यक्तित्वहरूको लहरमा सजाएर राखिएको छ। आदिम सामन्तवादको जालोमा जेलिएको नेपाली समाजलाई साम्यवादी समाजमा रूपान्तरित गर्ने साहसका साथ सशस्त्र अभियानमा लागेका प्रचण्डलाई भाषा-साहित्य र ज्ञान-विज्ञानका सम्पादकहरूले दिएको यो हैसियत वैचारिक, बौद्धिक र व्यावहारिक हिसाबले समेत चानचुने होइन। नेपाललाई सामन्तवादको चंगलबाट मुक्त गर्ने जनयुद्धका नायकका रूपमा प्रचण्डको राजनीतिक अधिकारिकतालाई उनका मित्र र शत्रु कसैले चुनौती दिएका छैनन्। ब्रिटानिकाको नयाँ संस्करणमा प्रकाशित एक सय जना साम्यवादी नेताका तस्वीरवीच सजाइएको प्रचण्डको तस्वीर अहिलेको नेपालका लागि कति सार्वभूमिक होला अथवा नहोला, यो देशका चेतनशील राजनीतिक वर्ग र सामाजिक विज्ञानका अध्येताहरूले ठप्पाउने कुरा हो। यो विवादको विषय पनि हुन सक्छ। तर, नेपाली समाजको जेतर्फी रूपान्तरणको लक्ष्य राखेर अदम्य साहसका साथ जनयुद्धको संयोजन गर्ने अभिन्ताका रूपमा प्रचण्डको योगदानको मूल्यांकन इतिहासले गर्नुछ।

यो सत्य हो, जनयुद्ध सफल भएको फन्डै दुई दशकपछि प्रचण्डको तस्वीर पहिलान थालेको छ। तस्वीर खिच्ने र खिचिेको नेगेटिभबाट तस्वीर बनाउने फोटोग्राफरले ‘फिक्स्चर’ राम्ररी पखालेन भने तस्वीर छोटो समयमै पहिलान थान्छ। यद्यपि, अहिलेसम्म प्रचण्ड नेपालमा स्थापित संघीय गणतन्त्रका मेरुपण्डका रूपमै छन्। उनले संसदीय व्यवस्थामा एकाग्र भएर लागेका नेपालका ठूला-साना, कांग्रेस-पमाले सबै थरी राजनीतिक दललाई गणतन्त्रको मूल धारमा घुसेटेर ल्याएकै हुन्। त्यसैले पनि परिवर्तनको एक मुख्य पात्रका रूपमा उनको भूमिका स्थापित भएको छ। व्यक्तितगत रूपमा यो नै प्रचण्डको नेतृत्वको उपलब्धि पनि हो। तर, यो उपलब्धि प्रचण्ड एकैलेको मात्रै नभएर सबै निसासिए बाँच बाध्य भएका नेपाली जनताको संघर्षको प्रतिफल हो।

स्वदेशमा बसेर राजनीति गर्दा होस् अथवा निर्वासनमा बसेर राजनीतिको खेलमा होमिँदा, जीवनभरि कम्युनिस्टप्रति कटाक्षपूर्ण राजनीति गरेका नेपाली कांग्रेसका सभापति गिरिजाप्रसाद कोइरालाले माओवादीलाई रहरले होइन, बाध्यताले शान्तिको बाटामा ल्याएका थिए। त्यसको विकल्प न तत्कालीन राजसंघ थियो, न लोकतान्त्रिक शक्तिको प्रतिनिधित्व गर्ने नेपाली कांग्रेससँगै। त्यति बेलाको राजनीतिक परिस्थितिको आकलन गर्ने जोसुकैलाई पनि यसको राम्रो ज्ञान हुनुपर्छ–नेपालमा संघीय लोकतान्त्रिक गणतन्त्रको स्थापना कुनै एक पार्टीको उपलब्धि थिएन। यो उपलब्धिको मुख्य कारक तत्व माओवादीको सशस्त्र संघर्ष थियो। देशमा रहेका कांग्रेस र एमाले लगायतका राजनीतिक शक्तिहरूको निरन्तर योगदानले जनताको आन्दोलनलाई बलियो बनाएको थियो।

माओवादीका सर्वोच्च कमान्डरका हैसियतले शान्तिवातांमा आएका प्रचण्ड राजनीतिक विचारधाराहरूवीच समन्वयको खोजीमा थिए। उनी वीपी कोइरालाले खिच्नुभएको नेपाली किसानको आधारभूत आवश्यकताको तस्वीरमा एक थान टैपिफोन र इन्टरनेट माथै बाँधिदिए पुग्ने कुरा गर्थे। तर, समयसीा अहिले उनको आवाज बदलिँदालाई छ। उनको आफ्नै पार्टी माओवादी सत्ताको खेलमा लिप्त भएको छ। उनका सहयोगीका रूपमा रहेका नेताहरू यौन अपराधमा मुछिएका छन्। राजनीति र चुनावका नाममा उठतीपुठती गर्नमा माओवादी कार्यकर्ताको संलग्नता बढ्दो छ।

नेपालमा संघीय गणतान्त्रिक लोकतन्त्रको स्थापनापछि देशमा दुई पटक संघीय र प्रादेशिक चुनावहरू भैसकेका छन्। तर, तीबाट कुनै प्रकारको राष्ट्रिय प्रतिफल आएको छैन जो जनताको सन्तोषको बलियो आधार बन्न सकोस्। माओवादीसहितका राष्ट्रिय पार्टीहरूको हैसियत खस्किँदै गएको छ। कम्युनिस्टहरू

समयसँगै अहिले प्रचण्डको आवाज बदलिएको छ। माओवादी सत्ताको खेलमा लिप्त भएको छ। उनका सहयोगीका रूपमा रहेका नेताहरू यौन अपराधमा मुछिएका छन्। राजनीति र चुनावका नाममा उठतीपुठती गर्नमा माओवादी कार्यकर्ताको संलग्नता बढ्दो छ।

मिलेर बस्न चाहँदैनन्। कांग्रेसहरू सत्ताको मोहमा डुबेर मृत्युवरण गर्न चाहन्छन्। केही हुनुपर्ने र केही नभएको अवस्थामा संघीय गणतन्त्रको विजोग भएको छ। न मधेशमा, न पहाडमा कतै पनि सामञ्जस्य स्थापित हुन सकेको छैन। देशको युवा जनशक्ति वैदेशिक रोजगारीमा जान लालापित छ। उसको मन एकोहोारिएको छ। देशका अग्रणी विद्वान राजेन्द्र विमलक शब्दमा– राजनीति मृत्युहीन हुँदै गएको छ। सम्पूर्ण देश हाट-बजारमा रूपान्तरित भइएको छ। गणतन्त्रको ‘जनाजा’ उठाउन वोरामा नोट खदिर बसेका छन् विचौंलियारू।

संघीय गणतन्त्रको स्थापनापछि प्रचण्डको नेतृत्वमा गठन भएको सरकारबाट आर्थिक अवसरको ओझो लाग्ने आशा राखेका थिए जनताले। माओवादीहरू फन्डै तीन हजार वर्षदेखि सामन्तवादको प्रतीकका रूपमा देशमा जरो गाडेर रहेको निरंकुश राजतन्त्रबाट देशलाई मुक्त गर्न त सफल भए तर त्यो निरंकुश राजतन्त्रलाई आफ्नो स्वार्थरक्षाका लागि धर्मका नाममा, जातिका नाममा र पहाड-मधेशका नाममा टिकाउँदै आएको ‘भूमिगत’ सत्ताको पता नै पाएनन्। मोहन वैद्य किरण, डा. बाबुराम भट्टराई, कृष्णबहादुर महारा, रामबहादुर बादल लगायतका नेताहरू सत्ताभोगको आत्मरतिमा मग्न थिए। जनताले खास गरेर डा. बाबुराम भट्टराईले केही गर्लात् भने आशा राखेका थिए। तर, उनी पञ्चायतकालमा राजा वीरेन्द्रको संकेत र स्वीकृतिमा तत्कालीन अर्थमन्त्री डा. प्रकाशचन्द्र लोहनीले लागू गरेका तथा प्रधानमन्त्री गिरिजाप्रसाद कोइरालाको प्रधानमन्त्रित्वकालमा छाया अर्थमन्त्रीका रूपमा डा. रामशरण महतले परिशोधन गरेका विश्व बैकको ‘स्ट्रक्चरल एडजस्टमेन्ट प्रोग्राम’ को र्निर्भकमा अल्झिए। त्योभन्दा पर सोच्ने शक्ति थिएन उनमा। माओवादी सत्तामा आएपछि पनि देशमा बजार अर्थ व्यवस्था निर्बिघ्न अघि बढ्यो। गरिव जनतालाई बजारसम्म पुऱ्याउन समर्थ बनाउने अर्थ व्यवस्थाको तर्जुमा नै हुन सकेन। आफ्नो प्रतिरक्षामा डा. भट्टराईले नयाँ नारा निकाले– परिवर्तनको प्रतिफल कहीं पनि रातारात आउँदैन। यसका लागि जनताले निरन्तर संघर्ष गर्नुपर्छ। डा. भट्टराई प्रधानमन्त्री पनि भए। तर,

प्रधानमन्त्री देउवालार्इ पूर्वबैकरको पत्र

बुवन दाहाल

प्रधानमन्त्रीज्यू,
सर्वप्रथम, २०४८ सालदेखि २०७९ सालसम्म लगातार संसदको चुनाव जितेर रेकर्ड कायम गर्नुभएकाका विशेष बधाई। यहाँको भाग्य यति बलियो रहेछ, ५० वर्षभन्दा कम उमेरमा २०५२ सालमा नेपालको प्रधानमन्त्री हुनुभयो। २०४७ सालमा लोकतन्त्र आएपछि, अरू कोही ५० वर्षभन्दा कम उमेरमा नेपालको प्रधानमन्त्री हालसम्म भएको छैन। दुर्गम इलाकामा, सामान्य परिवारमा हुक्कै पाँच-पाँचोटि देशको प्रधानमन्त्री हुनु तथा नेपाली कांग्रेसजस्तो ऐतिहासिक पार्टीको केन्द्रीय सभापतिमा दुई-दुईचोटि चुननु चानचुने कुरा होइन। तर, यहाँका व्यक्तिगत उपलब्धिलाई समग्र नेपाली जनताको उपलब्धिसँग तुलना गर्दा कस्तो देखिएला ? हेरेँ–

प्रतिव्यक्ति आम्दानी (अमेरिकी डलरमा)			
देश	२०४७ साल	२०७८ साल	वृद्धि
नेपाल	१९२	१,२२३	१,०३१
भारत	३६८	२,२७७	१,९०९
चीन	३१८	१२,५५६	१२,२३८
बंगलादेश	३०६	२,५०३	२,१९७
सिंगापुर	११,८६२	७२,७९४	६०,९३२
स्विट्जरल्यान्ड	३९,६०८	९३,४५७	५३,८४९
विश्व	४,३१४	१२,२६३	७,९४९

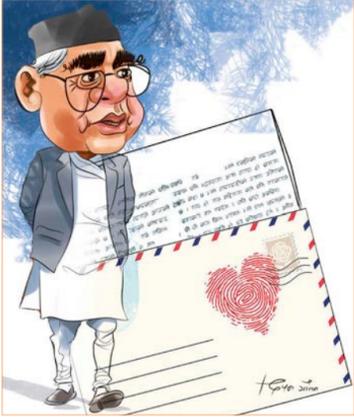
 स्रोत : विश्व बैक

यो अवधिमा शिक्षा, स्वास्थ्य, सञ्चार, यातायात, बैकिङ लगायत धेरै क्षेत्रमा विकास भएको यथार्थ हो। तर, लोकतन्त्र आएपछि,

नेपालीलाई सिंगापुर र स्विट्जरल्यान्डको सपना देखाइएको पृष्ठभूमिमा, ती दुई देशको त कुरै छोडौँ, हाम्रा नजिकका छिमेकीसँग मात्र तुलना गर्दा पनि अवस्था कति दयनीय छ भन्ने थाहा हुन्छ। हेनेुस् त, अहिले हामी कति बेथितबाट गुन्झएका छौँ ! अधिकांश क्षेत्रमा सुशासनको अभाव छ। असल मानिसलाई बाँच्ने गाह्रो छ। हाम्रा छोराछोरी विदेश गएपछि फर्केर आउँने चाहँदैनन्। हामीले छिमेकीले जति पनि विकास किन गर्न सकेनौ ? कारण मैले बताउँनेपर्दैन, संसार घुम्नुभएका र यतिका चोटि प्रधानमन्त्री भैसक्नुभएका यहाँलाई धेरै राम्ररी थाहा हुनुपर्छ। देशको तीव्र विकास सामान्य प्रयासले मात्र सम्भव हुन्न। सुशासनका विषयमा अविचलित अटोटे र द्र्ट्वाटक साथ दैनिक पन्ध्र-सोह घण्टा सृजनात्मक काममा खटौ जनताको आकांक्षा अनुरूप तीव्र विकास पनि आफू हैन अर्कै पात्र उपयुक्त हुन्छ भन्ने वास्तविकता क्राण्टिकारी तथा संघर्षशील पृष्ठभूमिका यहाँलाई थाहा नहुने कुरै छैन।

२०४८ सालमा यहाँले डडेलधुरामा २४,५७० मत पाउनुभएको थियो, जुन निकटतम प्रतिद्वन्द्वीको भन्दा फन्डै चार गुणा बढी थियो। डडेलधुराबासीले यहाँलाई यति धेरै माया गर्दा न बालुवाटारको होका ‘खुल जा सिमसिम’ भन्दै खुलाउनुनुर्था, न यहाँले ‘फ्री टिक्ट फ्री भिसा’ मा कसैलाई मर्लेसिया नै पठाउनुपरेको थियो, न यहाँको परिवारको हैसियत हामीलाई भोट नहान्ने ठाउँमा थोडे हामी बजेट पठाउँछौँ’ भन्ने थियो, न यहाँसँग महागठबन्धन नै थियो। तर, २०७९ सालमा महापठबन्धन गरेर यहाँले पाउनुभएको २५,५३४ मत निकटतम प्रतिद्वन्द्वीभन्दा दोब्बर पनि छैन। कल्पना गर्नुस् त, ती निकटतम प्रतिद्वन्द्वी सागर डकाल गुल्मीको नभई डडेलधुराकै स्थायी वासिन्दा भएका भए चुनावको नतिजा कस्तो हुन्थ्यो होला ? एउटा टिटो(टुरिस्ट उम्मेदवार), चार महिनाअगाडि बल्न डडेलधुरा टेकेको मान्छेलाई डडेलधुराबासीले त्यत्रो मत दिएर यहाँलाई स्पष्ट सन्देश दिएका छन्, ‘तमले डडेलधुराका लाई भौत गरया छ, हाम तमलाई अपमानित नाई अइ। आव भयना मान्साकाको पालो आयो। आव तमले सत्ताको चावी जम्मा जम्मा हातमा दिय र तम सयाना भयाले अरती दिन्या भै वर वस’।

पूर्वप्रधानमन्त्री केषी ओलीद्वारा गरिएको प्रतिनिधिसभा विघटनाबाट पाठ सिकेर यहाँले सुशासन कायम गर्नुहोला भन्ने भनीनो आशा थियो, तर सरकार यसरी चलाउनुभयो, यहाँको

नेतृत्वको गठबन्धनलाई जनताले ‘ठगबन्धन’ पो भन्न थाले। यहाँका धेरै मन्त्रीले चुनावै हारे। महागठबन्धनका बावजुद यहाँको पार्टीको नतिजा खासै उत्साहप्रद छैन, प्रतिनिधिसभामा एमालेभन्दा केही सध्या ठूलो भए पनि।

२०७४ सालको चुनावमा नेपाली कांग्रेसले ३२.७८ प्रतिशत जनमत पाएको थियो, जुन अहिले २५.७१ प्रतिशतमा फरेको छ अर्थात् जनमतमा २१.५६ प्रतिशत ह्रास भएको छ। एमालेको मत पनि २०७४ सालको ३३.२५ प्रतिशतबाट २६.९५ प्रतिशतमा फरेको छ तर त्यो १८.९६ प्रतिशत मात्र कम हो। अर्थात्, एमालेको कांग्रेससँगको मतान्तर बढेको छ। (०.७४ प्रतिशत विन्धुबाट १.२४ प्रतिशत विन्धु)। यहाँ पहिलोचोटि समापति बन्दा नेपाली कांग्रेस जनमतमा देशको पहिलो पार्टी थियो, एमालेभन्दा १.८९ प्रतिशत विन्धुले अगाडि।

अर्कोतिर, माओवादी केन्द्रले २०७९ सालको चुनावमा ११.१३ प्रतिशत जनमत पाएको बन्दै २०७४ सालको चुनावमा १३.६६ प्रतिशत थियो। जनमतमा १८.५२ प्रतिशतको ह्रास, पूर्वप्रधानमन्त्री बाबुराम भट्टराईको पार्टीको मत जोड्दासमेत ! पूर्वप्रधानमन्त्री माधव नेपाल नेतृत्वको एकीकृत समाजवादी त ३ प्रतिशत मत

आफ्नो पार्टीको जनमत २० प्रतिशत हारहारी हास हुँदा पनि र पार्टीले ३ प्रतिशत मत नकटाउँदासमेत पार्टी प्रमुखहरूले राजीनामा नदिनुपर्ने थोरै मुलुकमा सायद नेपाल पर्ला।

ल्याउन नसकेर राष्ट्रिय पार्टीसम्म पनि बन्न सकेन जबकि चुनावभन्दा अगाडि यो प्रतिनिधिसभामा चौथो ठूलो पार्टी थियो। आफ्नो पार्टीको जनमत २० प्रतिशत हारहारी हास हुँदा पनि र पार्टीले ३ प्रतिशत मत नकटाउँदासमेत पार्टीप्रमुखहरूले राजीनामा नदिनुपर्ने थोरै मुलुकमा सायद नेपाल पर्ला।

बहालवारको र भूतपूर्व प्रधानमन्त्रीहरूले नेतृत्व गरेका चारै पार्टीलाई नेपाली जनताले कम मत हालेर ‘नो नट अगेन’ भन्ने स्पष्ट सन्देश दिएका होइनन् ? र पार्टी नेतृत्वमा नरहेका अर्को भूतपूर्व प्रधानमन्त्री फलनाथ खनाललाई इलामेली जनताले केवल ‘नो नट अगेन’ भन्दा पुर्ख्यो, भनिँदिए। नेपाली जनताले यहाँहरूलाई सम्मान गर्दै आएका छन्, ‘नो नट अगेन’ पनि यहाँहरूको अपमान होइन। ‘यहाँहरूले जति सक्नुहुन्थ्यो, गर्नुभयो, अब आराम गर्नुस् र नयाँ पुस्तालाई सल्लाह दिने भूमिकामा बस्नुस्’ भन्नु त सम्मान नै हो नि !

हाफ्जेस्तो गरिव देशका प्रधानमन्त्रीमा कस्तीमा दुई गुण हुनु जरुरी छ– (१) लक्ष्य तथा कार्यक्रममा स्पष्टतासहित सुशासनका मामिलामा सम्झौता नगर्ने, (२) शारीरिक, मानसिक र आध्यात्मिक रूपमा स्वस्थ भई देशका लागि दैनिक पन्ध्र-सोह घण्टा सजात्मक काममा खट्न सक्ने। तर, यहाँबाट यो सम्भव छैन। देशलाई विकसित बनाउने ‘इच्छा’ मात्र भएर पुग्दिन भन्ने त लडन स्कूल अफ इकोनोमिक्सको समेत संगत पाएका यहाँले प्राग्को भूतभाषा पढ्नुभएकै होला। त्यसका अलावा, अंग्रेजीको माहकत उखान ‘इफ विसेज बेर हसेज, वेगस उड राइड’ त पक्कै सुनुनुभएको हुनपर्छ। यसबारे एब्ले गरेर चिन्तन गर्न म यहाँलाई विनम्र अनुरोध गर्छु।

आरजू म्याडमलाई पनि मलाई केही भन्नु छ। म्याडम, हाम्रा दुइटा भेट बैकिङ विषयमा भएको थियो, विशुट्ट प्रोफेशनल। यहाँ शिक्षित हुनुहुन्छ, संसार घुम्नुभएको छ, नेतृत्व सम्बन्धी प्रिशासन पनि दिनुहुन्छ, यहाँलाई आफ्ना पति, प्रधानमन्त्री देउवाको ८०

२०६६ द्वारा महिलाविरुद्धका भेदभावपूर्ण कानुनको खारेजी

र लैंगिक समानताका लागि कानुन संशोधन गरी लागू छ। महिलामाथि हुने हिंसाका अनेक स्वरूप र प्रकृतिलाई सम्बोधन गर्न मूल्की ऐन-२०२० लाई २०७५ भवौदेखि मूल्की फौजदारी संहिता, मूल्की देवानी संहिता र अपराध संहिता लगायतका विभिन्न ऐनद्वारा प्रतिस्थापन गरिएको छ। ती ऐनहरूमा मूल्की अपराध संहिता-२०७४, मूल्की फौजदारी संहिता-२०७४, मूल्की फौजदारी कार्यविधि संहिता-२०७४, फौजदारी कसुर (सजाय निर्धारण तथा कार्यान्वयन) ऐन-२०७४, मूल्की देवानी संहिता-२०७४, मूल्की देवानी कार्यविधि संहिता-२०७४ छन्। यी ऐनहरूमार्फत सबै प्रकारका हिंसा, भेदभाव, शोषण, सामाजिक-सांस्कृतिक कुरीतिजन्य व्यवहार वा अत्यास, महिलामाथि हुने हानिकारक परम्परागत अत्यासहरूलाई आपराधिक कार्यका रूपमा व्याख्या गरी हिंसाको प्रकृति र स्वरूपहरूका आधारमा कानुनी सजाय तथा क्षतिपूर्तिको व्यवस्था गरिएको छ। महिलाविरुद्ध हुने हिंसाको कानुनी उपचार, सोको समाधान र आपराधिक कार्यका लागि कसुर तथा त्यसको मात्रा निश्चित गर्दै दण्ड-सजायका निमित्त माथि उल्लिखित ऐनहरू विशेष छन्। यति मात्र होइन, न्यायमा पहुँच नभएकाहरूलाई राज्यले निःशुल्क कानुनी सहायता उपलब्ध गराउने व्यवस्था मिलाएको छ। कानुनी सहायतासम्बन्धी ऐन-२०५४ ले आर्थिक रूपले निपन वर्गलाई यो सेवा उपलब्ध गराउने भनेको थियो। न्यायमा पहुँच हुन नसक्नमा आर्थिक अवस्था मात्र कारक तत्व होइन भन्ने ठहर भैसकेको छ। केही ऐनलाई संशोधन गर्ने ऐन-२०७२ ले धेरैलु हिंसा तथा लैंगिक हिंसाबाट पीडित व्यक्तिलाई पनि निःशुल्क कानुनी सहायता उपलब्ध गराउने व्यवस्था गरेको छ।

यसका लागि जिल्ला कानुनी सहायता समितिमा दरखास्त दिनुपर्छ। कानुनी सहायता प्राप्त गर्ने चाहने व्यक्ति स्वयं दरखास्त फारम भर्न नजान्ने वा समितिको कार्यालयमा आई दरखास्त फारम भर्न नसक्ने अवस्था रहेछ भने निजले पत्याएका अन्य व्यक्तिले समितिमा दरखास्त दिन सक्ने व्यवस्था गरिएको छ। यसरी धेरैलु हिंसा तथा लैंगिक हिंसाबाट पीडित व्यक्ति जोकोहीले तथा बाँचिके आम्दानी ४० हजार रुपैयाँभन्दा कम भएका वा द्वन्द्वपीडित महिलाले निःशुल्क कानुनी सहायता प्राप्त गरी लाभ लिन सक्ने व्यवस्था गरिएको भए पनि ग्रामीण क्षेत्रका लक्षित समूह यसबाट थपेट रूपमा लाभान्वित हुन सकिरहेका छैनन्। यस्ता पक्षप्रति राज्यका सयन्त्ररू संवेदनशील हुनु जरुरी छ। नेपालमा कुनै पनि क्षेत्रमा नीति, ऐन र कानुन अभावभन्दा पनि तिनको कार्यान्वयन पक्ष कमजोर हुने गरेको छ। लैंगिक हिंसा प्रभातित ग्रामीण क्षेत्रका महिला तथा बालिकालाई केन्द्रमा राखी छिटोछरितो तर र प्रभावकारी रूपले मनोसामाजिक सेवा, सुरक्षा र संरक्षण, चिकित्सा सहायता तथा कानुनी सेवा, सीपमूलक तालिम तथा आयआर्जनमा सहयोग लगायतमा ध्यान नदिएसम्म कानुन जतिस्वै राम्रो बनाए पनि त्यो निष्प्रभावी नै भइरहन्छ।

समाजमा विद्यमान पितृसत्तात्मक मूल्य र मान्यताहरू, चरम गरिबी, शिक्षा र चेतनाको कमी, बाल-विवाह, बहुविवाह तथा संस्कृति र परम्पराहरू महिला शसक्तिकरणका बाधकका रूपमा छन्। यसर्थ राज्यले महिलाको शरीर, सर्पति, श्रम र सत्ता (चार ‘स’) माथिको अधिकार सुनिश्चित गर्नुपर्छ। कानुनबारे महिलालाई जानकारी गराउनुपर्छ। कानुनहरू प्रभावकारी ढंगले कार्यान्वयन गरिनुपर्छ। महिला हिंसाका सम्बन्धमा अनुसन्धान गर्न दक्ष महिला महर्षी, महिला कानुन व्यवसायी, अदालतमा गोप्य इजलास र महिला न्यायाधीश चाहिन्छन्। नत्र महिलाले जतिस्वुकै आँट गरेर पीडा सार्वजनिक गरे पनि उन्ती पीडित हुने स्थिति बन्छ। पितृसत्तात्वक सोचमा परिवर्तन ल्याउन महिला पनि प्रतिबद्ध हुनुपर्छ। नेपालले गरेको अन्तर्राष्ट्रिय प्रतिबद्धता, संवैधानिक व्यवस्था तथा सर्वोच्च अदालतबाट भएका आदेशहरूका सन्दर्भमा महिला हिंसा नियन्त्रणसँग सम्वन्धित विद्यमान कानुनहरूको प्रभावकारी कार्यान्वयन गरिनुपर्छ।

दाहाल पूर्वबैकर हुन् ।

विदेशी मुद्रा	दर	सुन	चाँदी
अमेरिकी डलर	१३२.९०	१९,९००	१,३९०
युरो	१४९.०३		
पाउण्ड स्टर्लिंग	१६५.४२		
अस्ट्रेलियन डलर	८८.०९		
कनारी रियाल	३६.३५		

'सुन' फल्ले फाँट

चितवनको रत्नगर नगरपालिकामा लगाइएको तोरीबारी। तोरी खेतीका लागि चितवन देशमै चर्चित छ। मनरो अन्वली उब्जने स्थानमा पछिल्लो समय अत्यधिक सहरीकरण बढ्दो छ।

तस्विर : हरिहरसिंह राउटर, कात्तिपुर

कहिले खुल्लान् गोरखाका उत्तरी नाका ?

कोभिड जोखिमका बेला बन्द भएका नाका ३ वर्षयता ठप्प, खुलाउनमा सरकारी बेवास्ता

हरिराम उप्रेती (गोरखा)

कोभिड जोखिम बढेसँगै बन्द भएका गोरखाका उत्तरी दुई नाका अझै ठप्प छन्। अत्यावश्यक सामग्री खरिदका लागि चिनियाँको बजार पुग्ने गरेका स्थानीय नाका ठप्प हुँदा समस्यामा परेको गुनासो गरिरहेका छन्। गाउँ पुग्ने उच्च तहका सरकारी अधिकारी तथा जनप्रतिनिधिसँग उनीहरूले नाका खुलाइदिन पटकपटक माग गरे। गएको निर्वाचनअघि प्रचारका क्रममा चुमनुव्री गाउँपालिका-१ सामागाउँ पुरोका प्रदेश र प्रतिनिधिसभाका उपमहोदयसमक्ष पनि स्थानीयले नाका खुलाउने पहल गरिदिन आग्रह गरेका थिए।

स्थानीयको पटकपटकको मागअनुसार गाउँपालिका र प्रशासनले समेत नाका खोल्न वारम्बार उपल्लो निकायलाई पत्राचार गरिसकेका छन्। तर कोभिड जोखिमका बेला बन्द भएका नाका ३ वर्षयता ठप्प छन्। खुल्ने सुरसार छैन। अत्यधिक चिसो बढ्ने हिउँदको समयमा नाका खोल्न पर्याप्त पहल गरेर चैतपछि नाका खोल्ने वातावरण बनाए अत्यावश्यक सामग्री ढुवानी सहज वन्दे स्थानीय बताउँछन्।

कोभिड जोखिम मत्पर भएसँगै चुमनुव्री-१ अन्तर्गतको नेपाल-चीनबीचको ३५ नम्बर सीमास्तम्भमा अवस्थित रुइला र चुमनुव्री-७ छेकम्पारको डुइला नाका खुलाउन स्थानीयले माग राख्दै आएका छन्। नाका खोल्न यहाँका स्थानीय तिब्बतको बजार पुगेर चौरै र घोडापारफत उपभोग्य सामग्री ढुवानी गर्थे। अहिले स्थानीयलाई उपभोग्य सामग्रीका लागि गोरखाको तल्लो क्षेत्रका बजारको भर पर्नुपर्ने बाध्यता छ। कोभिड जोखिमअघिसम्म चीन सरकारले सामागाउँको रुइला नाका वर्षमा एक पटक र छेकम्पारको डुइला नाका बाह्र

खच्चडमाफत उत्तरी गोरखामा दैनिक उपभोग्य सामग्री ढुवानी गरिँदै।

फाइल तस्विर : कात्तिपुर

महिना खुला गर्थे।

नाका बन्द हुँदा कोरोनापछि तिब्बतको बजार जान नपाएको सामागाउँका छेवाड लामा बताउँछन्। 'कोरोनाको एक वर्ष सातवटा चौरै लिएर तिब्बतबाट सामान ल्याएको थिएँ, त्यो सामानले एक वर्ष पुग्यो, त्यसपछि कोरोना भनेर नाका बन्द भएपछि तिब्बतको बजार जान पाएको छैन', उनले भने, 'चीनतर्फ नाकासम्मै गाडी आउने सडक छ, आफूले चौरै लिएर गएपछि ढुवानी भाडा सस्तो पर्छ।' नाका खुल्दा स्थानीयले चामल,

नून, तेल, कपडालगायत सामग्री तिब्बती बजारबाट ल्याउने गरेको उनले जनाए। 'नाका बन्द भएपछि अहिले गोरखाकै तल्लो बजार आरुघाटबाट सामान ल्याउँछौं, उनले भने, 'आरुघाटबाट गाउँ आइपुग्नु खच्चडलाई ५ दिन लाग्छ, तिब्बतको बजार भए एक डेढ दिनमा आइन्छ्यो।' गोरखाको तल्लो बजारबाट सामागाउँलगायत सीमा क्षेत्रका गाउँमा दैनिक उपभोग्य सामग्री ढुवानी हुँदा लागत मूल्यको तिब्बत बढी ढुवानी तिर्नुपर्ने बाध्यतामा स्थानीय छन्। नाका खुलाउन कृतीतिक माध्यमबाट

पहल गर्नुपर्ने चुमनुव्री गाउँपालिकाका अध्यक्ष निमा लामाले बताए। गृह मन्त्रालयबाट परारोट्ट मन्त्रालयमाफत पहल भएको उनको भनाइ छ। 'चीनसँग सीमा जोडिएका अन्यत्रका नाका पनि खुलेका छैनन्, हामीले वारम्बार पहल गरेका छौं, उनले भने, 'अहिले पुस-माघमा अत्यधिक चिसो हुन्छ, हिउँ पर्छ, ५ हजारभन्दा माथिको उचाइमा भएकाले नाका पार गर्न पनि गाह्रो हुन्छ, उनले भने, 'अहिलेदेखि पहल गरेर चैत, वैशाखसम्म नाका खुल्थ्यो कि भन्ने तवरले लागेका छौं।'

२८ करोडका गुणस्तर परीक्षण भ्यान नचल्दै थोत्रिए

राजु चौधरी (काठमाडौं)

अनुगमनस्थलमै वस्तुको गुणस्तर परीक्षण गर्न सरकारले ल्याबोरेटरी भ्यान किने पनि सञ्चालनमा नआउँदै सामान ह्यामेज भएका छन्। राजमार्ग, नाका र बजार अनुगमनका क्रममा तत्काल नमुना परीक्षण र नतिजा दिन किनएका चार वटा भ्यान ३ वर्षदेखि अलपत्र छन्। पछिल्लो समय विशेष अदालतले सञ्चालन गरेर प्रतिवेदन दिन भने पनि प्रभावकारी भएको छैन। करिब २८ करोड लागतमा किनएका ४ वटा ल्याबोरेटरी भ्यानका टायर, ब्याट्री, ल्याबका सामान (किट) को म्यादसमेत सकिएको खाचका अधिकारीहरू बताउँछन्।

- अनुगमनस्थलमै वस्तुको गुणस्तर जाँच चारवटा भ्यान किने पनि ३ वर्षदेखि अलपत्र
- भ्यानका टायर-ब्याट्री बिग्रिए, ल्याब परीक्षणमा चाहिने किटको पनि म्याद सकियो

'सरकारले भ्यानका लागि ०७३/७४ मा बजेटमाफत खरिद गर्न घोषणा गरेको थियो। प्रधानमन्त्री कृषि आधुनिकीकरण परियोजना दुई र खाद्य प्रविधि तथा गुण नियन्त्रणअन्तर्गत दुई गरी चार भ्यान किने निर्णय भएको थियो। तर मोवाइल भ्यान प्रयोगशाला खरिदमा भ्रष्टाचार गरेको आरोपमा अख्तियार दुरुपयोग अनुसन्धान आयोगले ०७६ असार ५ मा मुद्दा दायर गर्‍यो,' खाद्य प्रविधिको एक अधिकारीले भने, 'त्यसपछि अलपत्र परेको भ्यानका धेरै सामान ह्यामेज भएका छन्। पछिल्लो समय अदालतले फैसला सुनाए पनि भ्यान चलाउन सकिएन।'

१३ जनामाथि विशेष अदालतमा भ्रष्टाचार मुद्दा दायर गरेको थियो। भ्यान खरिदमा १२ करोड ४० लाख ४७ हजार ५ सय ५८ रूपैयाँ भ्रष्टाचार गरेको आरोप लागेको थियो। चार वटा भ्यानको मूल्य करिब २८ करोड थियो। अनुसन्धानका क्रममा प्रयोग हुने 'बेल इन्विपमेन्ट ल्याबोरेटरी मोबाइल भ्यान' खरिद गर्दा नियम कानुनलाई आफू अनुकूल प्रयोग गरी कमिसन खाई भ्यान कार्यालयमा प्राप्त भएको भनी प्रगति देखाई रकम भुक्तानी गरेको पाइएको अख्तियारले जनाएको थियो। अख्तियारले भ्यान सप्लाइ गर्ने प्रुडेन्ट मेडिटेक इन्टरनेसनल कमलादीका आधिकारिक प्रतिनिधि प्रवीण कुँवरलाई २४ करोड ८० लाख रूपैयाँ विगो मागदावी गरेको थियो। त्यसपछि ल्याबोरेटरी भ्यान अलपत्र परेको हो। पछिल्लो समय विशेष अदालतले सफाई दिइसकेको छ। विशेष अदालतले

गत वैशाखमा महानिदेशक कर्णसहितको टोलीलाई सफाई दिइसकेको छ। गाडी सरकारकै नाममा छ, जुन-जुन सामान छैनन् भनी मुद्दा पर्यो, ती सामान पनि आइसकेका रहेछन्,' उपभोक्ताकर्मी तथा अधिवक्ता ज्योति बानियाँले भने, 'श्व गाडी चलाउन कुनै समस्या छैन। तर जानी-जानी चलाइएन।'

विशेष अदालतले वैशाखमा सफाई दिइसकेको खाद्यलाई पनि भ्यान चलाएर रिपोर्ट बुझाउन ३ महिनाको समय दिएको थियो। अदालतको पत्र असोजमै खाद्य प्रविधिमा पुगिसकेको छ। ल्याबोरेटरी भ्यान खरिदको मुख्य उद्देश्य जनचेतना थियो। राजमार्गमा अनुगमन गर्दा अनुगमनस्थलमै परीक्षण, किसानले उत्पादन गरेको दूध, नाकामा तरकारी, विपादी, तेल, सिमेन्टलगायत वस्तु तत्काल परीक्षण हुन सक्छ।

मसिनमा राखीबित्तिकै परीक्षण र नतिजा आउँछ। कारवाही र मुद्दाकै लागि पुनः परीक्षण गर्नुपर्ने पनि भ्यान प्रयोगशालाले मिसालका लागि परीक्षण गर्न मिल्छ। तर अहिलेसम्म चल्न सकेको छैन। अदालतको फैसला भएपछि भ्यान चलाउन सकिने विभागका प्रवक्ता मोहनकृष्ण महर्जनले बताए। तर भ्यान अस्तव्यस्त भएको र थप कसले बनाउने भन्नेमा अन्योल देखिएको उनको भनाइ छ।

'कम्पनीलाई १० प्रतिशत भुक्तानी गर्न बाँकी नै छ। धेरै समय यतिकै थन्कंडा केही टायर पनि मर्मत गर्नुपर्छ। किटको अवस्था पनि हेर्नुपर्छ,' महर्जनले भने, 'यी सबैको क्षतिपूर्ति कसले बेहोर्ने भन्ने विषय मुख्य हो। सरकारले कि कम्पनीले बेहोर्ने भन्नेमा अन्योल छ।'

कालीगण्डकीमा जलविद्युत् आयोजनाको लर्को

धनराज साइका (म्याग्दी)

वेनी-जोमसोम सडक किनारामा पर्ने म्याग्दीको बेनीदेखि मुस्ताङको घाँसासम्म ४० किमि खण्डमा बग्ने कालीगण्डकी नदीबाट कम्तीमा ५ वटा मझौलादेखि ठूला जलविद्युत् आयोजना निर्माण प्रक्रियामा छन्। उक्त खण्डमा कालीगण्डकीमा मिसिने मिस्वीखोला, रेलखोला र धारघोलाका थप ६ जलविद्युत् आयोजना निर्माणधीन छन्।

अन्नपूर्ण गाउँपालिकामा बग्ने कालीगण्डकी नदीमा एक सय ५० मेगावाट क्षमताको मध्यकालीगण्डकी जलविद्युत् आयोजना बन्ने पक्का भएको छ। सरकारले हालै निजी लगानीमा निर्माण हुने १ हजार ५ सय मेगावाट विद्युत् उत्पादन गर्ने आयोजनाको विद्युत् खरिद सम्झौता (पीपीए) गर्ने निर्णय गरिसँगै म्याग्दीको मध्यकालीगण्डकी जलविद्युत् आयोजना पनि समावेश भएको अध्ययन अन्तर्गत रहेका उद्योग वाणिज्य महासंघका उपाध्यक्ष चन्द्र ढकालले बताए।

'म्याग्दीमा निजी क्षेत्रको लगानी रहेको मध्यकालीगण्डकी जलविद्युत् आयोजनाको पीपीए हुन लागेको छ। छिट्टै आयोजना निर्माण सुरु हुँदै छ,' म्याग्दी उद्योग वाणिज्य सघको २९ औं साधारणसभाका अवसरमा वेनी आएका महासंघ उपाध्यक्ष ढकालले भने, 'म्याग्दीका व्यवसायीले पर्यटनसमेत कुनै क्षेत्रमा लगानीको प्रोजेक्ट बनाउनुहुन्छ, भने म लगानी भित्र्याउन र साफदार बन्न तयार छु।'

व्यवसायी ढकाल नेतृत्वको हाइड्रो सर्पोट प्रालिले ५३ मेगावाट क्षमतामा सभै अनुमति लिएको मध्यकालीगण्डकी जलविद्युत् आयोजनाको सभै डिजाइन संशोधन गरी एक सय ५० मेगावाट

क्षमतामा पीपीए गर्न लागेको हो। अन्नपूर्ण गाउँपालिका-३ सुकेबगरमा बाँध बनाएर १ हजार ४ सय मिटर लामो सुर्ख मार्गबाट कालीगण्डकी नदीको पानी ल्याई अन्नपूर्ण-२ ठूलोबगरमा विद्युत् गृह बनाउने योजना छ।

व्यवसायी ढकालसहितको समूहले अन्नपूर्ण गाउँपालिकामै कालीगण्डकीको सहायक मिस्वीखोलाबाट ४२ मेगावाट विजुली उत्पादन गरेको छ। ३८ र ६५ मेगावाटका दुई वटा नीर्लागिरी खोला पहिलो र नीर्लागिरी खोला क्यास्केड आयोजना निर्माण पनि गरिरहेका

म्याग्दीको बेनीदेखि मुस्ताङको घाँसासम्म ४० किमि खण्डमा ५ विद्युत् आयोजना निर्माण प्रक्रियामा

छन्। कालीगण्डकी नदीमै अर्को जलविद्युत् आयोजना निर्माण हुने भएको छ। तिप्प्याङ कालीगण्डकी हाइड्रोपावर प्रालिले अन्नपूर्ण गाउँपालिका-६ रातोपानीमा बाँध बनाएर रघुगंगा गाउँपालिका-१ तिप्प्याङ नजिक विद्युत् गृह बनाई ५८ मेगावाट क्षमताको तिप्प्याङ कालीगण्डकी जलविद्युत् आयोजना निर्माण हुन लागेको हो। अन्नपूर्ण गाउँपालिकाअन्तर्गत नै पर्ने दाना र नारखण्डमा छुट्टै १ सय ६४ मेगावाट क्षमताको कालीगण्डकी गर्ज जलविद्युत् आयोजना निर्माण हुने प्रस्ताव छ। तत्कालीन प्रधानमन्त्री केपी शर्मा ओलीको उपस्थितिमा कालीगण्डकी गर्जमा चिनियाँ लगानी भित्र्याउने सम्झौता भएको हो। कालीगण्डकी गर्जका तर्फबाट हाइड्रो

सोलुसुनका ज्ञानेन्द्रलाल प्रधान र युनान सिन्हुवा वाटर कन्सर्भेन्सी एन्ड हाइड्रो इन्भेस्टमेन्ट कम्पनीबीच संयुक्त लगानी गर्ने गरी सम्झौता भएको थियो। सरकारले निजी लगानीमा निर्माण हुने १ हजार ५ सय मेगावाट विद्युत् खरिद सम्झौता गर्दा कालीगण्डकी गर्ज पनि समावेश हुने भनिएको छ।

वेनी-जोमसोम सडकको दार्था-चायाँ किनाराबाट बग्ने कालीगण्डकी नदीमै ६५ मेगावाट क्षमताको अपर कालीगण्डकी जलविद्युत् आयोजना प्रस्तावित छ। टेडलिक न्तोबल प्रालिले निर्माण प्रस्ताव गरेको अपर जलविद्युत् आयोजना रघुगंगा गाउँपालिका-१ वेगखोलामा बाँध बनाई उक्त गाउँपालिकाको घुमाउने तालमा विद्युत् गृह बनाउने लक्ष्य छ। कालीगण्डकी नदीको म्याग्दी खण्डको सबैभन्दा पुछारमा वेनी कालीगण्डकी जलविद्युत् आयोजना निर्माण गर्न प्रस्तावित छ। विद्युत् विकास विभागले प्रस्ताव गरेको ५०.५३ मेगावाट क्षमताको वेनी कालीगण्डकी जलविद्युत् आयोजनाले निर्माण गरेको हो। आयोजनाको डचाम निर्माण स्थलको एलाइमेन्ट परिवर्तन स्थानीयले विरोध गरेपछि आयोजना रिभाइज चरणमा रहेको बताइएको छ।

८ अर्ब ७२ करोड लागत अनुमान गरिएको वेनी कालीगण्डकी जलविद्युत् आयोजना वेनी नगरपालिका-६ सेतीपहिरोमा बाँध बनाई कालीगण्डकीको पानीलाई ३.५ किलोमिटर पर पर्वतको जलजला गाउँपालिका-४ सेराफाटमा पावरहाउस बनाउने प्रस्ताव छ। 'आयोजनाले उत्पादन थालेको मितिबाट वार्षिक प्रतिशतको एक सय रूपैयाँ र थप विद्युत् विक्रीको रोयल्टी प्रतिघण्टा मूल्यको २ प्रतिशतका दरले वार्षिक २१ करोड ७८ लाखका दरले वेनी नगरपालिकालाई रोयल्टी दिने' लिखित प्रस्ताव गरेको छ।

जग्गा विक्रीमा

काठमाडौं लप्सीफेदीमा रहेको गुम्बा, रिसोर्ट, कलेज, स्कुल, हस्पिटल, जग्गा प्लानिङ तथा अन्य व्यवसायिक प्रयोजनका लागि उपयुक्त ३२-८-१-० रोपनी जग्गा एकमुष्ठ विक्रीमा।

काठमाडौं जरसिंह पौवामा रहेको गुम्बा, रिसोर्ट, कलेज, स्कुल, हस्पिटल, जग्गा प्लानिङ तथा अन्य व्यवसायिक प्रयोजनका लागि उपयुक्त ११-३-२-० रोपनी जग्गा एकमुष्ठ विक्रीमा।

नगरकोट, कार्तिकेमा रहेको हिमालको मनोरम दृष्य देखिने, पानीको मुहान भएको गुम्बा, होटेल, रिसोर्टको लागि उपयुक्त २३-२-१-१ रोपनी जग्गा एकमुष्ठ विक्रीमा।

सम्पर्क: ९८४१३५४८६

चितवन दारेचोक, चुम्लिङटार, सिद्धार्थ रिभरसाइड रिसोर्ट सँगै (कुरिनटारबाट नजिक) पृथ्वी राजमार्गमा जोडिएको प्राइम लोकेसनमा रहेको रिसोर्ट, उद्योग तथा अन्य व्यवसायिक प्रयोजनका लागि अति उपयुक्त ०-१७-२.७५ बिघा जग्गा पेट्रोल पम्प सहित एकमुष्ठ विक्रीमा।

सम्पर्क: ९८५१०५५४२२

FIA Biomed Germany

Blood Glucose Monitoring System

for Self-Monitoring & Diabetes-Care Providers

Individual Strip

0.5µl

5s

BIG

GDH FAD

Available On

durax

Healthcare Technologies Pvt. Ltd
Mallighar, Kathmandu, Nepal.
01-5911549/567, 980-232009
info@healthcare.com.np

TERMS & CONDITIONS APPLY

Style पनि
Mileage पनि

HONDA
GRAZIA
125CC

FIFA WORLD CUP 2022
PREDICT & WIN

UPTO **Rs. 1,00,000***
CASHBACK

WEEKLY PRIZE
WORTH Rs. 12,000*

BUMPER PRIZE
PS5 WITH FIFA 23*

HONDA

FOR REGISTRATION
SCAN HERE

www.honda.com.np

अन्डरडगसमै खुसी अर्जेन्टिना

बोहा (एएफपी)- डिफेन्डि च्याम्पियन फ्रान्ससँग आइतबार विश्वकपको फाइनल खेल्ने तयारी गरिरहेका अर्जेन्टिनाका गोलरक्षक इमिलियानो मार्तिनेज आफ्नो टोली 'अन्डरडगस' भएकोमा खुसी छन्। लुसेल रंगशालामा हुने फाइनलमा उर्वदा अर्जेन्टिनासँग गत वर्षको कोपा अमेरिकाको सफलता अनुभव र लियोनेल मेसीको उत्कृष्ट लय हुने मार्तिनेज बताउँछन्।

अर्जेन्टिनाले गत वर्ष रियो डी जेनेरियोको माराकाना रंगशालामा प्रमुख प्रतिद्वन्द्वी ब्राजिललाई हराएर कोपा अमेरिकाको उपाधि जितेको थियो। उक्त सफलताको सम्झना र मेसीको उपस्थितिका कारण फ्रान्ससँग फाइनलमा डराउनुपर्ने कुनै कारण नरहेको मार्तिनेज बताउँछन्।

'ब्राजिलमा हामीले कोपा अमेरिका जित्दा सबैले ब्राजिललाई नै दावेदार मानेका थिए', मार्तिनेजले शनिवार भने, 'हामी जहिल्यै पनि प्रतिद्वन्द्वी टोली दावेदार रहेको सुन्न मन पराउँछे। किनभने त्यसले आफू नै सर्वोच्च हो वा उनीहरू कमजोर हो भन्ने मानसिकताबाट बाहिर राख्छ र अहिले पनि त्यही भइरहेको छ। धेरैले फ्रान्सलाई दावेदार भनिरहेका छन्। तर, हामीसँग अहिलेसम्मकै उत्कृष्ट खेलाडी छन्।'

फ्रान्ससँगको फाइनल खेल मेसीको विश्वकपमा अन्तिम खेलजस्तै हो, जसलाई उनी उपाधिले सुसज्जित गर्न चाहन्छन्। गत वर्ष कोपा अमेरिका जितेयता मेसीले आफ्नो खेललाई अर्को स्तरमा पुऱ्याएको मार्तिनेजको बुझाइ छ। 'मैले कोपा अमेरिकाका महान मेसीलाई देखे। अहिले विश्वकपमा मेसी त्योभन्दा उच्च लयमा छन्', मार्तिनेजले भने, 'उनी

शारीरिक हिसाव र फुटबलको हिसावमा राम्रो खेल्नरहेका छन्। कोपा अमेरिकाभन्दा उनले यहाँ भने राम्रो खेल्नरहेका छन्। यसले टोलीका सबै खेलाडीमा स्फूर्ति जगाएको छ। उनी आफै पनि निकै उत्साहित छन्। उनी निकै आनन्दित छन् र यसले हामीलाई पनि राम्रो खेल मद्दत गर्छ।'

उनका सहपाठी फ्रान्सका फरबाड केलियन एमबापेवीच नै फाइनल खेल केन्द्रित हुनेमा अर्जेन्टिनाका प्रशिक्षक लियोनेल स्कोलोनी सहमत देखिएनन्, 'अब हुन लागेको खेल अर्जेन्टिनाविरुद्ध फ्रान्स हो, मेसीविरुद्ध एमबापे होइन। यो र यसले हामीलाई पनि राम्रो खेल मद्दत गर्छ।'

खेलाडी हुन्, यी दुई खेलाडीमात्र होइनन्। मेसीले राम्रो गरिरहेका छन् र हामी जित्छौं भन्ने विश्वास छ। तर अर्जेन्टिना र फ्रान्सबीचको यस्तो खेल हुनेछ, जसलाई धेरै खेलाडीले परिभाषित गर्न सक्नेछन्। यो फाइनल खेल व्यक्तिगत खेल यी दुई खेलाडीभन्दा बाहिरको विषय हो, स्कोलोनीले भने, 'हाम्रो हतियार र हाँप्रो शक्ति भनेको निश्चय नै हाम्रा

'आर्केस्ट्राका नेता' भनेर प्रशंसा गरेका छन्। मेसीले आफ्नो गतिबाट विपक्षीलाई चोट पुऱ्याउने गरेको फिफा फुटबल डेभलपमेन्ट प्रमुख रहेका आर्सेनलका पूर्व व्यवस्थापक वेगरेले बताए। 'मेसी आर्केस्ट्राका प्रमुख हुन्। उनीको सामीप्यतामा बल आएपछि संगीत सुरु हुन्छ। आर्केस्ट्राका बाँकी सदस्य पनि कडा मिहिनेत गर्नलाई तयार छन्।'

THE FIRST SPORTY ELECTRIC SUV IN NEPAL

PLAYERS TO WATCH

रोड्रिगो डी पाउल (अर्जेन्टिना)
अर्जेन्टिनाले फाइनलसम्म यात्रा गर्दा सबै ६ खेल खेलेका डी पाउलले कुनै गोल सकेका छैनन्, तर उनी टोलीका महत्त्वपूर्ण खेलाडी हुन्। स्ट्राइकरद्वय लियोनेल मेसी र जुलियन अल्भारेजको ठीकमुनि रहेर खेल्ने उनले अग्रपंक्तिसम्म सम्बन्ध मिलाउनुका साथै रक्षापंक्तिसँग जोडिन पुऱ्छन्। २०१८ को विश्वकपपछि उनी अर्जेन्टिनी टोलीमा आएका थिए। गत वर्ष अर्जेन्टिनाले कोपा अमेरिका जित्दा उनले इक्वेडोरविरुद्ध क्वाटरफाइनलमा गोल गर्नुका साथै फाइनलमा एन्जल डी मारियालाई गोल गर्न पास उपलब्ध गराइएका थिए। त्यसयता २८ वर्षे उनले एट्लेटिको माड्रिडबाट खेल्दै आएका छन्।

एल्टेनी गिजमन (फ्रान्स)
गिजमनको फेरिएको खेलशैली कतार विश्वकपमा स्पष्ट देखिन्छ। विगतमा फरबाडको भूमिका खेल्दै आएका उनले अहिले फ्रान्सेली टोलीका अग्रपंक्तिका खेलाडीहरू केलियन एमबापे, ओसमान डेम्बेले र ओलिवर जिरुडलाई सघाउँदै आएका छन्। उनले ६ खेल खेल्दै ३ गोलमा पास उपलब्ध गराइसकेका छन्। फ्रान्सले मोरक्कोमाथि सेमिफाइनलमा २-० को विजय हात पार्दा एट्लेटिको माड्रिडका ३१ वर्षे खेलाडी प्लेयर अफ द म्याचमा चुनिएका थिए। उनले पहिलो गोलको सिर्जना गर्दा खेलको अन्त्यतिर मोरक्कोको चुनौती निस्तेज पार्ने रक्षापंक्तिमा सहयोगी भूमिकामा थिए।

ATTO 3

SCAN HERE

KFC BIG GAME DEALS

LIVE THE PITCH
FEEL THE CRUNCH

SAVE UP TO 30%

Starting at
Rs. 699*

FREE STING ENERGY DRINK WITH EVERY BIG GAME DEALS

क्रोएसियालाई 'नचाहेको' तेस्रो स्थान

बोहा (एएफपी)- मिस्लाभ ओर्सिचले कलिङ प्रहारमा विजयी गोल गरेपछि क्रोएसियाले शनिवार मोरक्कोलाई २-१ ले पराजित गर्दै विश्वकप फुटबलमा तेस्रो स्थान हात पारेको छ। कतारमा एक स्टाडियममा जसको

गर्भाडिओलले बोहास्थित खलिफा अन्तर्राष्ट्रिय रंगशालामा क्रोएसियालाई सातौं मिनेटमै अग्रता दिलाए। लगत्तै अचरफ दारीले लगत्तै मोरक्कोलाई बराबरीमा ल्याए। पहिलो हाफको अन्त्यतिर ओर्सिचले सानदार

गोल गर्दै क्रोएसियालाई तेस्रो स्थान दिलाए। युरोपियन टोलीले विश्वकपमा तेस्रो स्थानको खेलमा विजय हात पारेको यो लगातार ११ औं पटक हो। यो खेलमा केवल २० लाख डलरका लागि प्रतिस्पर्धा थियो। त्यसैले धेरैले तेस्रो स्थानको प्लेअफ

खेललाई 'नचाहेको खेल' भनेर लिन गरेका छन्। क्रोएसियाले तेस्रो हुँदै २ करोड ७० लाख डलर र मोरक्कोले २ करोड ५० हजार डलर पाए। विश्वकपको सेमिफाइनलमा पुग्ने पहिलो अफ्रिकी टोलीको इतिहास बनाएको मोरक्कोले कतार आएपछिको पहिलो खेलमा निकै

कसिलो र फूर्तिलो खेल खेल्दै क्रोएसियालाई गोलरहित बराबरीमा रोकेको थियो। तर यसपालि मोरक्को टोली त्यस्तो देखिएन। मोरक्कोका गोलरक्षक यासिन कोनोउले खेलको सुरुआतमै भन्डो आफ्नो पोस्टमा गोल गर्न पुगेका थिए। सुरुदेखि नै खेलमा हावी भएको

डोमिनिक लिभाकोभिचलाई कुनै अवसर दिएनन्। गत वर्ष फाइनल खेल्ने क्रोएसियाले सन् १९९८ को विश्वकपमा पनि तेस्रो स्थान हात पारेको थियो। टोलीका कप्तान लुका मोड्रिचले विश्वकपमा आफ्नो अन्तिम खेल खेलेका थिए। ३७ वर्षे उनको यो १ सय ६२ औं क्याप थियो। मोरक्कोले सेमिफाइनलसम्मको यात्रामा सनसनी मच्चाएको थियो। क्रोएसियासँगको पहिलो खेलपछि टोलीले वेल्जियमलाई २-० ले, क्यानडालाई २-१ ले पराजित गर्दै समूह विजिता भएर नकआउट चरणमा स्थानमा बनाएको थियो। त्यसपछि अन्तिम १६ मा स्पेनसँग १ सय २० मिनेटको खेलमा गोलरहित बराबरीपछि पेनाल्टीमा ३-० को विजय नतिजा निकालेको थियो। पोर्चुगलविरुद्ध क्वाटरफाइनलमा १-० को जितपछि मोरक्कोले विश्वकपमा अफ्रिकी टोलीको इतिहास रचेको थियो।

फाइनल खेल आज

Global IME Bank

ग्लोबल आइएमई बैंक लि.

सबैका लागि बैंक

अर्जेन्टिना

फ्रान्स

२०:४५ बजे

4G हिजोको नतिजा

क्रोएसिया २-१ मोरक्को

(जसको गर्भाडिओल ७, मिस्लाभ ओर्सिच ४२)- (अचरफ दारी १)

तेस्रो स्थानको पदकसहित क्रोएसियाका लुका मोड्रिच तस्वीर : एपी

नेपाल टेलिकम

राष्ट्रको सञ्चार

MEAL FOR 2

Starting @ **Rs. 1249***

ALL-STARS MEAL

FREE STING ENERGY DRINK WITH EVERY ALL STARS MEAL

*Inclusive of All Taxes and Service Charge. All product images are for illustration purpose only; actual product may vary.

FIFA WORLD CUP
Qatar 2022

ENJOY FIFA WORLD CUP 2022 WITH BUDWEISER AT THESE VENUES

THE WORLD IS #YOURSTOTAKE

UP TOWN

Jhamsikhel

AI-LA LOUNGE

Kumaripati

DHOKAIMA CAFÉ

Patan Dhoka

STATION PUB

Golfutar

BAR HOUSE SPORTS CLUB

Pepsicola

CALM RESTAURANT

Tangal

HARD ROCK CAFÉ

Durbarmarg

OCTAVE LOUNGE

Durbarmarg

VINTAGE FAMILY RESTAURANT

Dharan

GURUNG BBQ

Dharan

LINGBARI RESTAURANT

Dharan

AYDEN BOUTIQUE HOTEL

Birtamod

PIPELINE BEER BAR

Narayanghad

THE GALAXY EMPIRE

Narayanghad

LIME & LEMON LOUNGE

Bharatpur

HOTEL DAILO

Bharatpur

CALM RESTAURANT

Pokhara

THE FLAMES LOUNGE

Pokhara

FAT MONKEY

Pokhara

LAVISH LOUNGE

Butwal

BITTERS ROOM SPORTS BAR

Butwal

BAGAICHA FAMILY RESTAURANT

Dharan

TAPPS SPORTS GRILL

Butwal

KUSH GARDEN

Biratnagar

PIT STOP SPORT BAR

Lazimpat

LA PLAZA

Krishnagalli

MOKSH

Jhamsikhel

PLAN B

Thamel

PALM BEACH

Pokhara

GOOD MIXTURE

Bhaisipati

ENTRANCE CAFÉ

Chakupat

BEERS AND CHEERS

Jhamsikhel

WAIVERS INN

Lagankhel

TIMES SQUARE

Baluwatar

ROYAL CHULO & BAR

Bishalnagar

MIKES BREAKFAST

Lazimpat

XO XO LOUNGE & BAR

Maharajgunj

HOTEL MARRIOTT

Naxal

TRANZIT CAFÉ

Maitighar

HOTEL EVEREST

Naya Baneshwor

GARAGE CAFÉ

Bhaisipati

PUB FICTION SPORTS BAR

Imadol

VIVANTA BY TAJ

Jhamsikhel

WICKED VILLA

Nagdhunga

CAVIER RESTAURANT

Baluwatar

EXOTICA CAFÉ

Guheshwari

LAVISH BY AKASH

Lazimpat

HOTEL SAMBALA

Maharajgunj

CHINESE KITCHEN

Baluwatar

HIDEAWAY FOOD & DRINKS

Mid Baneshwor

BRAVO COFFEE

Mid Baneshwor

SKY PARK

Bhaisipati

GREEN LEAF RESTAURANT

Jawlakhel

G.G MACCHAN

Jhamsikhel

SOCIAL BY EXOTIC

Pulchowk

NEPAL HOUSE

Baluwatar

HOTEL SABRINA

Hattigauda

HOTEL RADISSON

Lazimpat

CLUB HIMALAYA

Nagarkot

DATES THE RESTRO

Tangal

BAMBOOZE COTTAGE

Mitrapark

GRILL FATHER

Mid Baneshwor

B20 RESTAURANT

Bhaisipati

HOTEL BIRAJMAN

Jhamsikhel

YELLOW POMELO

Jhamsikhel

AMBIENCE 365

Pulchowk

THE GROUNDS & BAR

Bansbari

GOSSIP CAFÉ

Hattisar

HOTEL AMBASSADOR

Lazimpat

HAO PIN HOT POT

Naxal

LAVIE GARDEN

Boudha

CITYSCAPE LOUNGE

New Baneshwor

PALA DRINKS

Thamel

NELPA RESTAURANT

Bhanimandal

TITOS PUB

Jhamsikhel

URBAN PRESS

Kupondole

DOKDO SARANG

Sanepa

ODAA LOUNGE

Bansbari

ADDRESS LOUNGE

Kalikasthan

CAFÉ DE TUKUCHE

Lazimpat

BLACKBIRD COCKTAIL BAR

Thamel

HOTEL CROWN IMPERIAL

Soltimod

LOTUS LOUNGE AND BAR

Birtamod

GOUDHALI FOODLAND & EVENTS

Tokha

NEPAL HOUSE

Hattisar

SUPPER CLUB

Thamel

GAUTAM HOTEL

Bardibas

HOTEL MECHI CROWN

Birtamod

ELEVATE LOUNGE & BAR

New Road

BAR1

Jhamsikhel

JAR

Mid Baneshwor

GANGAUR BOUTIQUE HOTEL

Hattisar

PAALCHA NEWARI KITCHEN

Jawlakhel

RACQUET RESTAURANT & BAR

Kapan

SECRETS HOOKAH

Jhochan

TITOS PUB

Thamel

KOMAL HOTEL

Dhalkebar

HOTEL KINGS BURY

Birtamod

VAULT RESTRO

Jhochan

KC'S RESTAURANT

Thamel

HELLO BURGER

Lalbandi

DABALI RESTRO

Jhochan

BUZZ CAFÉ

Baluwatar

HOTEL NEPALIRIKA

Damak

SZECHAUN RESTAURANT

Mephi

KARMA LOUNGE

Tripureshwar

FOOD 'O CLOCK

Nayabazar

3 WISE MONKEY

Thamel

HOTEL KIMBU

Sanepa

CHITLANG RESORT

Chitlang

TREASURE LOUNGE

Pokhara

DHANWANTERI FUTSAL & RESTAURANT

Bhatkypool

DUNGA RESTRO

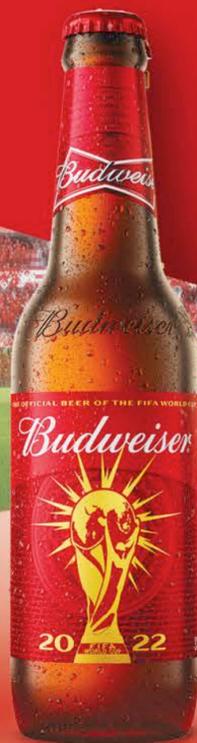
Pokhara

KARLO RESTAURANT

Butwal

O2 LOUNGE AND BAR

Pokhara

THE OFFICIAL BEER OF
THE FIFA WORLD CUP™

*ENJOY RESPONSIBLY

FOR NEAREST OUTLET

खाजा नियमित नहुँदा विद्यार्थी घटे

बाराको आदर्श कोतवाल-५ टेढाकट्टी नगर प्राविमा खाजा खाँदै विद्यार्थी ।

तस्विर : शंकरप्रसाद साहको फेसबुकबाट

लक्ष्मी साह (बारा)

खाजा रकम नियमित नआउँदा बाराका विद्यालयमा विद्यार्थीको संख्या घट्न थालेको छ । जिल्लाका प्रायः सबै विद्यालयमा पालिकाबाट नियमित (महिनेपिच्छे) रकम जाने गरेको छैन । रकम अभावमा विद्यालयले खाजा खुवाउन नसक्दा विद्यार्थी संख्या घट्न थालेको हो । विद्यार्थी नियमित उपस्थित होऊन् भन्ने उद्देश्यले संघीय सरकारले शिक्षादेखि ६ कक्षासम्मका विद्यार्थीका लागि दिवा खाजाको व्यवस्था गरेको छ । वर्षको १ सय ८० दिन खाजा खुवाउनुपर्ने व्यवस्था छ । खाजाका लागि प्रतिविद्यार्थी दैनिक १५ रुपैयाँ तोकिएको छ । सरकारले समस्त अनुदानतर्फ छुट्टयाएको यो रकम प्रत्येक विद्यालयमा सम्वन्धित पालिकाबाट महिनेपिच्छे जानुपर्ने भए पनि नियमित नजाने गरेको हो । कतिपयमा साउनदेखि मंसिरसम्मको रकम गएको छैन । कतिपयमा कात्तिकदेखि नै बाँकी छ ।

पचरोता नगरपालिकाअन्तर्गतका विद्यालयमा गत वर्षको असारदेखि नै खाजाको रकम निकासमा गएको छैन । जसका कारण कतिपय विद्यालयमा खाजा कार्यक्रम नै बन्द भएको छ । खाद्यान्न पसलका व्यापारीसित उद्योगी लिएर खाजा खुवाउँछे । तर पालिकाबाट पैसा पाउँदैनौं, पचरोता-५ पकडीया जनकपुरको आधारभूत विद्यालयका प्रधानाध्यापक एकबालीप्रसाद यादवले भने, 'उद्योगी धेरै नसकेका छैनौं । गत वर्षको जेठ र असारको

तलबसमेत पाएका छैनौं । विद्यार्थीको खाजाको रकम त परै जाओस् । खाजाको रकम नियमित नआउँदा विद्यार्थी पनि आउने छाडेको उनले बताए । १० देखि १५ प्रतिशत बालबालिका खाजा नभएपछि नियमित विद्यालय आउँदैनन् । उनले भने ।

फेदा गाउँपालिकाअन्तर्गत १८ वटा सामुदायिक विद्यालय छन् । तर त्यहाँ पनि साउनदेखि खाजाको रकम निकासामा गएको छैन । पालिकाका शिक्षा फाँट प्रमुख अलि अहम्मद कति विद्यार्थी नियमित विद्यालय आउँछन्, त्यसको आधारमा रकम निकासामा दिने पालिकाबाट निर्णय भएको र अनुगमनका कारण रकम पठाउन ढिला भएको बताउँछन् । विद्यालयमा विद्यार्थी कम हुन्छन्, तर तय्याकमा बढी देखाइन्छ, त्यसको अनुगमन त गर्नेप्यो, उनले भने, 'अब कुराले निकासामा नगएको होइन ।

अब दुई तीन दिनमै निकासामा जान्छ । ६०/६० दिनको अन्तरमा रकम दिन्छौं । प्रधानाध्यापकहरू भने अनुगमन वहाना मात्र भएको बताउँछन् । 'निकासामा दिएपछि २० देखि २२ प्रतिशत सिधै कर्मसिनको माग्छन् । नदिए अनुगमनको वहाना बनाउँछन्,' एक प्रधानाध्यापकले भने । फेदा-६ का नरा आधारभूत विद्यालयका प्रधानाध्यापक विनयकुमार साहले बजेट नपाउँदा खाद्यान्नको उद्योगी तिन नसकेको बताए । कलैया उपमहानगर मा पनि दुई महिनायता विद्यालयलाई रकम निकासामा गरिएको छैन । शिक्षा शाखा प्रमुख प्रह्लाद वर्णवालले बजेट नआइपुग्दा ढिलाइ भएको बताए ।

रोगले घेरिएको मुसहर बस्ती

● मिर्गौलाले काम नगर्ने र पक्षाघातजस्ता स्वास्थ्य समस्या ● उपचार गर्न रकम अभाव

अद्वेशकुमार का (सप्तरी)

सप्तरीको कञ्चनरूप नगरपालिका-८ का ३५ वर्षीय सुरुज सदाको ६ महिनाअघि अचानक हातखुट्टा सुनिँयो । दैनिक मजदुरी गरेर गुजारा चलाउने सदा थलियाँपछि परिवारमा चिन्ता छाथ्यो । नजिकैको प्राथमिक स्वास्थ्य केन्द्रमा उनको उपचार भए पनि हातखुट्टा सुनिँने समस्या हटेन । समस्या बढेपछि उनलाई थप उपचारका लागि विराटनगर लगेरियो ।

सदाको हातखुट्टा सुनिँनुको कारण छतीमा पानी जमेको र निर्मोनीया भएको विराटनगरका चिकित्सकले बताए । 'विराटनगरमा डाक्टरले अस्पतालमा भर्ना गरेर थप उपचार गर्नुपर्ने बताए । तर, हामीसँग उपचारमा लाग्ने खर्च थिएन,' सदाकी काकी लतरीदेवीले भनिन्, 'घर लिएर आएको दुई सातापछि उनको मृत्यु भयो ।' सदाको मृत्युपछि किरियाकर्म सकेर उनकी श्रीमती र २ छोरा लिएर माइती उदयपुरको शिवाय गएको छन् । 'घरको गुजारा चलाउने नै बितेपछि दुई छोरासहित दुई छाक टार्न समस्या भयो,' लतरीदेवीले भनिन्, 'भैरौ अवस्था खराब छ । सुरुजकी श्रीमती र उनका छोरासहित म कसरी पाल्न सक्यौं ?'

सुरुजका काकी लतरीदेवीकी पति ललु सदा पनि पक्षाघातले पीडित छन् । ललु पनि हिँडबुल गर्न सक्दैनन् । ५० वर्षीय ललु भारतको पञ्जाबमा गएर कमाउँथे । ५ वर्षअघि पक्षाघात भएपछि उनी घरमै थला परेका छन् । 'उहाँ (पति) थला परेपछि ३ सन्तानसहित पूरै परिवारको दुई छाक टार्न धौ-धौ छन्,' लतरीदेवीले भनिन्, 'थप उपचार गरेर उनलाई म कसरी पाल्न सक्यौं ?' उपचार गराउन पैसा नभएपछि लतरीदेवीलाई उनको मृत्यु पछिनुवाहेको विकल्प छैन ।

कञ्चनरूप-८ मुसहर टोल बस्ने सुरुज चन्दावाट जे रकम आयो, त्यसले उपचार गर्न सकिने थियो । 'उपचार अभावमै मेरो मन कि चुलो बाल्न मजदुरी गर्न जान्ने ?,' उनी भन्छिन्, 'यो गरिवी हाम्रा लागि अभिशाप भयो ।' मुसहर टोलमा उपचार अभावमा उमेर छँदै थला पर्ने र ज्यान जानेसम्मको घटना भइरहेको छ । साढे ३ वर्ष वैदेशिक रोजगारीबाट फर्केका

आर्थिक अभावमा उपचार हुन नसकी घरमै थला परेका सप्तरीको कञ्चनरूप-८ का छरप सदा । साथमा उनकी श्रीमती र बहारी ।

तस्विर : अवेशकुमार, कान्तिपुर

कञ्चनरूप-८ कै चन्दु सदा भने विदेशबाट रोग लिएर आए । दुई नाबालक सन्तान र श्रीमतीको सहारा चन्दु विरामी छँदा पनि गाउँमा मेहनत-मजदुरी गरिरहे । ३५ वर्षीय चन्दुलाई प्रारम्भिक औषधिबाट निको नभएपछि उनकी श्रीमती कविता घरनजिकै रहेको नगरपालिकामा सहयोगका लागि पुगे । 'नगरपालिकाबाट रिक्तो हात फर्कनुप्यो,' ३० वर्षीय कविताले भनिन्, 'उपचारका लागि आवश्यक रकम पुगेन । स्थानीय सरकारको कार्यालय । तर, नगरपालिकाबाट जीविकोपार्जन । उपचारका लागि पहल हुन नसकेको उनको गुनासो छ । 'थला परेका पतिको हेरचाह गर्न कि चुलो बाल्न मजदुरी गर्न जान्ने ?,' उनी भन्छिन्, 'यो गरिवी हाम्रा लागि अभिशाप भयो ।' मुसहर टोलमा उपचार अभावमा उमेर छँदै थला पर्ने र ज्यान जानेसम्मको घटना भइरहेको छ । साढे ३ वर्ष वैदेशिक रोजगारीबाट फर्केका

पालिका लागि कष्टकर जीवन व्यतीत गर्दै रोग लिएर आए । दुई नाबालक सन्तान र श्रीमतीको सहारा चन्दु विरामी छँदा पनि गाउँमा मेहनत-मजदुरी गरिरहे । ३५ वर्षीय चन्दुलाई प्रारम्भिक औषधिबाट निको नभएपछि उनकी श्रीमती कविता घरनजिकै रहेको नगरपालिकामा सहयोगका लागि पुगे । 'नगरपालिकाबाट रिक्तो हात फर्कनुप्यो,' ३० वर्षीय कविताले भनिन्, 'उपचारका लागि आवश्यक रकम पुगेन । स्थानीय सरकारको कार्यालय । तर, नगरपालिकाबाट जीविकोपार्जन । उपचारका लागि पहल हुन नसकेको उनको गुनासो छ । 'थला परेका पतिको हेरचाह गर्न कि चुलो बाल्न मजदुरी गर्न जान्ने ?,' उनी भन्छिन्, 'यो गरिवी हाम्रा लागि अभिशाप भयो ।' मुसहर टोलमा उपचार अभावमा उमेर छँदै थला पर्ने र ज्यान जानेसम्मको घटना भइरहेको छ । साढे ३ वर्ष वैदेशिक रोजगारीबाट फर्केका

नपाएका कञ्चनरूप-३ का २६ वर्षीय रमेश खंगको गत भदौमा मृत्यु भएको थियो । कञ्चनरूप नगरपालिकामा ज्यान गुमाएका धी परिवारहरू भने रोग र भोक दुवैसँग लड्ने ल्याकत राख्नुपर्ने । सरकारसँग आस गरे पनि निराशा मात्रै मिल्छ । 'रोग र भोकका कारण कञ्चनरूप नगरपालिकाको दलित वस्तीमा ज्यान जानेको संख्या बढ्दो छ,' कञ्चनरूपकै दलित अभियन्ता भोला पासवानले भने, 'यो गरिव दलितलाई हेर्ने राज्यको निकाय जिम्मेवार बन्न सकेन ।' उपचार अभावमा मृत्यु पछिनुपर्ने पीडा पनि यही बस्तीमा छ । कञ्चनरूप-८ कै छरप सदालाई उपचार खर्च अभावमा उनको परिवारले विराटनगरको अस्पतालबाट घर ल्याएर मृत्यु पछि दुई ३ वर्षअघि उच्च रक्तचाप र दमका रोगी रहेका छरपलाई स्थानीयस्तरमा उपचार गरेर थप उपचारका लागि विराटनगरसहित अस्पतालमा भर्ना गरिएको थियो । तर, विराटनगरमा केही दिन राखेर उपचार

'यमगज' ले सताएपछि ८ ठोईको स्थानान्तरण

शंकर आचार्य (पर्सा)

पर्सा र आसपासका क्षेत्रमा 'यमगज' नामले चिनिने उग्र प्रवृत्तिको जंगली हातीले पर्सा राष्ट्रिय निकुञ्जका ८ वटा पोथी हातीको उठीवास गराएको छ । यमगजको उद्दण्डताबाट आर्जित भएर निकुञ्ज प्रशासनले एक महिनाअघि हातीसारका सबै हातीलाई स्थानान्तरण गरी २५ किमि पश्चिममा रहेको निकुञ्जको कोर एरिया मानिने रामभौरीभाठामा लगेर राखे पनि यमगज त्यहाँ पनि पुगेर ठोईलाई सताउँदै आएको हो ।

सोढे ५ वर्षकी भएकी छ । अरु भने वयस्कदेखि ६० वर्षसम्मका छन् । करिब १४ वर्षको किशोर यमगजले एक महिनाअघि भीमाकली बाहेक सबै ठोईसँग जवर्जस्ती ससर्ग गर्दै सताउने गरेको छ । भीमाकलीलाई जवर्जस्ती गर्न सके सम्भावना देखेर हातीसारका कर्मचारीले हालसम्म जोगाएका छन् । कात्तिक ३ मा यमगजले अमलेखगन्जमा निकुञ्जको मध्यवर्ती क्षेत्रमा बाखा चराउने क्रममा एक महिलाको ज्यान लिएको थियो । त्यसपछि राष्ट्रिय प्रकृति संरक्षण कोष, जैविक विविधता संरक्षण केन्द्र सौराहा चितवनको प्राविधिक टोलीले डाट गर्नु भएपछि यमगजको दुवै दाहा काटिएको थियो । दाहा काटिए पनि यमगजको उद्दण्डतामा कमी आएन ।

अमलेखगन्ज हातीसार वरपर नै बस्ने यमगज राति हातीसारमा प्रवेश गरेर सबै ठोईलाई जवर्जस्ती संसर्ग गर्ने र त्यहाँ रहेको मत्ता नारायणजसँग जुझे गर्न थालेको थियो । दिउँसो हातीसार पछाडि बस्ने र नजिकको मानव बस्तीमा पसेर खाद्यान्न चोरेर गरिरहेको थियो । पर्सा राष्ट्रिय निकुञ्जका प्रमुख संरक्षण अधिकृत अशोककुमार रामले आफूहरूले सुरुमा यमगजको व्यवस्थापनको सबै तर्फका अपनाएको तर नसकेपछि हातीसारका आठवटै पोथी हातीलाई स्थानान्तरण गरिएको बताए । 'सुरुमा यमगजलाई खेदने सबै विधि अपनायौं, नभारेर भने उद्दण्ड भएपछि डाट गरेर दारा काट्यौं,' उनले भने, 'तर यमगजले टसमस गरेन, हातीसार वरपर बसेर मानव बस्ती र हातीलाई निरन्तर दुख दिइरहेको छ ।' हाती स्थानान्तरण गर्ने क्रममा

आवश्यकता

यस अस्पतालको लागि निम्न कर्मचारीहरू आवश्यकता भएको हुनाले योग्यता पुगेका इच्छुक नेपाली नागरिकहरूबाट सूचना प्रकाशित मितिले ७ दिनभित्र अस्पताल प्रशासन शाखामा आइपुग्ने गरी दरखास्त आहवान गरिएको सूचित गरिन्छ ।

सि.नं.	पद	तह	योग्यता	संख्या
१.	मेडीकल ल्याब टेक्नोलोजिस्ट	७	मान्यता प्राप्त शैक्षिक संस्थाबाट BMLT उत्तीर्ण गरी नेपाल स्वास्थ्य व्यवसायी परिषदमा दर्ता भएको हुनु पर्ने ।	केही
२.	डेन्टल हाइजेनिस्ट	५	मान्यता प्राप्त शैक्षिक संस्थाबाट कनिष्ठा Diploma in Dental Hygiene उत्तीर्ण भई नेपाल स्वास्थ्य व्यवसायी परिषदमा दर्ता भएको ।	केही
३.	एक्सरे टेक्निसियन	५	मान्यता प्राप्त शैक्षिक संस्थाबाट रेडियोग्राफर प्रमाणपत्र तह उत्तीर्ण भई नेपाल स्वास्थ्य व्यवसायी परिषदमा दर्ता भएको ।	केही
४.	रिसिएसनिस्ट	४	मान्यता प्राप्त शैक्षिक संस्थाबाट +2 पास गरेको ।	केही

सहिद मेमोरियल अस्पताल कलंकी - १४, काठमाडौं
फोन नं: ०१-५२१५५३४, ०१-५२१८५२९, ५२५९३१९५३४

CIS

HE

MOTORABLE LOCAL ROADS BRIDGE PROGRAMME (MLRBP-IV)

VACANCY ANNOUNCEMENT

The Swiss Agency for Development and Cooperation (SDC) is providing Technical Assistance (TA) to the Government of Nepal (GoN) for the implementation of the **Motorable Local Roads Bridge Programme, Phase-IV** in all seven provinces.

CIAS-MEH JV, on behalf of the SDC, provides TA through the **Local Roads Bridge Support Unit (LRBSU)**, invites applications from interested and qualified Nepali nationals for the position of **Finance and Controlling Manager (FCM)** to be based in Kathmandu with frequent field visits to the provinces.

Key qualifications required for this position: A Chartered Accountant with a minimum of 5 years of post-qualification experience in key managerial position preferably with a Master's degree in Finance/Accounting. Prior experience in an International Development Cooperation Project.

The detailed terms of reference (ToR) for the job description can be downloaded from <https://merojob.com/MLRBP-IV>. Qualified candidates are requested to apply and send their covering letter with recent CV (2 current references) in this website.

The closing date for applications is **31st December 2022**. Only short-listed candidates will be invited for selection process and further assessments. No telephone calls, written or personal enquiries will be entertained in this regard.

CIAS-MEH JV promotes workforce diversity and applies positive discrimination to candidates from discriminated groups (women and candidates from Dalit, Janajati, Madhesi/Teral, and other minority community).

Asian College for Advance Studies

(Affiliated to Purbanchal University)

Running Bachelor Programs:

- BPH
- B Pharmacy
- PBNS / BNS
- B.Sc. Nursing

Satadobato, Lalitpur
Phone: 01-5540183/5530656

भाडामा

काठमाडौंको मुटु टेकुस्थित अग्ने युपद्वारा सन्चालित अग्ने कम्प्लेक्समा, कार्यालय सञ्चालनको लागि सुविधासम्पन्न फ्ल्याटहरू खाली भएकोले आवश्यक पर्ने महानुभावहरूले सम्पर्क गर्नुहोला ।

सम्पर्क नं: ९८४३२८२६००

सटर चाहियो

काठमाडौंको चोक चोकमा म:म पसलको लागि सटर चाहियो ।

स्थानहरू : चाबहिल, गोंगबु, माछापोखरी र कलंकी क्षेत्रमा

सम्पर्क नं. ८८४९५५२८९४

भर्ना

विचमा पढाई छोडेकाहरूको लागि +2 मा भर्ना

City Education Foundation
Koteshwor, Kathmandu
Call: 9841206019
Email: cityfoundation@gmail.com

वर्गीकृत डिस्प्ले

श्याम स्वेत: रु. ३०००/-*

स्पट कलर: रु. ३५००/-*

मल्टि कलर: रु. ५०००/-*

अब मल्टिकलरमा पनि छाप्न सकिने

सम्पर्क नं. ५९३५०००, ५९३५००४, Ext. १६४८

Email: mktdisplay@kmg.com.np

* उपरोक्त दररेटहरूमा मूल्य अभिवृद्धि कर समावेश गरिएको छैन ।

अटोमा दैनिकी चलाएका महिला

अटो चालक रामकुमारी मौजकोटी ।

तस्वीर : सम्झना कान्तिपुर

सम्झना रसाइली (तनहुँ)

व्यास नगरपालिका-२ की ४५ वर्षीया रामकुमारी मजकोटी विहान ६ बजेभित्रै उठिन्छन्। घरकोटा सफा गर्छिन्, खाना पकाउँछिन्। अनि अटो रिक्सा लिएर बजार निस्कन्छिन्। विद्यालय समयमा घरमा गएर छोरीलाई स्कूल पुऱ्याउँछिन्। खाना खाँन्छिन् र फेरि अटो लिएर यात्रोको सेवामा हाजिर हुन्छिन्।

उनले सिलाइकटाइ व्यवसाय गर्दै आएका थिइन्। तर स्वास्थ्यमा समस्या देखिएपछि अटो रिक्सा चलाउन सकिन्। अहिले त्यही अटो उनको घरव्यवहार चलाउने माध्यम बनेको छ। २ छोरीकी आमा रामकुमारीको दाम्पत्य जीवन सुखद नभएपछि अहिले उनको सहारा अटो बनेको छ। उनी पछिल्लो एक महिनादेखि सदरमुकाम दमौली आसपासका क्षेत्रमा अटो चलाउन थालेकी हुन्। खुट्टामा आएको समस्याले सिलाई मेसिन चलाउन नसक्दा आम्दानी सुकेपछि उनले किरासमा अटो चलाउन थालेकी हुन्। 'श्रीमानसँग सम्बन्धविच्छेद भएपछि घरखर्च चलाउन निकै समस्या पऱ्यो,' उनले भनिन्, 'त्यसैले अटो चलाउन थालेकी हुँ।' दुई छोरीमध्ये कान्छी आफैँसँग रहेको र उनको पढाइ र घरव्यवहार चलाउनुपर्ने दायित्व छ।

उनी दैनिक १२ घण्टा पुरुष चालकसँग प्रतिस्पर्धा गर्दै अटो चलाउँछिन्। महिलालाई काम गर्न जता पनि गाह्रो हुने उनले सुनाइन्। 'यात्रुले पनि महिलाभन्दा पुरुष चालकलाई नै बढी विश्वास गरेको पाएँ,' उनले दुखेसो पोखिन्। मनस्य आम्दानी नभए पनि घरखर्च चलाउन समस्या नभएको उनको भनाइ छ। दैनिक १ हजार ५ सयदेखि २ हजार रूपैयाँसम्म आम्दानी हुने उनले बताइन्।

यसैगरी व्यास-१ भादगाउँकी ३१ वर्षीया श्रीधरा थापागर पनि ३ महिनादेखि अटो चलाउँदै आएका छन्। पहिला सिलाइकटाइ गर्दै आएका उनी सोचेजस्तो आम्दानी नभएपछि अटो चलाउन सुरु गरेकी हुन्। श्रीधरा जिल्लाको पहिलो महिला अटोचालक हुन्। उनकै सिको गरेर रामकुमारी पनि यसमा आँट गरेकी हुन्। श्रीधराका श्रीमान नेपाल आर्मीबाट सेवा निवृत्त भएपछि काठमाडौँको एक होटलमा सेकुयिटीको काम गर्छन्। उनी भन्छिन्, 'सुरुमा अटो चलाएर हिँड्न लाज लाग्थ्यो। अहम यात्रुहरू अटो महिला चलाउने भन्ने थाहा पाएपछि चढ्न अऱ्य यात्रो मान्दा नमज्जा लाग्थ्यो।' आफूले अटो चलाएर हिँड्दा यात्रुहरू फकीफकी हेर्ने गरेकोमा अहिले भने त्यो हट्टेको उनले बताइन्। 'अटो चलाउँछु भनेर

सिक्न हिँड्दा छरछिमेकले छोरी मान्छे भएर गाडी चलाउने? सवे पुरुषहरू मात्रै छन्, त एकै के गच्छे भन्थे,' उनले भने, 'अहिले परिवर्तन भएको छ। मसँग यात्रा गर्ने कोही पनि डराउँदैन। पहिले कुरा काट्ने पनि अहिले राम्रो काम गरेकी छौँ भनेर प्रशंसा गर्दा होम्ला थपिएको छ।'

उनी विहान ८ बजेदेखि साँझ ७ बजेसम्म राजमार्गको छेउछाउमा अटो चलाउँछिन्। कहिलेकाँही फोन आउँदा विहानको ६/७ बजे नै निस्कने तर बेलुका भने ननिस्कने उनले जनाइछन्। उनको २ छोरी छन्। उनले अटो चलाएर छोरीहरूलाई पठनपाठन र घरखर्च चलाउने गर्छिन्। 'सिलाइकटाइबाट राम्रो आम्दानी हुँदैनथ्यो। २/४ रूपैयाँ चाहिए पनि श्रीमानसँग माग्नुपर्दथ्यो,' उनले भनिन्, 'अहिले अटो चलाएर आफू र नानीको खर्च उठाउन सक्छु। आफ्नो आम्दानी भएपछि आफ्नै हिसाबबाट नै खर्च पनि गर्न सक्छु।' दमौलीका अटो व्यवसायीले दमौली अटो चालक समिति गठन गरेका छन्। उक्त समितिभित्र ३२ वटा अटो र समिति बाहिर ८ वटा अटो गरी दमौली आसपासका क्षेत्रमा ४० वटा अटो सञ्चालनमा छन्। यी चालकमध्ये २ जना मात्र महिला छन्।

रोगी माटोले उत्पादकत्व घट्दै

अधिक क्षेत्रको माटोमा रासायनिक मलको मात्रा बढी र पोटासको मात्रा कम

कृषि ज्ञान केन्द्र पर्वतले पैयू गाउँपालिकामा आयोजना गरेको शिविरमा माटो परीक्षण गर्दै प्राविधिकहरू ।

तस्वीर : कान्तिपुर

अगन्धर तिवारी (पर्वत)

दशक अघिसम्म १२ मुरी धान फलेने खेतमा पैयू-७ की उमा बस्योले यो वर्ष ७ मुरी मात्रै भित्र्याइन्। वर्षेनि रासायनिक मलको भर पर्दा उनको खेतको उत्पादकत्व विस्तारै घट्दै गएको पत्तै भए। गतसाता कृषि ज्ञानकेन्द्रले आयोजना गरेको शिविरमा माटो परीक्षण गर्न लगेपछि माटो रोगी भइसकेको बल उनलाई जानकारी भयो। 'पाँच हलको खेतमा पाँच बोरा नै चुन हाल्नुपर्ने कृषिका सर मेडमले सुझाव दिनुभयो,' उमाले भनिन्, 'गोठेमल हाल्न छोडेपछि माटोमा भित्रिभित्रै रोग बल्किरहेको रहेछ। हामीले पत्तै पाएँौँ।' उत्पादन बढाउन वर्षेनि रासायनिक मलको भरमा खेती गर्दै आएका बस्योले जिल्लाभरका किसान यतिबेला भने माटोको उर्वरशक्ति कसरी फिर्ता ल्याउने चिन्तामा छन्। कृषि ज्ञान केन्द्रले पैयू गाउँपालिकामा सञ्चालन गरेको माटो परीक्षण

शिविरमा ७ वटा बडाका १ सय २ नमुना परीक्षण गरिएको थियो। माटोको पीएचमान, नाइट्रोजन, फस्फोरस र पोटासको अवस्था जाँच गरिएको प्राविधिकले बताए। 'क्रीट वक्स' विधिबाट गरिएको परीक्षणबाट पीएच मानको आधारमा कृषि चुनको प्रयोग गर्नुपर्ने अवस्था देखिएको थियो। 'अधिकोश माटोमा रासायनिक मलको मात्रा बढी भएको देखियो,' कृषि ज्ञान केन्द्र पर्वतकी प्रमुख मनिता थापाले भनिन्, 'यो समस्या पोटासको मात्रा कम हुनु हो।'

रासायनिक (युरिया र डिएपी) मलसँगै कृषि चुन र पोटासको मात्रा मिलाएर छोड्ने गरेर त्यस्तो अवस्था आउने थिएन। प्रांगारिक, रासायनिक मल र कृषि चुनको मात्रा मिलाएर त्यो समस्या सुधार हुन्छ।' आगामी दिनमा वालीमा रासायनिक मलको प्रयोग गर्दा मात्रा मिलाएर प्रयोग गर्न सुझाव दिएको उनले बताइन्। १ सय २ नमुना परीक्षणमध्ये २५ प्रतिशतमा अम्लीयपन, ५५ प्रतिशतमा तटस्थ,

१५ प्रतिशतमा नाइट्रोजनको मात्रा कम रहेको प्राविधिकले बताए। ८० प्रतिशत नमुनामा फस्फोरसको मात्रा कम रहेको गाउँपालिकाका कृषि प्राविधिक सन्दिप तिवारीले बताए। नतिजाको आधारमा विभिन्न वालीमा नाइट्रोजन, फस्फोरस र पोटासको मात्रा सिफारिस गरिएको छ। प्राविधिकको सिफारिस अनुसार कृषकले कृषि चुन र मलखादको सन्तुलित प्रयोग गर्न सके माटोको अवस्थामा सुधार आउने अधिकतम थापाको भनाइ छ। पैयू-५ का किसान रामप्रसाद शर्माले गाउँमा शिविर आएको मौका छोपेर माटो परीक्षण गरेर माटोको अवस्था गम्भीर हुनबाट जोगिएको बताए। 'डाक्टरलाई नदेखाई रोगको पत्तो हुँदैन भन्थे हो रहेछ,' उनले भने, 'रोग पहिचान भयो। अब ओखती मिलाएर खुलाउन सके निको हुन्छ।' प्राविधिकको सुझावअनुसार अब आफूले खेतबारीमा प्रांगारिक मल, पोटास, कृषि चुन र पोटासको मात्रा जोड दिने बताए। माटो परीक्षण

शिविरले धेरै किसान दाजुभाइले फाइदा लिएको बताउँदै प्राविधिकहरूलाई कम्तीमा वर्षको एकपटक यस्तो शिविर राख्न सुझाए। 'प्राविधिकलाई देखाएपछि माटो परीक्षणको महत्त्व थाहा भयो,' स्थानीय किसान होमलाल भुसालले भने, 'माटोको रोग माच्छे र गाईवस्तुको जस्तो हुँदो रहेनछ। अवस्था विग्रिएको कुरा थाहा थिएन।' प्राविधिकको सल्लाहअनुसार खेती गरे उत्पादन बढेमा विश्वस्त रहेको उनले बताए। कतिपय किसान माटो परीक्षणमा आकर्षित नभएपछि केही स्थानको माटो प्राविधिक आफैँले संकलन गरेर परीक्षण गरेका थिए। प्राविधिकका अनुसार माटोमा नाइट्रोजन र फस्फोरसको मात्रा जति धेरै भयो खेतीबालीका लागि उति नै राम्रो हुन्छ। माटोको विग्रँदो अवस्थामा सुधार ल्याउन केन्द्रले कार्यालय परिसरमा नै माटो परीक्षण ल्याव सञ्चालनमा ल्याएको भए पनि किसानको आकर्षण खाँदैन नभएको कार्यालयले जनाएको छ।

आवश्यकता

यस अस्पतालको लागि निम्न कर्मचारीहरू आवश्यकता भएको हुनाले योग्यता पुगेका इच्छुक नेपाली नागरिकहरूबाट सूचना प्रकाशित मितिले ७ दिनभित्र अस्पताल प्रशासन शाखामा आइपुग्ने गरी दरखास्त आहवान गरिएको सूचित गरिन्छ ।

सि.नं.	पद	तह	योग्यता	संख्या
१.	मेडीकल ल्याव टेक्नोलोजिस्ट	७	मान्यता प्राप्त शैक्षिक संस्थाबाट BMLT उत्तीर्ण गरी नेपाल स्वास्थ्य व्यवसायी परिषदमा दर्ता भएको हुनु पर्ने ।	केही
२.	डन्टल हाइजेनिस्ट	५	मान्यता प्राप्त शैक्षिक संस्थाबाट कनिष्ठा Diploma in Dental Hygiene उत्तीर्ण भई नेपाल स्वास्थ्य व्यवसायी परिषदमा दर्ता भएको ।	केही
३.	एक्सरे टेक्निसियन	५	मान्यता प्राप्त शैक्षिक संस्थाबाट रेडियोग्राफर प्रमाणपत्र तह उत्तीर्ण भई नेपाल स्वास्थ्य व्यवसायी परिषदमा दर्ता भएको ।	केही
४.	रिसेप्सनिस्ट	४	मान्यता प्राप्त शैक्षिक संस्थाबाट +2 पास गरेको ।	केही

सहिद मेमोरियल अस्पताल कलंकी - १४, काठमाडौँ
फोन नं: ०१-५२९५५३३४, ०१-५२९८५२९, ५२५९३९९३४

हतियारसहित पक्राउ

गण्डकी (कास)- नेपाली सेनाको आवरणमा ठगी गर्दै आएका मुस्ताङको थासाङ गाउँपालिका-२ का १९ वर्षीय विपन विक हतियारसहित पक्राउ परेका छन्। सेनामा भर्ती, सुरुवातहुँदा गरिदिन्छु भनेर ठगी गर्दै आएका उनलाई जिल्ला प्रहरी कार्यालय मुस्ताङले पक्राउ गरेको मुस्ताङका डीएसपी रवीन्द्रनाथ पौडेलले बताए। पक्राउसँगै स्टेन गनजस्तो एक हतियार, वाकीटकीजस्तो देखिने एउटा वस्तु, नक्कली पेस्तोलगायत सामान बरामद गरिएको छ। उनलाई हातहतियार तथा खरखजानासम्बन्धी कसुरमा मुद्दा दायर भई अनुसन्धान भइरहेको पौडेलले बताए।

तातोपानी जोड्न भोलुंगे बन्दै

भोलुंगे पुलले जोड्न लागिएको स्थान र कालीगण्डकी नदी। तस्वीर : कान्तिपुर

घनश्याम खड्का (म्याग्दी)

जिल्लाको अल्पपूर्ण गाउँपालिका-२ भुरुङ र वडा ५ को पाउडर बेसीका २ प्राकृतिक तातोपानीको मुहान र पोखरी जोड्न भोलुंगे पुल बनाइने भएको छ। पुल बनाउन १५ लाख बजेट विनियोजन भई डिजाइन र लगत इन्जिनियरको काम भइरहेको पुर्वाधार विकास कार्यालयले जनाएको छ। प्रारम्भिक अनुमानमा पुल ५०-६० मिटर लामो हुने छ। सदरमुकामदेखि २१ किलोमिटर उत्तर बेनी-जोमसोम सडक छेउको कालीगण्डकी नदी किनारामा रहेका भुरुङतातोपानी र पाउडर तातोपानीका पोखरीलाई भोलुंगे पुलले जोडेर व्यावसायिक उपयोगमा ल्याउन लागिएको हो। स्थानीयले व्यावसायिक लाभ वृद्धि र स्थानीय सरकारको राजस्व संकलनमा वृद्धि हुने विश्वाससहित पुल बनाउन थालिएको गाउँपालिकाले जनाएको छ। बेनी-

जोमसोम सडक किनारतर्फको तातोपानीको मुहान वरिपरि व्यावसायिक रूपमा उपयोग भइरहेको छ। तर प्राकृतिक तातोपानीमा सहज पहुँचमार्ग नहुँदा ओझेल थियो। अब आर्थिक, सामाजिक तथा स्वास्थ्यलाभको हिसावले अधिक उपयोग हुन्छ,' अल्पपूर्ण गाउँपालिका उपाध्यक्ष दिवा तिलिजाले भनिन्, 'सोही स्थानीयले परम्परागत रूपमा प्रयोग गरेको पाउडर तातोपानी अब बृहत् र व्यावसायिक रूपमा विकास हुनेछ। पर्यटकको चहलचल बढ्ने र स्थानीय र पालिकाले समेत लाभ लिनेछ।' मुस्ताङ भ्रमण र अल्पपूर्ण चक्रीय पदमार्गको संगमस्थलका रूपमा रहेको भुरुङ तातोपानी पर्यटकले रिल्याक्स गर्ने थलोका रूपमा विश्वभर प्रख्यात छ। सोही तातोपानीको मुहानदेखि कालीगण्डकी नदीपारि अर्को किनारामा पाउडर तातोपानी अवस्थित भए पनि सहज बाटो नहुँदा ओझेलमा थियो।

वर्गीकृत डिस्प्ले

Asian College for Advance Studies
(Affiliated to Purbanchal University)
Running Bachelor Programs:

1. BPH
2. B Pharmacy
3. PBNS / BNS
4. B.Sc. Nursing

Satadobato, Lalitpur
Phone: 01-5540183/5530656

भाडामा
काठमाडौँको मुद्दा टेक्निकल अन्वेषण सन्वाचित अन्वेषकहरूसमा, कार्यालय सञ्चालनको लागि सुविधासम्पन्न फ्ल्याटहरू खाली भएकोले आवश्यक पर्ने महानुभावहरूले सम्पर्क गर्नुहोला।

सम्पर्क नं: ९८४३२८२६००

सटर चाहियो
काठमाडौँको चोक चोकमा म:म पसलको लागि सटर चाहियो।
स्थानहरू: चावहिल, गोंगबु, माछापोखरी र कलंकी क्षेत्रमा

सम्पर्क नं. ८८४९५५२८९४

भर्ना
विचमा पढाई छोडेकाहरूको लागि +2 मा भर्ना
City Education Foundation
Koteshwor, Kathmandu
Call: 9841206019
Email: cityfoundation@gmail.com

वर्गीकृत डिस्प्ले अब मल्टिकलरमा पनि छाप्न सकिने

श्याम स्वेत: रु. ३०००/-*
स्पट कलर: रु. ३५००/-*
मल्टि कलर: रु. ५०००/-*

सम्पर्क नं. ५१३५०००, ५१३५००४, Ext. १६४८
Email: mktdisplay@kmg.com.np
* उपरोक्त दररेटहरूमा मूल्य अभिवृद्धि कर समावेश गरिएको छैन।

रुघाखोकीका बिरामी बढे

लुम्बिनी (कास)- रूपन्देहीको सियारी-२ का हेमन्त थापालाई एक सातादेखि रुघाखोकी र ज्वरोले सताएको छ। अधिपछिजस्तै घरमै बसेर औषधि खाए पनि उनलाई निको भएन। बिस्तारै श्वास फेर्न नै गाह्रो भएपछि चिकित्सकलाई देखाएको उनले बताए। अहिले नियमित बाफ लिएपछि मात्रै श्वास फेर्न सहज भएको उनले सुनाए।

जिल्लामा चिसो बढेसँगै श्वासप्रश्वासका बिरामी बढ्न थालेका छन्। रूपन्देहीका सरकारी तथा निजी अस्पतालमा उपचार गर्न आउनेमध्ये अधिकश विरामीमा फोसोको समस्या देखिन थालेको चिकित्सकले बताए। 'यो समस्या चिसो र वायु प्रदूषणले भएको हो', लुम्बिनी प्रादेशिक अस्पतालका वरिष्ठ जनरल फिजिसियन डा. सुदर्शन थापाले भने, 'अस्पतालमा आउनेमध्ये एकातिहाइमा श्वासप्रश्वासको समस्या छ।' अस्पतालमा आएका १ सय बिरामीमध्ये ६० जनाजतिमा श्वासप्रश्वास, रुघाखोकी र फोसोको समस्या देखिएको उनले बताए। शरीरलाई चाँडै नै शुद्ध हावा (अक्सिजन) लिने र अशुद्ध हावा (कार्बनडाइ अक्साइड)

फ्यान्को महत्त्वपूर्ण अंग फोसोको ख्याल राख्नुपर्ने उनले बताए। अस्पतालमा आउनेमध्ये अहिले धेरैमा रुघाखोकी र श्वास फेर्न गाह्रो भएका बिरामी आइरहेको युनिभर्सल कलेज अफ मेडिकल साइन्सेजका जनसम्पर्क अधिकृत सुशील गुरुङले बताए। 'जाडो याममा अन्य रोगका बिरामीभन्दा दम, ज्वरो, खोकीका बिरामी धेरै आएका छन्,' उनले भने, 'अस्पतालमा निर्मानिया भई अक्सिजन दिनुपर्ने बिरामीको संख्या पनि बढ्दै गएको छ।' भीम अस्पतालमा दैनिक १२ देखि १५ बालबालिकालाई बाफ दिनुपर्नेको अस्पतालका बाल रोग विशेषज्ञ डा. सिद्धार्थ पाण्डेले बताए। 'अहिले ध्यारध्यार गर्ने बालबालिका र दम भएर बाफ लिने बढ्दोरुको संख्या बढ्दै छ,' उनले भने, 'यो अवस्था जाडो नसकिँदासम्म रहिरहन्छ। चिसोमा फाडापखालाका बिरामीसमेत बढेका छन्।' चिसो हवाले बढेकाले मर्निङ वाक गर्ने बृद्धबृद्धाका साथै बालबालिका अहिले घाम लागेपछि हिँड्न ठीक हुने, न्यानो भएर बस्नुपर्ने, तातो खानेकुरा खाने गरेमा चिसोको समस्या नहुने डा. थापाले सुभाए।

मानवअधिकार उल्लंघन नघटेकामा चिन्ता

रोल्या (कास)- शान्ति प्रक्रियापछिको अबधिमा मानवअधिकारको रक्षा र हिंसा घटाउनेतर्फ राज्यले ध्यान नदिएको नागरिक संरोकारवाला र अधिकारकर्मीले बताएका छन्। 'रोल्यामा मानवअधिकारको अवस्था' विषयक हालै आयोजित अन्तरक्रिया कार्यक्रममा उनीहरूले उक्त दुरा बताएका हुन्। 'मानवअधिकार र नागरिक अधिकारको पक्षमा कसैको आवाज सुनिएको पाइँदैन। सोका र अन्यायमा परेकालाई न्याय दिलाउने निकाय मौन बसेको देखा दुख लाग्छ। यस्तो अवस्था कहिलेसम्म हुने हो?' अधिवक्ता जितविक्रम मल्लले भने।

शान्ति अनुभव भए पनि शैक्षिक हक

प्रयोग गर्न नसकिएको सदरमुकाम लिबाङस्थित बाल कल्याण माविका प्राचार्य मधुपुदन पोखरेलले बताए। 'राज्यले नि:शुल्क पढ्न पाउने, पुस्तक पाउने र गुणस्तरीय शिक्षा पाउनु पर्ने अधिकारको परिपूर्ति गरेको छैन,' उनले भने, 'विद्यालय चलाउन निकै मुस्किल छ।' जिल्ला स्वास्थ्य प्रमुख नोखराज पोखरेलले राज्यले घोषणा गरे अनुसारको स्वास्थ्य सुविधा पुऱ्याउन मुस्किल भएको बताए। मानवअधिकारका लागि एकल महिला सञ्जालकी अध्यक्ष तुलसा आचार्यले अर्को पनि महिलालाई घरेलु हिंसाबाट जोगाउन नसकिएको बताइन्।

रोग लुकाएर बस्छन् ग्रामीण महिला

घरायसी काममा व्यस्त, स्वास्थ्य संस्था जानै डराउने प्रवृत्ति, स्वास्थ्यकर्मी र औषधि पर्याप्त नहुँदा रोग बढ्छिन्

■ शमशेरविक्रम जोशी (प्युठान)

'तल्लो पेट दुख्न थालेको वर्षौं भयो,' गौमुखी गाउँपालिका-२ अर्खाकी मुना सुनारले दुबैसो पोखिन्, 'घाँस-दाउरा गर्दागर्दै आधा जीवन वितिसक्यो। उपचार गर्न जाने भनेर सोचेको पनि त्यस्तै भयो।' अधिकश समय चुलोचौको र घरायसी काममा बित्ने गरेको उनले बताइन्। 'गाउँमा जन्मिएपछि यस्तै रहेछ,' उनले भनिन्, 'आफ्नो शरीरको ख्यालै नहुने रहेछ।' दुई वर्षअघि गाउँमा शिवािर सञ्चालन भएको थियो। 'त्यही बेला हो मैले पहिलो पटक डाक्टर भेटेको,' उनले भनिन्। डाक्टरले पाठेघरमा समस्या छ, अस्पताल जानुपर्छ भने पनि अहिलेसम्म अस्पताल जान नपाएको उनले सुनाइन्। पाठेघरको समस्या बोकेर बाँचेकी सुनारलाई अहिले व्याथे लाग्दै लगेको छ। कहिले घर त कहिले गोठको काम गर्दागर्दै समय बितेको र रोग बढ्छिन् गएको उनले बताइन्। समयमै उपचार पाए नियो हुने आशा उनलाई छ। गाउँमा अस्पताल नहुँदा आफूजस्ता धेरै बिरामी अस्पताल जानबाट बञ्चित भएको उनले बताइन्। 'गाउँमा मजस्ता धेरै बिरामी दिदीबहिनीहरू छन्। जो अहिलेसम्म अस्पताल पुगेका छैनन्,' उनले भनिन्, 'सहज यातायातको व्यवस्था नहुँदा र आर्थिक अभावकै कारण यहाँका अधिकश दिदीबहिनी अस्पताल जानबाट बञ्चित छन्।' यहाँका महिलामा मुख्य समस्या तल्लो पेट दुख्ने, सेतो पानी बग्ने र पाठेघरको समस्या छ।

प्युठानको गौमुखी-१ अर्खामा स्वास्थ्य शिवािरमा उपचारका लागि आएका महिला ।

तस्विर : शमशेरविक्रम / कान्तिपुर

सकेका छैनन्।

विद्या उठेदेखि साँघु ननिदाउँदासम्म कामकै चिन्ता हुने अर्खाकी इन्द्राकुमारी थापाले बताइन्। उमेरले ७० पुगे पनि थापा नियमित घरायसी काममा व्यस्त हुन्छिन्। 'कान सुन्न छाडेको चार वर्ष बढी भयो,' उनले भनिन्, 'आँखाको पनि धमिलो देख्छु। तर, घाँस-दाउरा नगरी सुख छैन।' २०७९ सालमा घाँस काट्ने क्रममा रुखबाट लडेकी थापालाई पिट्ने र ढाड दुख्ने समस्या छ। तर, उनी अहिलेसम्म अस्पताल पुगेकी छैनन्। 'अस्पतालमा उपचार गर्न जाने भनेर भन्न थालेको वर्षौं भयो,' उनले भनिन्, 'गोठका डिंगाबाच्छा कहँ छान्ने जाने? त्यसैले गाउँमा शिवािर आउँदा मात्रै जँचाएकी थिएँं। त्यसपछि कतै गएकी छैनँ।' आफूजस्ता बृद्धबृद्धा र ग्रामीण क्षेत्रका महिलाका लागि

समय-समयमा गाउँमै स्वास्थ्य शिवािरहरू सञ्चालन हुनुपर्ने उनले बताइन्। जिल्लाका नौवटै स्थानीय तहका ६४ वटै वडामा स्वास्थ्य संस्थाहरू छन्। तर, स्वास्थ्य संस्थासम्म नागरिकको सहज पहुँच छैन। स्वास्थ्यकर्मीको पर्याप्त व्यवस्था नहुनु, औषधिको पर्याप्त व्यवस्था नहुनुजस्ता कारणले पनि बिरामीहरू स्वास्थ्य संस्थासम्म तार-दारु नगरी सुख छैन। ग्रामीण क्षेत्र र त्यसमा पनि भौगोलिक रूपमा विकट हुँदा सामान्य बिरामी पर्दा पनि घण्टौं लगाएर स्वास्थ्य संस्थासम्म आउनुपर्ने हुन्छ। बिरामी घण्टौं लगाएर अस्पताल वा स्वास्थ्य संस्थासम्म आउन नसक्नु, यातायातको सहज व्यवस्था नहुनु र आर्थिक समस्या मुख्य कारण हुन्। जसले रोग पालेर बस्न बाध्य पारेको छ। पछिल्लो समय स्थानीय तहहरूले गाउँमै

सुविधा सम्पन्न स्वास्थ्य सेवाको विस्तार गरेका छन्। तर, त्यो सेवा ग्रामीण क्षेत्रका नागरिकको पहुँच बाहिर छ। गाउँपालिका केन्द्रसम्म आउने डराउने ग्रामीण महिलालाई त्यहाँसम्म आउने बातावरण सिर्जना गर्न जनचेतना फैलाउने खालका कार्यक्रमको आवश्यकता रहेको ऐरावती गाउँपालिका अध्यक्ष नविक्रम शाह बताउँछन्। जिल्लासम्म पुग्न नसकेको बिरामीलाई अहिले पालिकाको केन्द्रमै त्यवसहित एमबीवीएस डाक्टरको व्यवस्था पालिकाले गरेका छन्,' उनले भने, 'जिल्लामा हुने धेरै जँच र उपचार गाउँपालिकाको केन्द्रमै हुन्छ। तर, बिरामीहरू घर छाड्नै मान्दैनन्।' जिल्लाको गौमुखी गाउँपालिका, नौवटैहनी गाउँपालिका र ऐरावती गाउँपालिकाका ग्रामीण क्षेत्रका महिलामा पाठेघर खस्ने

समस्या बढी छ। गौमुखी-१, २ र ३ का महिलामा यस्तो समस्या बढी देखिएको छ। त्यसबाहेक स्वास्थ्य संस्थासम्म सहज पहुँच नभएका वडाका महिलाहरू पनि यो समस्याबाट अछुताे छैनन्। अफ कतिपय गाउँमा त बिरामी हुँदा धामीभाँकी बिरामीको पहिलो प्राथमिकतामा पर्छन्। बिरामी हुँदा पहिले धामीभाँकीकहाँ जाने र रोगाले च्यापेपछि मात्रै अस्पताल आउने समस्या रहेको ओखरकोट स्वास्थ्य केन्द्र मच्छीका अहेव मीनबहादुर जीसीले बताए। 'बिरामी स्वास्थ्य संस्थासम्म आइपुग्दा थला नै परेका हुन्छन्। रोग बढ्छिन्सकै हुन्छ,' उनले भने, 'तसर्थ, उपचारमा समस्या हुने गरेको छ। स्वास्थ्य संस्थाका वारिमा जनचेतना फैलाउन सके केही सुधार ल्याउन सकिँला।'

आवश्यकता

यस अस्पतालको लागि निम्न कर्मचारीहरू आवश्यकता भएको हुनाले योग्यता पुगेका इच्छुक नेपाली नागरिकहरूबाट सूचना प्रकाशित मितिले ७ दिनभित्र अस्पताल प्रशासन शाखामा आइपुग्ने गरी दरखास्त आहवान गरिएको सूचित गरिन्छ।

सि. नं.	पद	तह	योग्यता	संख्या
१.	मेडिकल ल्याब टेक्नोलोजिस्ट	७	मान्यता प्राप्त शैक्षिक संस्थाबाट BMLT उत्तीर्ण गरी नेपाल स्वास्थ्य व्यवसायी परिषदमा दर्ता भएको हुनु पर्ने।	केही
२.	डेन्टल हाइजेनिस्ट	५	मान्यता प्राप्त शैक्षिक संस्थाबाट कनिष्ठा Diploma in Dental Hygiene उत्तीर्ण भई नेपाल स्वास्थ्य व्यवसायी परिषदमा दर्ता भएको।	केही
३.	एक्सरे टेक्निसियन	५	मान्यता प्राप्त शैक्षिक संस्थाबाट रेडियोग्राफर प्रमाणपत्र तह उत्तीर्ण भई नेपाल स्वास्थ्य व्यवसायी परिषदमा दर्ता भएको।	केही
४.	रिसेप्सनिस्ट	४	मान्यता प्राप्त शैक्षिक संस्थाबाट +2 पास गरेको।	केही

सहिद मेमोरियल अस्पताल कलंकी - १४, काठमाडौं
फोन नं: ०१-५२१५५३४, ०१-५२१८५२१, ५२५१३१५३४

JOINT VENTURE OF
CIVIL INFORMATICS AND SOLUTIONS P. LTD &
MEH CONSULTANTS P. LTD.

VACANCY ANNOUNCEMENT

The Swiss Agency for Development and Cooperation (SDC) is providing Technical Assistance (TA) to the Government of Nepal (GoN) for the implementation of the **Motorable Local Roads Bridge Programme, Phase-IV** in all seven provinces.

CIAI-MEH JV, on behalf of the SDC, provides TA through the **Local Roads Bridge Support Unit (LRBSU)**, invites applications from interested and qualified Nepali nationals for the position of **Finance and Controlling Manager (FCM)** to be based in Kathmandu with frequent field visits to the provinces.

Key qualifications required for this position: A Chartered Accountant with a minimum of 5 years of post-qualification experience in key managerial position preferably with a Master's degree in Finance/Accounting. Prior experience in an International Development Cooperation Project.

The detailed terms of reference (ToR) for the job description can be downloaded from <https://merojob.com/MLRBP-IV>. Qualified candidates are requested to apply and send their covering letter with recent CV (2 current references) in this website.

The closing date for applications is **31st December 2022**. Only short-listed candidates will be invited for selection process and further assessments. No telephone calls, written or personal enquiries will be entertained in this regard.

CIAI-MEH JV promotes workforce diversity and applies positive discrimination to candidates from discriminated groups (women and candidates from Dalit, Janajati, Madhesi/Terai, and other minority community).

तडकभडक रोकन अदालतमा बिहे

■ रुपा महतराज (नेपालगन्ज)

नेपालगन्जका एक जोडीले विवाहमा गरिने तडकभडकको शैलीलाई चुनौती दिँदै शालिन शैलीमा विवाह गरेका छन्। अधिल्लो शुक्रवार अदालतमा रजिस्ट्रेसन गराएर उनीहरू आइतबार जिल्ला अदालत पुगेका हुन्। रजिस्ट्रेसन कार्यालय पुगेर दुवैले हस्ताक्षर गरेपछि विवाहको औपचारिक कार्यक्रम सम्पन्न भएको हो। 'कागजपत्र लिएर न्यायाधीशकहाँ पुग्यौं,' उनीहरूले भने, 'न्यायाधीशले हामीलाई हेर्दै कागजपत्र हेर्नुभयो अनि बिहे भएको फैसला सुनाइदिनुभयो।'

नेपालगन्ज-१२ बेलासपुरका ३२ वर्षीय प्रनय जलान र काठमाडौं निवासी २७ वर्षीया डा. सिम्रन अग्रवालले कोट म्यारिज (अदालती विवाह) पछि मात्र दुवैको माला एकअर्कालाई लगाइदिए। यो उनीहरूको मागविवाह हो। १० महिनाको चिनजानपछि उनीहरू विवाह बन्धनमा बाँधिएका हुन्। उनीहरू एकस्रोत लुगामा अदालतमा उपस्थित भएका थिए। साथमा दुवैका परिवारमात्र थिए। सामान्य शैलीमा बिहे गर्नका लागि उनीहरूले अदालती विवाह रोजेको बताए। 'बस्, बिहेको खर्च कुनै सकारात्मक काममा लगाउने सोच छ,' उनीहरूले भने।

प्रनय जलान र डा. सिम्रन अग्रवाल

एउटा बिहेमा परिवारले आफ्नो पूरै पूँजी खर्च गर्नुपर्छ। जमाना फेरिएको छ। लाठी पैसा भोजका नाममा खर्च गर्नुपर्छ। 'त्यो सबै तडकभडकलाई रोकन अदालती विवाह रोजेका हौं,' बेहला प्रनयले भने, 'यसमा दुवैको सहमति भएपछि अदालती प्रक्रियामा विवाह गर्ने निर्णय गरेका हौं।' मावडाडी समुदायमा विवाह निकै धुमधामका साथ हुन्छ। विवाहपूर्व नै चार-पाँचवटा कार्यक्रम गर्नुपर्छ। तर, उनीहरूले कुनै कार्यक्रम गरिनन्। दुवैले केटाकेटी सम्पन्न परिवारका भए पनि उनीहरूले विवाहका नाममा हुने फजूल खर्च रोकन सन्देश दिन खोजेको बताए। दुवै परिवारको सहमतिमा सामान्य शैलीमा विवाह गर्ने निर्णय गरेको उनीहरूले सुनाए।

बेहलीको पोसाकमा नभए पनि लेहगा लगाएर सामान्य शैलीमा विवाह गर्दा आफूलाई खुसी मिलेको बेहली सिम्रनले बताइन्। 'हामीले आ-आफ्नो चाहनाको सम्मानका

लागि यो बाटो रोजेका हौं,' साथीभाइ रिसाएनन् भन्ने प्रश्नमा उनले भनिन्, 'सबैको चित्त बुझाउन कहाँ सकिन्छ र?' बेहलीकी आमा अत्का जलानले छोराको चाहनालाई नकारन नसकेपछि कोट म्यारिज गर्न राजी भएको सुनाइन्। 'जेठो छोराको विवाह धुमधामका साथ गर्ने चाहना थियो। तर, छोरोले नमानेपछि कोट म्यारिजका लागि राजी भयौं,' उनले भनिन्। बेहलीकी आमा रेखा अग्रवाल छोरीको विवाह कसरी गर्ने भन्दा पनि छोरीको भविष्य राम्रो होस् भन्ने चाहना रहेको बताइन्।

साउनयता मात्रै १९ जोडीले अदालती विवाह गरेको जिल्ला अदालत नेपालगन्जका शाखा अधिकृत तथा सूचना अधिकारी नुमानन्द अधिकारीले बताए। 'कोट म्यारिज गर्नेमा घर-परिवारबाट विवाहका लागि स्वीकृति नपाएका धेरै छन्,' उनले भने, 'तर, विवाहका नाममा हुने तडकभडक र यसले निम्त्याउने हिंसा आदिलाई भने अदालती विवाहले अवश्य नियन्त्रण गरेको छ।'

वर्गीकृत डिस्प्ले

Asian College for Advance Studies
(Affiliated to Purbanchal University)
Running Bachelor Programs:

1. BPH
2. B Pharmacy
3. PBNS / BNS
4. B.Sc. Nursing

Satadobato, Lalitpur
Phone: 01-5540183/5530656

भाडामा
काठमाडौंको मुटु टेकुस्थित अम्बे ग्रुपद्वारा सञ्चालित अम्बे कम्प्लेक्समा, कार्यालय सञ्चालनको लागि सुविधासम्पन्न फ्ल्याटहरू खाली भएकोले आवश्यक पर्ने महानुभावहरूले सम्पर्क गर्नुहोला।

सम्पर्क नं: ९८४३२८२६००

सटर चाहियो
काठमाडौंको चोक चोकमा म:म पसलको लागि सटर चाहियो।
स्थानहरू: चावहिल, गोंगबु, माछापुखरी र कलंकी क्षेत्रमा

सम्पर्क नं. ९८४१५५२९१४

भर्ना
विचमा पढाई छोडेकाहरूको लागि +2 मा भर्ना
City Education Foundation
Koteswor, Kathmandu
Call: 9841206019
Email: cityeducation@gmail.com

वर्गीकृत डिस्प्ले
श्याम स्वेत: रु. ३०००/-*
स्पट कलर: रु. ३५००/-*
मल्टि कलर: रु. ५०००/-*

अब मल्टिकलरमा पनि छाप्न सकिने

सम्पर्क नं. ५१३५०००, ५१३५००४, Ext. १६४८
Email: mktdisplay@kmg.com.np
* उपरोक्त दररेटहरूमा मूल्य अभिवृद्धि कर समावेश गरिएको छैन।

आँखाको उपचार गाउँमै

सल्यानको शारदा नगरपालिकामा सञ्चालित शिविरमा बिरामी । तस्वीर : कान्तिपुर

विल्व महर्जन (सल्यान)

दुई वर्षअघिदेखि टाढाको मान्छे चिन्नु छोड्ने वाञ्छो नगरपालिका-५ की ६५ वर्षीया देवकली विकको आँखाको ज्योति दिनदिने कमजोर हुँदै गएको थियो। मोतिबिन्दुका कारण आँखा कमजोर हुँदा उनलाई घरको कामकाज गर्नसमेत समस्या भइरहेको थियो। तर आर्थिक अवस्था कमजोर हुँदा उनको उपचार हुन सकेको थिएन। त्रिवेणी गाउँपालिका-१ काकाका ६० वर्षीय कर्णबहादुर बोहराको समस्या पनि देवकलीको भन्दा फरक थिएन। आँखाको ज्योति कमजोर हुँदा उनी गाउँभन्दा बाहिर जान छाडेका थिए।

अहिले उनीहरू दुवैको समस्या हल भएको छ। उनको आँखाको ज्योति फर्किएको छ। गाउँमा सञ्चालन भएको शिविरमा मोतिबिन्दुको शल्यक्रिया भएपछि उनीहरूको दृष्टि फर्किएको हो। नेपाल नेत्र ज्योति संघ र राप्ती आँखा अस्पताल दाङको सहयोगमा जिल्लाका स्थानीय तहहरूमा आँखा उपचार र शल्यक्रिया शिविरको आयोजना गरिएको छ। शल्यक्रिया अर्थमा सञ्चालन गरेको उपचार पाउन थालेका हुन्। अस्पतालले जिल्लाका १० वटै पालिकाका करिब १९ स्थानमा आँखाको उपचार शिविर सञ्चालन गरेको हो। जसबाट भन्दा ५ हजार जनाले आँखाको उपचार गराएका छन्। करिब ४ सय जनाको शल्यक्रिया गरिएको छ।

दुर्लभ रेडपान्डाको बासस्थान संकटमा

५ महिनाको अवधिमा ३ वटा रेडपान्डा मृत भेटिएका छन्

हरिहरसिंह राठौर (जाजरकोट)

कुशे गाउँपालिका-९ पैकमा रेडपान्डा पटकपटक मृत भेटिन थालेका छन्। पैकस्थित वडा कार्यालय नजिकै शनिवार रेडपान्डा मृत अवस्थामा फेला परेको थियो। मृत रेडपान्डालाई सर्वाङ्गिभजन वन कार्यालय कुशेका वन रक्षक बालकृष्ण ओलीको जिम्मा लगाइएको प्रहरीले जनाएको छ।

विश्वमै लोपोन्मुख अवस्थाको रेडपान्डा जाजरकोटको कुशे र वारेकोट गाउँपालिका तथा नलगाड र छेडागाड नगरपालिकाका जंगलमा फेला परेको वन तथा वातावरण मन्त्रालयले ४ वर्षअघि गरेको अध्ययनमा देखिएको थियो। जिल्ला प्रहरी कार्यालयले एक वर्षको अवधिमा रेडपान्डाको छला र आखेटोपहारसहित ५ जनामाथि मुद्दा चलाएको छ। 'प्रहरी र वन कार्यालयमा त कर्म मात्रामा यस्ता घटना जान्छन्, लुकीछिपी चोरीतस्करी गर्नेहरूको संख्या बढिरहेको छ,' स्थानीय अग्रवा लक्ष्मण शाहीले भने, 'सरकारले बेवास्ता गरिएपछि तस्करीहरूको मनोमानी भन्नुपर्ने बाध्यता रहेको छ।'

जाजरकोटका प्रहरी प्रमुख डीएएसपी सन्तोष निरौलाले महिनैपिच्छे, रेडपान्डा मृत भेटिँदा संरक्षणमा चिन्ता थपिएको बताए। उनका अनुसार ५ महिनाको अवधिमा ३ वटा रेडपान्डा मृत भेटिएका छन्। केही रेडपान्डा भने कुकुरको सिकार हुने उनको भनाइ छ। 'आफ्नो बासस्थान सुरक्षित नहुँदा पनि रेडपान्डा गाउँमा पस्न थाले,' उनले भने, 'गाउँमा पस्दा भन्नु उनीहरू असुरक्षित भए।'

वारेकोट गाउँपालिका-५ का जनकबहादुर शाहीले पाटन क्षेत्रमा बसेरिन हुने आगलागीबाट सबैभन्दा धेरै

जाजरकोटको कुशे गाउँपालिका-९ पैकमा मृत फेला परेको रेडपान्डा ।

तस्वीर : कान्तिपुर

रेडपान्डा मारिएको बताए। 'सोभो जनावर भएकाले भान्ने थाहा नपाउँदा मन र मारिने गरेको छ,' उनले भने, 'पाटन क्षेत्रमा जडीबुटी संकलन गर्न आएकाहरूले पनि थाहा पाइ/तपाइ रेडपान्डा मार्ने गरेका छन्।'

हिउँदयाममा सिकार गरिएका रेडपान्डाको अवशेषहरू गर्मीसम्ममा जंगलभरि भेटिने गरेको उनको भनाइ छ। उनले प्रहरीको जानकारी नआएका चोरी-पैठारीका घटनाहरू गाउँघरमै वन सब ढिभिजन कार्यालयको

डाँडाको बस्तीमा खानेपानी र सिँचाइ

डीबी बुवा (जुम्ला)

आकाशेपानीको भरमा खेती गरिरहेका तिला गाउँपालिका-२ का हरिलाल रावतले केही वर्ष खडेरीका कारण जग्गा नै बाँधो राखे। 'खडेरी परेको पथै हुनाले वाली लगाए पनि उब्जनी भएन। त्यसैले २/३ वर्ष त जग्गा बाँधो नै राखे। उनले भने, 'तिला नदी तल र गाउँ माथि हुँदा सिँचाइ र खानेपानीको लामो समय ठूलो अभाव भइरह्यो।'

उनका छिमेकी धनबहादुर रावत भन्नु सञ्चालन गरेको उपचार पाउँदा गाउँमा सिँचाइको समस्या रह्यो न खानेपानीको बाँधो राखेर जीविकोपार्जनका लागि भएपछि ५ वर्ष भारतमा गए। 'सिँचाइ नहुँदा आफ्नो

उत्पादनले खान नपुग्ने, परिवार पाल्ने समस्या भएपछि भारतमा मजदुरी गर्न पनि गइयो, उनले भने, 'कनै बेला गाउँ तलको तिला नदीको पानी हेरेर चित्त बुझाउनुपर्ने बाध्यता थियो।' लिप्ट सिँचाइ योजनामाफर्त गाउँमा पानी पुगेपछि उनीहरू अहिले भने दंग छन्। गाउँमा खानेपानीको अभाव भएकाले सिँचाइको पानीलाई स्थानीयले शुद्धीकरण गरेर पिउन थालेका छन्। अहिले लामो समयदेखि बाँधो रहेका तिला-२ लिही र लमी गाउँका जग्गारू हरियालीमा परिणत भएका छन्। 'न अब सिँचाइको समस्या रह्यो न खानेपानीको,' धनबहादुरले भने, 'सबैले पाखोवारीमा विभिन्न तरकारीसँगै स्याउ र आखर रोप्ने तयारी

थालेका छौं।' सार्वजनिक जग्गामा थुपी, सल्लो र देवदारका बिरुवा रोपेर हरियाली बनाउने स्थानीयको योजना छ।

लिप्ट गरेर तिला नदीको पानी ३ सय ७० वटा ट्यांकीमा ल्याइएको छ। जसका लागि एक लाख लिटरको ठूलो रिजर्भ ट्यांकी बनाइएको छ। ३०/३० हजार लिटरका ४ वटा ट्यांकी बनाइएको छ। ट्यांकीमा जम्मा भएको पानीलाई पाइपमाफर्त किसानहरूको खेतहरूमा पुऱ्याइएको सहयोगी निकाय पेस नेपालका अध्यक्ष किशोर न्यौपानेले बताए। उनका अनुसार लिप्टबाट प्रतिसेकेण्ड ७ लिटर पानी ट्यांकीमा खस्ने गरेको गरेको छ। जसका लागि १ हजार ३ सय २० मिटर जीआइ पाइप र ४

हजार मिटर एचडी पाइप जडान गरिएको उनले जानकारी दिए। योजनाबाट ३२ हेक्टर जमिन सिञ्चित भएको उनको भनाइ छ। 'स्थानीयले घरघरमा प्लाष्टिक बनाएको प्रयोग गरी हरियो तरकारी उत्पादन गर्न थालेका छन्,' उनले भने, 'अन्तर खेती प्रणालीको माध्यमबाट उत्पादकत्व बढाउन प्रयास सुरु गरिएको छ।'

योजनाबाट ३ सय २८ घरधुरी लाभान्वित भएको उनले बताए। उनका अनुसार १ करोड ३५ लाख रुपैयाँमा सिँचाइ योजना निर्माण भएको हो। लिप्ट गरेर गाउँभन्दा माथि पनि पानी तानिएकोले आगलागीजन्य प्रकोपका घटना न्यूनीकरणमा सहयोग मिल्ने अपेक्षा गरिएको उनले बताए।

जुम्लाको तिला -२ मा निर्माण भएको लिफ्ट खानेपानी तथा सिँचाइ योजना ।

तस्वीर : डीबी, कान्तिपुर

बुदानिलकण्ठ हेरिटेज लिमिटेड
बुदानिलकण्ठ - १, तौलुङ, काठमाण्डौं

सिलबन्दी दरभाउपत्र आहवान सम्बन्धि सूचना ।

यस पाँचतारे होटलको लागि IT Equipment आवश्यक परेको हुनाले सो सम्बन्धि कार्य गर्नुहुने इच्छुक सेवाप्रदायक कम्पनीहरूले यो सूचना प्रकाशित भएको मितिले ७ (सात) दिन भित्र यस कार्यालयमा BOQ (Bill of Quantity) भरी बुझाउनहुन सम्बन्धित सबैको जानकारीको लागि यो सूचना प्रकाशित गरिएको छ। साथै दरभाउपत्र सम्बन्धि थप जानकारीको लागि निम्न उल्लेखित कार्यालयमा सम्पर्क गर्नुहुन अनुरोध गर्दछौं।

संलग्न गर्नुपर्ने कागजात:
१. अद्यावधिक गराइएको कम्पनी रजिष्ट्रेशन प्रमाणपत्र, पान र करचुक्ता प्रमाणपत्र ।

बुदानिलकण्ठ हेरिटेज लिमिटेड
बुदानिलकण्ठ - १, तौलुङ, काठमाण्डौं
सम्पर्क : ९८४९०५४८९३, ९८०९८७७५५३
इमेल: Pandeypadam277@gmail.com

आवश्यकता

यस अस्पतालको लागि निम्न कर्मचारीहरू आवश्यकता भएको हुनाले योग्यता पुगेका इच्छुक नेपाली नागरिकहरूबाट सूचना प्रकाशित मितिले ७ दिनभित्र अस्पताल प्रशासन शाखामा आइपुग्ने गरी दरखास्त आहवान गरिएको सूचित गरिन्छ।

सि.नं.	पद	तह	योग्यता	संख्या
१.	मेडीकल ल्याब टेक्नोलोजिस्ट	७	मान्यता प्राप्त शैक्षिक संस्थाबाट BMLT उत्तीर्ण गरी नेपाल स्वास्थ्य व्यवसायी परिषदमा दर्ता भएको हुनु पर्ने।	केही
२.	डेन्टल हाइजेनिस्ट	५	मान्यता प्राप्त शैक्षिक संस्थाबाट कनिष्ठा Diploma in Dental Hygiene उत्तीर्ण भई नेपाल स्वास्थ्य व्यवसायी परिषदमा दर्ता भएको।	केही
३.	एक्सरे टेक्निसियन	५	मान्यता प्राप्त शैक्षिक संस्थाबाट रेडियोग्राफर प्रमाणपत्र तह उत्तीर्ण भई नेपाल स्वास्थ्य व्यवसायी परिषदमा दर्ता भएको।	केही
४.	रिसेप्सनिस्ट	४	मान्यता प्राप्त शैक्षिक संस्थाबाट +2 पास गरेको।	केही

सहिद मेमोरियल अस्पताल कलंकी - १४, काठमाडौं
फोन नं: ०१-५२१५५३३४, ०१-५२१८५२१९, ९८५९३१९५३४

२ महिनापछि खुल्यो गमगढी-सोरुकोट सडक

मुगु (कास)- गमगढी-सोरुकोट सडक भन्दा २ महिनापछि सञ्चालन भएको छ। असोज पहिलो साता परेको भीषण वर्षासँगै विभिन्न ठाउँमा पहिरो खसेपछि सडक अवरुद्ध भएको थियो। सोरु गाउँपालिकाले डोजर लगाएर सडकमा खसेको पहिरो र ढुंगा पन्छाएपछि सडक सुचारु भएको हो। लामो समयसम्म सडक बन्द हुँदा सोरु गाउँपालिकाका स्थानीयलाई दैनिक उपभोग वस्तु ढुवानी गर्न र सदरमुकाम गमगढी आउजाउ गर्न कठिनाई भएको थियो। सडक खुलेपछि दैनिक भन्दा एक दर्जन गाडी

सदरमुकाम आउजाउ गर्न थालेका छन्। सडक खुलेपछि गमगढी-सोरुकोट आउजाउ गर्न सहज भएको सोरु गाउँपालिका-६ का सुरेन्द्र शाहीले बताए। उनका अनुसार सडक बन्द हुँदा भन्दा दुई साता सोरुमा खाद्यान्न अभाव देखिएको थियो।

'अब खाद्यवस्तु लैजान सजिलो भएको छ,' उनले भने, 'गाउँको कृषि उपज पनि सदरमुकाम र जिल्ला बाहिर जान थालेको छ।' उनका अनुसार सडक खुलेपछि सुर्खेत र नेपालगन्जका व्यापारी सोरु गाउँपालिकाका विभिन्न गाउँमा आएर सिमी, कोदो, फापरलगायत स्थानीय उत्पादन खरिद गर्न थालेका छन्।

करिब २ महिनासम्म सडक अवरुद्ध हुँदा सिमेट, फलामे रड, पाइपलगायत निर्माण सामग्री ढुवानी गर्न समस्या भएपछि गाउँपालिकाभरिको विकास-निर्माणको काम अवरुद्ध भएको थियो। भन्दा २ साता डोजर लगाएर पहिरोले तहसहनस बनेको गमगढी-सोरुकोट सडक खुलाउन सफल भएको सोरु गाउँपालिका उपाध्यक्ष केशरबहादुर शाहीले बताए। उनका अनुसार प्रतिनिधिसभा र प्रदेशसभा निर्वाचनका कारण पनि सडक खुलाउन केही ढिलाइ भएको हो।

अहिले सोरुकोटसम्मको ३० किलोमिटर सडकमा गाडी गुड्न थालेको छ। गमगढीदेखि तारापानीसम्मको २९ किलोमिटर सडक ग्रामीण पहुँच कार्यक्रमले निर्माण गरेको थियो। सिपदेखि सोरुकोटसम्मको १९ किमि सडक गाउँपालिकाले निर्माण गरेको हो। गमगढी-सोरुकोट सडकखण्ड स्तरोन्नति गरी कालोपत्र गर्न प्रदेश र संघीय सरकारसँग अनुरोध गरिएको गाउँपालिका अध्यक्ष धर्मबहादुर शाहीले बताए। उनका अनुसार चालु आर्थिक वर्षभित्र पालिकाका ११ वटै वडामा यातायात सेवा पुऱ्याउने गरी काम भइरहेको छ।

भन्दा २ महिनापछि खुलेको गमगढी-सोरुकोट सडक । तस्वीर : राजबहादुर शाही, कान्तिपुर

Vacancy Announcement

Applications are invited from qualified Engineers for the Post of Project Manager, Mechanical Engineer/Sub-Engineer "CIVIL".
Company Name: Maryada Construction and Suppliers
Interested candidates can send their CV to Email: Prameshworkhp@gmail.com
Whatsapp/Viber: 9845912381

Position	No	Minimum Qualification
Project Manager	2	Masters degree in relevant field with at least 10 years of work experiences in Construction Projects. Must have 5 years of work experience in MEP work. Adequate knowledge in Piling work and at least double basement. Sound knowledge of Structural and Geotechnical Engineering. Knowledge in Construction Planning Scheduling, and Monitoring of Construction project.
Mechanical Engineer	1	Master's in mechanical engineering. Minimum 10 years of work Experience in Mechanical, Electrical and Plumbing Work. Must be able to prepare Plans, detailed design and Cost estimate of HVAC, Firefighting, Electrical and Plumbing Work
Engineer/Sub-Engineer (CIVIL)	5	Must have Experience in Building Construction, Supervision and Bill Preparation for at least 3 years. Good understanding of Construction Drawing and the incumbent must be proficient in AutoCAD and related software. Monitor the progress of each day and compile report accordingly. Must know how to survey sites and use Total Station.
Accountant	2	Master's degree in accounting The incumbent must be analyzed, compiling, reconciliation financial data Create periodic reports such as balance sheets, profit & loss statement etc. Must perform audits and resolve discrepancies. The incumbent must have adequate knowledge of Accounting Software like Excel, Dynamic etc.
Storekeeper	2	Must have knowledge of inventory management and proficiency in use of ERP software's to maintain the stock of all the construction materials

VACANCY ANNOUNCEMENT

The Swiss Agency for Development and Cooperation (SDC) is providing Technical Assistance (TA) to the Government of Nepal (GoN) for the implementation of the **Motorable Local Roads Bridge Programme, Phase-IV** in all seven provinces.

CIAS-MEH JV, on behalf of the SDC, provides TA through the **Local Roads Bridge Support Unit (LRBSU)**, invites applications from interested and qualified Nepali nationals for the position of **Finance and Controlling Manager (FCM)** to be based in Kathmandu with frequent field visits to the provinces.

Key qualifications required for this position: A Chartered Accountant with a minimum of 5 years of post-qualification experience in key managerial position preferably with a Master's degree in Finance/Accounting. Prior experience in an International Development Cooperation Project.

The detailed terms of reference (ToR) for the job description can be downloaded from <https://merojob.com/MLRBP-IV>. Qualified candidates are requested to apply and send their covering letter with recent CV (2 current references) in this website.

The closing date for applications is **31st December 2022**. Only short-listed candidates will be invited for selection process and further assessments. No telephone calls, written or personal enquiries will be entertained in this regard.

CIAS-MEH JV promotes workforce diversity and applies positive discrimination to candidates from discriminated groups (women and candidates from Dalit, Janajati, Madhesi/Terai, and other minority community).

Asian College for Advance Studies
(Affiliated to Purbanchal University)
Running Bachelor Programs:

- BPH
- B Pharmacy
- PBNS / BNS
- B.Sc. Nursing

Satadobato, Lalitpur
Phone: 01-5540183/5530656

भाडामा

काठमाडौंको मुटु टेकुस्थित अम्बे थुपद्वारा सञ्चालित अम्बे कम्प्लेक्समा, कार्यालय सञ्चालनको लागि सुविधासम्पन्न फ्ल्याटहरू खाली भएकोले आवश्यक पर्ने महानुभावहरूले सम्पर्क गर्नुहोला ।

सम्पर्क नं : ९८४३३२८२६००

सटर चाहियो

काठमाडौंको चोक चोकमा म:म पसलको लागि सटर चाहियो ।
स्थानहरू : चावहिल, गोगंबु, माछापौखरी र कलंकी क्षेत्रमा

सम्पर्क नं. ९८४९५५२९१४

भर्ना

विचमा पढाई छोडेकाहरूको लागि +2 मा भर्ना
City Education Foundation
Koteshwor, Kathmandu
Call: 9841206019
Email: cityeducation@gmail.com

वर्गीकृत डिस्प्ले

श्याम स्वेत: रु. ३०००/-*

स्पट कलर: रु. ३५००/-*

मल्टि कलर: रु. ५०००/-*

अब मल्टिकलरमा पनि छाप्न सकिने

सम्पर्क नं. ५९३५०००, ५९३५००४, Ext. १६४८
Email: mktdisplay@kmg.com.np
* उपरोक्त दररेटहरूमा मूल्य अभिवृद्धि कर समावेश गरिएको छैन ।

कोल्टीमा शल्यक्रियासहित विशेषज्ञ सेवा

■ वसन्तप्रताप सिंह (कम्पास)

बाजुराको उत्तरमा पर्ने वृद्धीनन्दा नगरपालिकाको कोल्टी प्राथमिक स्वास्थ्य केन्द्रमा शल्यक्रियासहित विशेषज्ञ सेवा सुरु भएको छ। बाजुरा, हुम्ला, कालिकोट र मुगुका नौ वटा स्थानीय तहका केन्द्रका रूपमा रहेको विकट कोल्टी क्षेत्रमा विशेषज्ञ सेवा सुरु भएको हो। यसबाट विशेषज्ञ उपचारको अभावमा ज्यान जोखिममा परेका चार जिल्लाका स्थानीय लाभान्वित हुनेछन्।

कर्णाली स्वास्थ्य विज्ञान प्रतिष्ठान जुम्ला र वृद्धीनन्दा नगरपालिकाको पहलमा यो सेवा सुरु भएको हो। सेवा सुरु भएको पहिलो दिन शुक्रवार नै वृद्धीनन्दा नगरपालिका ६, कोटौलीका गर्भवती अस्मिता विकलाई शल्यक्रियामार्फत प्रसूति गराइएको थियो। कर्णाली स्वास्थ्य विज्ञान प्रतिष्ठानका बाल रोग विशेषज्ञ डाक्टर सोनाम गुरुङ, मोडकल अधिकृत डाक्टर चेतवहादुर धामी, एनेस्थेसिया सहायक लालबाबु यादव र अपरेसन पिप्टर नर्स भवती रावलको टोलीले विकलाईको सफल शल्यक्रिया गरेको वृद्धीनन्दा नगरपालिका स्वास्थ्य शाखाका प्रमुख ओमजंग शाहीले बताए।

उपचार सेवाको अभावमा गर्भवती भएदेखि नै जीवन र मृत्युको दोसादवाट गुञ्जने गरेको बताउँदै समयमै शल्यक्रिया गरेर आफू र बच्चाको ज्यान बचाइदिनुभयो। मेरा लागि उहाँहरू देउताजस्तै हुनुभयो। उनले यसअघि सुत्केरी सेवा नपाउँदा ज्यान गुमाउने गरेको र पहिलो पटक गर्भवती हुनाले बढी जोखिम हुने गरेकाले आफू निकै नै तनावमा रहेको बताइन्।

शल्यक्रियासहितको विशेषज्ञ सेवा सुरु भएपछि अस्मितासहित यस क्षेत्रका महिलाहरू खुसी भएका छन्। 'अपरेसन गर्ने सुविधा यहाँ नभएका कारण साल सालै हाम्रा दिदीबहिनीहरूले ज्यान गुमाउँदै आएका छन्,' वृद्धीनन्दा नगरपालिका ६, कोटौलीकी संगीता विष्टले भनिन्, 'अब कोटौलीमै अपरेसन हुने भयो भन्ने खबरले हामी सबै खुसी भएका छौं। अबका दिनमा सुत्केरी समस्याकै कारण कसैले ज्यान गुमाउनु नपर्ला भन्ने विश्वास छ।' यसअघि नगरपालिकाले समस्या परेका सुत्केरीहरूको

बाजुराको कोल्टी प्राथमिक स्वास्थ्य केन्द्रमा वृद्धीनन्दा-६, कोटौलीका अस्मिता विकलाई शल्यक्रियामार्फत प्रसूति गराइँदै।

उद्धारका लागि २० हजार अनुदान दिने गरेको थियो। अनुदान दिए पनि भनेको बेला जहाज नआउने, रात्रिको समयमा समस्या भएमा उद्धार सम्भव नहुने भएकाले वर्यौन सुत्केरीहरूले ज्यान गुमाउने गरेको उनको भनाइ छ।

पायक पर्ने ठाउँमा प्रसूतिसम्बन्धी विशेषज्ञ सेवा नहुदा यस क्षेत्रका महिलाले प्रसूति समस्याका कारण वर्यौन ज्यान गुमाइरहेका थिए। दुई वर्षअघि सुत्केरीपछि, अत्यधिक रक्तश्राव हुँदा बाजुराको वृद्धीनन्दा नगरपालिकाको २२ वर्षीय अम्बकला रोकायाको ज्यान गएको थियो। वजार केन्द्रमा प्रसूति सेवा नभएका कारण जटिलता देखिएता महिलालाई यहाँका स्थानीयले हजारी खर्च गरेर सदरमुकाम मार्तडी वा नेपालगन्ज र घनगढी पुऱ्याउने गरेको थियो।

'बाजुरा मात्रै नभएर कालिकोट, हुम्ला र मुगुबाट पनि समस्या परेका दिदीबहिनीहरू यतै आउनुहुन्छ। यहाँ शल्यक्रिया नभएका कारणले आ प त क ा ली न विरामीलाई पनि बाहिर रेफर

गरिरेका थियौं,' नगरपालिका स्वास्थ्य शाखा प्रमुख शाहीले भने, 'भाग्यले कोही बाँचेको कोही वाटेमा ज्यान गुमाउँथे। कोटौलीमै सेवा सुरु भएपछि अब मातृ मृत्युदर धेरै घट्छ भन्ने विश्वास छ।'

उनले एकजना शल्यक्रिया तथा स्त्रीरोग विशेषज्ञ डाक्टर र एकजना अपरेसन पिप्टर नर्स गरी दुई जनाको पारिश्रमिक कर्णाली स्वास्थ्य विज्ञान प्रतिष्ठान र नगरपालिकाले आधाआधा व्यहोर्ने गरी समझदारी भएको बताए। त्यहाँ अब चौविसै घण्टा शल्यक्रिया सहितको विशेषज्ञ सेवा सुरु भएको छ।

उनले चार जिल्लाको सेवा केन्द्रमा रहेको कोल्टी प्राथमिक स्वास्थ्य केन्द्रमा अन्य रोगको उपचारका लागि पनि विरामीहरू आउने गरेको बताए। विशेषज्ञ सेवाको अभावमा ज्यानै समेत गुमाउनुपर्ने अवस्था रहेकोले अब एमडीजीपी डाक्टर ल्याउन आफूले पहल गरिरेको उनको भनाइ छ। 'कोल्टी बाजुराको उत्तरी क्षेत्रको लागि मात्रै नभएर अन्य जिल्लाको पनि मुख्य सेवा केन्द्र हो,' नगरप्रमुख बोहराले भने, 'यहाँको स्वास्थ्य सेवालाई प्रभावकारी बनाउँदा एमडीजीपी डाक्टर ल्याउनका लागि प्रयास गरिरेका छौं।'

■ भवानी गट्ट (कञ्चनपुर)

कञ्चनपुरको शुक्लाफाँटा राष्ट्रिय निकुञ्जसँगै जोडिएको स्याली नदीको वगर छ। वर्यौन नदी कटानले वगर फनफन बह्दै गएको थियो। स्याली नदी वस्ती छेउमै पुगिसकेको थियो। ४ वर्षअघिसम्म यो क्षेत्रमा वानुवा मात्रै थियो।

जब स्थानीयले चरिचरण निषेध गरे त्यसपछि वगर क्षेत्र विस्तारै हराभरा हुन थाल्यो। स्थानीयले वगरमा तारबार लगाए। त्यसपछि, केही विरुवा पनि रोपे। खयर, सिसौ, सिमललगायतका विरुवा आफैँ उम्रिए। अहिले स्याली किनारको ५ हेक्टर वगर घना वन भएको छ।

शुक्लाफाँटा राष्ट्रिय निकुञ्जको मध्यवर्ती क्षेत्रमा पर्ने उक्त वगरमा स्थानीयले ४ वर्षअघि ५ सय सिसौ, २ हजार खयर र २५० बाँसका विरुवा रोपेर संरक्षणको सुरुवात गरे। चरिचरण रोकिएपछि रोपे भन्दा बढी विरुवा आफैँ उम्रिए। अहिले घना वन भएर एकैले जान पनि उर लाग्दो छ। 'वगर संरक्षण नगरेको भए अहिलेसम्म स्यालीले वस्ती बगाइसकेको थियो,' शुक्लाफाँटा मध्यवर्ती क्षेत्रअन्तर्गत पर्ने सुनदेवी उपभोक्ता समितिका सचिव दामोदर जोशीले भने, 'वगर संरक्षणले एकातिर कटान रोकियो, अर्कोतर्फ घाँस दाउराका लागि पनि सजिलो भयो।'

शुक्लाफाँटा नगरपालिका ६ मा पर्ने उक्त क्षेत्रमा वडा कार्यालय र तराई भूपुरीध कायक्रमले वगर संरक्षणसँगै वृक्षरोपणमा सहयोग गरेको हो। स्थानीयले लालमर्णा रानाको संयोजकत्वमा संरक्षण समिति पनि बनाएका छन्। उक्त समितिले वारको हेरचाहसँगै व्यवस्थापनको काम गरिरेको छ।

कृष्णपुर नगरपालिका ४ मा पर्ने समैजी सामुदायिक वनको ठूलो क्षेत्र मछ्ली नदीको कटानका कारण वगर बनेको थियो। घना वन हेर्दा हेर्दै वगर बयो। तर अहिले उक्त वगर फौर हराभरा वन बनेको छ।

'यति चाँडै वन यस्तो होला भन्ने

कञ्चनपुरको शुक्लाफाँटा-६ मा स्याली नदीकिनारको वगरमा हुँकेको वन।

तस्विर : भवानी / कान्तिपुर

सोचेका थिएनौं,' लालभाडी मोहना संरक्षित क्षेत्रअन्तर्गतका सामुदायिक वनहरूको समन्वय समितिका अध्यक्ष शिवदत्त पन्तले भने, 'स्थानीय उपभोक्ताका निकै मिहिनेतले एक दशकमै हराभरा वन भयो।'

पन्तका अनुसार समैजी सामुदायिक वनको उत्तरतिर मछ्ली खोलाले धेरै वन कटान गरेको थियो। स्थानीयले उक्त क्षेत्रमा चरिचरण निषेध गरे। त्यसपछि विरुवा पुनरुत्पादन हुन थाल्यो। विरुवा उम्रिएसँगै नदीको कटान पनि रोकियो। समैजी सामुदायिक वनले वगर संरक्षण मात्रै गरेर उक्त क्षेत्रमा वन्यजन्तुका लागि १२ हेक्टर जमिनमा घाँसे मैदानपनि संरक्षण गरेका छन्। समैजीसँगै जोगिएको वारी समैजी सामुदायिक वनले पनि १५ हेक्टर जमिन घाँसे मैदानका रूपमा संरक्षण गरेको छ। घाँसे मैदान संरक्षणपछि दुवै सामुदायिक वनमा वन्यजन्तुको विचरण पनि बढेको छ। हाती, बाघ, नीलगाई, चित्तल र बार्हसिंगालगायतका वन्यजन्तु उक्त क्षेत्रमा पुन थालेको अध्यक्ष पन्त बताउँछन्। लालभाडी मोहना

संरक्षित क्षेत्र वन्यजन्तुको मुख्य करिडोर हो। भारतको दुधुवामा राष्ट्रिय निकुञ्जबाट वन्यजन्तु लालभाडी हुँदै चुरे फेदीबाट शुक्लाफाँटासम्म पुग्छन्। शुक्लाफाँटाबाट पुन लालभाडी हुँदै फेरी दुधुवा फकिन्छन्। लालभाडी संरक्षित क्षेत्रसँगै जोडिएको सामुदायिक वनहरूले संरक्षण थालेपछि वन्यजन्तु उक्त क्षेत्रमा पनि रोकिन थालेको अध्यक्ष पन्त बताउँछन्।

स्थानीय तहहरूले नदी नालाबाट निर्माण सामग्री उत्खननका लागि ठेक्का दिने गरेका छन्। तर त्यसपछि निर्मित अनुमान नहुँदा नदीनालाको अनियन्त्रित वेहन हुन्छ। जसको प्रत्यक्ष प्रभाव वन र चुरे क्षेत्रमा परिरेको छ। महाकालीपछि सबैभन्दा बढी निर्माण सामग्री उत्खनन हुने नदीमध्ये मछ्ली पनि पर्छ। त्यसकै प्रभाव समैजी सामुदायिक वनमा पनि परेको हो। 'संरक्षण नगरेको भए समैजी वन पूरै वगर भइसक्यो, वस्ती पनि जोगाउन गाह्रो हुन्थ्यो,' अध्यक्ष पन्तले भने, 'लालभाडी संरक्षित क्षेत्रका सामुदायिक वनमध्ये समैजी संरक्षणमै नमुना बनेको छ।'

उनका अनुसार लालभाडी संरक्षित क्षेत्रसम्म ९१ सामुदायिक वन जोडिएका छन्। जिल्लाको दक्षिणी क्षेत्रमा पर्ने पुनवास नगरपालिका ११ डोके वजार दुधुवादेखि लालभाडी जोडने करिडोरको मुख्य विन्दु हो। तर उक्तक्षेत्रमा जथाभावी भएको अतिक्रमण वस्ती विकासले करिडोर अवरुद्ध भएको छ। तर मोहना नदीकिनारको गंगाजमुना सामुदायिक वन पनि स्थानीयले संरक्षण गरेको अर्को नमुना हो।

१९ हेक्टरमा रहेको यो वन पनि केही वर्षअघिसम्म वगर नै थियो। स्थानीयले संरक्षण थालेपछि अहिले यो निकै घना वनभएको छ। 'करिडोर अवरोध तोड्ने डोकेवजारको अतिक्रमण हटाउनुका साथै लालभाडीलाई दुधुवासँगै जोड्नपर्ने देखिन्छ,' लालभाडीसँगै जोडिएको कृष्णा सर्वाधिकार वन कार्यालय पचागाडियाका सहायक वनअधिकृत दिनेश यादवले भने, 'स्थानीयको पहलमा केही संरक्षणका सकरात्मक काम भएका छन्, यसलाई निरन्तरता दिन सके मात्रै करिडोर संरक्षण हुन सक्छ।'

आवश्यकता

यस अस्पतालको लागि निम्न कर्मचारीहरू आवश्यकता भएको हुनाले योग्यता पुगेका इच्छुक नेपाली नागरिकहरूबाट सूचना प्रकाशित मितिले ७ दिनभित्र अस्पताल प्रशासन शाखामा आइपुग्ने गरी दरखास्त आहवान गरिएको सूचित गरिन्छ।

सि. नं.	पद	तह	योग्यता	संख्या
१.	मेडीकल ल्याव टेक्नोलोजिस्ट	७	मान्यता प्राप्त शैक्षिक संस्थाबाट BMLT उत्तीर्ण गरी नेपाल स्वास्थ्य व्यवसायी परिषदमा दर्ता भएको हुनु पर्ने।	केही
२.	डेन्टल हाइजेनिस्ट	५	मान्यता प्राप्त शैक्षिक संस्थाबाट कनिष्ठा Diploma in Dental Hygiene उत्तीर्ण भई नेपाल स्वास्थ्य व्यवसायी परिषदमा दर्ता भएको।	केही
३.	एक्सरे टेक्निसियन	५	मान्यता प्राप्त शैक्षिक संस्थाबाट रेडियोग्राफर प्रमाणपत्र तह उत्तीर्ण भई नेपाल स्वास्थ्य व्यवसायी परिषदमा दर्ता भएको।	केही
४.	रिसेप्सनिस्ट	४	मान्यता प्राप्त शैक्षिक संस्थाबाट +2 पास गरेको।	केही

सहिद मेमोरियल अस्पताल कलंकी - १४, काठमाडौं
फोन नं: ०१-५२९५५३४, ०१-५२९८५२९, ५२५९३९५३४

JOINT VENTURE OF
CIVIL INFORMATICS AND SOLUTIONS P. LTD. &
MEH CONSULTANTS P. LTD.

MOTORABLE LOCAL ROADS BRIDGE PROGRAMME (MLRBP-IV)

VACANCY ANNOUNCEMENT

The Swiss Agency for Development and Cooperation (SDC) is providing Technical Assistance (TA) to the Government of Nepal (GoN) for the implementation of the **Motorable Local Roads Bridge Programme, Phase-IV** in all seven provinces.

CIAS-MEH JV, on behalf of the SDC, provides TA through the **Local Roads Bridge Support Unit (LRBSU)**, invites applications from interested and qualified Nepali nationals for the position of **Finance and Controlling Manager (FCM)** to be based in Kathmandu with frequent field visits to the provinces.

Key qualifications required for this position: A Chartered Accountant with a minimum of 5 years of post-qualification experience in key managerial position preferably with a Master's degree in Finance/Accounting. Prior experience in an International Development Cooperation Project.

The detailed terms of reference (ToR) for the job description can be downloaded from <https://merojob.com/MLRBP-IV>. Qualified candidates are requested to apply and send their covering letter with recent CV (2 current references) in this website.

The closing date for applications is **31st December 2022**. Only short-listed candidates will be invited for selection process and further assessments. No telephone calls, written or personal enquiries will be entertained in this regard.

CIAS-MEH JV promotes workforce diversity and applies positive discrimination to candidates from discriminated groups (women and candidates from Dalit, Janajati, Madhesi/Terai, and other minority community).

पानी नपर्दा बाली सुक्दै

■ मनोज बडू (बाजुरा)

आकाशेपानीको भरमा खेती गर्ने यहाँका किसान हिउँदे बाली लगाएदेखि वर्षा नहुँदा चिन्तित भएका छन्। जिल्लाको अधिकांश खेतीयोग्य जमिनमा सिंचाइको व्यवस्था नहुँदा आकाशे वर्षाको भरमा खेती हुँदै आएको छ। लामो समयसम्म हिउँदे वर्षा नभएपछि यहाँका किसानहरू यो वर्ष हिउँदे बालीको उत्पादनमा कमी आउने अनुमान गरिरेका छन्। हिउँदे बाली लगाउने समयदेखि पानी नपर्दा खेतमा लगाइएको बाली सुक्न थालेको देखिन्छ।

लेकम गाउँपालिका-२ का रामदत्त जोशीका अनुसार मंसिर सुरुमा वर्षा हुनुपर्ने हो। अहिलेसम्म पानी परेको छैन। हिउँदे बालीको बीउ छरेको १५/२० दिनभित्रमा पानी परेर सुक्नेदेखि बाली राम्रो देखिन्छ। उनले मध्य मंसिरसम्म पानी नपर्ने हिउँदे खेती विग्रने सम्भावना हुने बताए। पुस सुरुसम्म पानी परेको छैन। प्राकृतिक वर्षाको भरमा खेती गर्नुपर्ने अवस्था रहेकोले हिउँदे बालीको उब्जनी खासै नहुने उनको भनाइ छ। 'हाम्रो ठाउँमा पिउने पानीको समस्या हुने भएकाले खेतीलाई सिंचाइको व्यवस्थाको कुरा परेको हो,' उनले भने, 'समयमा पानी परे हिउँदे खेती ठिकै हुन्छ।'

हिउँदे बालीको अन्तले यहाँका किसानहरू दुईदेखि ६ महिनासम्म खाद्यान्नको व्यवस्था हुन्छ। पानीका कारण हिउँदे सिंचनामा यहाँका किसानहरूले बढीजसो जमिन बाँध्न सकेका छन्। लामो समयसम्म पानी नपर्दा जिल्लाका विभिन्न ठाउँहरूमा गहुँ, जौ, उवा, केराउ, मसुरो लगायत बालीको उत्पादनमा निक्कै कमी हुने देखिएको छ। जिल्लामा ५ हजार ९६५ हेक्टर

आकाशे भरि नहुँदा बीउ छरेका खेतमा बाली सप्रेको छैन, अहिलेसम्म बाली जमिनमाथि देखिएको छैन'

जमिनमा गहुँखेती गरिँदै आएकोमा २२ दशमलव ७ प्रतिशत जमिनमा मात्रै मात्रै सिंचाइको सुविधा छ। सिंचाइको सुविधा नभएका ठाउँमा कतिपय किसानले गहुँबालीसमेत छर्ने पाएनन्। छेरेका ठाउँमा पनि खडेरीका कारण बालीनाली सुक्न थालेको किसान रामदत्त जोशीले बताए। जिल्लाको अन्य क्षेत्रमा समेत हिउँदे बाली सुक्न थालेको किसानहरूले बताएका छन्। कतिपय ठाउँमा सिंचाइका लागि पानी भए पनि भौतिक पूर्वाधार नहुँदा सिंचाइ गर्न समस्या रहेको किसानहरूको गुनासो छ।

खेतीपातीकै भरमा जीविकोपार्जन गरिरेका जिल्लाका अधिकांश ठाउँका किसान उत्पादनमा कमी आउने देखिएपछि चिन्तित भएका छन्। वर्ष बालीमा समेत वन्यजन्तुले क्षति गरेका कारण खासै उत्पादन भएको छैन। हिउँदे बाली खडेरीले सुक्न थालेपछि चिन्तित भएका दार्चुलाका किसानले सिंचाइका लागि स्थानीय सरकारले व्यवस्था गर्न नसकेको गुनासो गरेका छन्। कृषि ज्ञान केन्द्र दार्चुलाका अनुसार जिल्लामा गत वर्ष १४ हजार १ सय २ मेट्रिक टन गहुँ उत्पादन भएकामा यो वर्ष भने समयमै पानी नपरेपछि गहुँ उत्पादनमा कमी आउने अनुमान छ। जिल्लाको खेतीयोग्य जमिनमा सिंचाइको व्यवस्था छैन। हिमाली तथा जंगल नजिकका क्षेत्रमा जंगली जनावरका कारण बाली राम्रोसँग उत्पादन नहुने ज्ञान केन्द्रले जनाएको छ।

वर्गीकृत डिस्प्ले

Asian College for Advance Studies
(Affiliated to Purbanchal University)
Running Bachelor Programs:

1. BPH
2. B Pharmacy
3. PBNS / BNS
4. B.Sc. Nursing

Satadobato, Lalitpur
Phone: 01-5540183/5530656

भाडामा
काठमाडौंको मुटु टेकुस्थित अम्बे गुपुबारा सन्चालित अम्बे कम्प्लेक्समा, कार्यालय सञ्चालनको लागि सुविधासम्पन्न फ्ल्याटहरू खाली भएकोले आवश्यक पर्ने महानुभावहरूले सम्पर्क गर्नुहोला।

सम्पर्क नं.: ९८४३२८२६००

सटर चाहियो
काठमाडौंको चोक चोकमा स:म पसलको लागि सटर चाहियो।
स्थानहरू: चावहिल, गोंगबु, माछापोखरी र कलंकी क्षेत्रमा

सम्पर्क नं.: ९८४९५५२९१४

भर्ना
विचमा पढाई छोडेकाहरूको लागि +2 मा भर्ना
City Education Foundation
Koteshwor, Kathmandu
Call: 9841206019
Email: cityfoundation@gmail.com

वर्गीकृत डिस्प्ले अब मल्टिकलरमा पनि छाप्न सकिने
श्याम स्वेत: रु. ३०००/-*
स्पट कलर: रु. ३५००/-*
मल्टि कलर: रु. ५०००/-*

सम्पर्क नं. ५१३५०००, ५१३५००४, Ext. १६४८
Email: mktdisplay@kmg.com.np
* उपरोक्त दररेटहरूमा मूल्य अभिवृद्धि कर समावेश गरिएको छैन।